

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 228/2001 av den 2 februari 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 229/2001 av den 2 februari 2001 om inledande av en stående anbudsinfordran för återförsäljning på den inre marknaden av 250 000 ton korn som innehas av det tyska interventionsorganet	3
* Kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 av den 2 februari 2001 om införelse av en preliminär antidumpningstull på vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet	4
Kommissionens förordning (EG) nr 231/2001 av den 2 februari 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000	28
Kommissionens förordning (EG) nr 232/2001 av den 2 februari 2001 om exportanbud som lämnats för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000	29
Kommissionens förordning (EG) nr 233/2001 av den 2 februari 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000 ...	30
Kommissionens förordning (EG) nr 234/2001 av den 2 februari 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000	31
Kommissionens förordning (EG) nr 235/2001 av den 2 februari 2001 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2285/2000	32
Kommissionens förordning (EG) nr 236/2001 av den 2 februari 2001 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	33

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionen

2001/89/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 23 juni 1999 om villkorligt godkännande av det stöd som Frankrike har beviljat Crédit Foncier de France ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 2035]** 36

2001/90/EG:

- * **Beslut nr 1/2000 av den 12 december 2000 av Gemensamma kommittén som inrättats inom ramen för avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ändring av de sektoriella bilagorna om telekommunikationsutrustning, elektromagnetisk kompatibilitet, god tillverkningssed i fråga om läkemedel och medicintekniska produkter** 55

2001/91/EG:

- * **Beslut nr 2/2000 av den 4 december 2000 av Gemensamma kommittén, som inrättats inom ramen för avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, om ändring av övergångsbestämmelserna i de sektoriella bilagorna om elektromagnetisk kompatibilitet och telekommunikationsutrustning** 68

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 228/2001
av den 2 februari 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 februari 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	97,5
	204	50,3
	999	73,9
0707 00 05	052	106,4
	624	196,9
	628	141,3
	999	148,2
0709 90 70	052	113,7
	204	65,6
	999	89,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	35,4
	204	50,9
	212	42,9
	624	65,6
	999	48,7
0805 20 10	204	98,1
	999	98,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	74,8
	204	105,1
	600	75,5
	624	78,6
	999	83,5
0805 30 10	052	60,4
	600	62,6
	999	61,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	84,8
	404	92,4
	720	117,1
	728	79,8
	999	93,5
0808 20 50	052	189,0
	388	111,1
	400	103,1
	528	106,0
	999	127,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 229/2001

av den 2 februari 2001

om inledande av en stående anbudsinfördran för återförsäljning på den inre marknaden av 250 000 ton korn som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganen.
- (2) I den nuvarande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfördran för återförsäljning på den inre marknaden av 250 000 ton korn som innehas av det tyska interventionsorganet.
- (3) Förvaltningskommittén för spannmål har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tyska interventionsorganet skall i enlighet med villkoren i förordning (EEG) nr 2131/93 inleda en stående anbuds-

infördran för återförsäljning på den inre marknaden av 250 000 ton korn som det innehar.

Artikel 2

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud under den första delanbudsinfördringen skall vara den 20 februari 2001.
2. Tidsfristen för inlämnande av anbud till den sista delanbudsinfördringen skall vara den 24 april 2001.

3. Anbudet skall inges till det tyska interventionsorganet under adressen:

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Fax (49-69) 15 64-793.

Artikel 3

Senast tisdag, veckan efter utgången av tidsfristen för inlämning av anbud skall det tyska interventionsorganet underrätta kommissionen om kvantiteten av och de genomsnittliga priserna på de olika sålda partierna.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 230/2001

av den 2 februari 2001

om införande av en preliminär antidumpningstull på vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

- (1) Den 5 maj 2000 offentliggjorde kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat tillkännagivande om inledande) i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att ett antidumpningsförfarande hade inletts avseende import till gemenskapen av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Malaysia, Sydkorea, Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs i mars 2000 av Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries, EWRIS (Sambandskommittén för stållineindustrin i Europeiska unionen, nedan kallad den klagande) som företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall 76 %, av gemenskapens tillverkning av den berörda produkten. Klagomålet ansågs innehålla tillräcklig bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkare, exportörer och importörer som såvitt känt var berörda, deras intresseorganisationer, företrädarna för de berörda exportländerna, associeringsrådet EU-Tjeckien, associeringsrådet EG-Turkiet, den klagande samt alla kända gemenskapstillverkare, råvaruleverantörer och användare om att ett förfarande inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Ett antal exporterande tillverkare i de berörda länderna, gemenskapstillverkare och importörer lämnade synpunkter skriftligen. Alla parter som begärde detta inom den angivna tidsfristen och som visade att det

fanns särskilda skäl till att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

- (5) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande. Frågeformuläret besvarades av de 19 gemenskapstillverkarna, 11 exporterande tillverkare i de berörda länderna och deras närstående importörer i gemenskapen, en icke-närstående importör i gemenskapen och en råvaruleverantör. Ingen användare besvarade frågeformuläret.
- (6) För att de ryska exporterande tillverkare som så önskade skulle kunna inge en ansökan om status som företag som bedriver sin verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallad marknadsekonomisk status) eller om individuell behandling sände kommissionen ansökningsformulär för detta ändamål till de ryska företag som den visste var berörda. Inga andra företag gav sig till känna inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande. Två företag ansökte om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 b i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) alternativt individuell behandling om det i samband med undersökningen skulle fastställas att de inte uppfyllde villkoren för marknadsekonomisk status.
- (7) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för sitt preliminära fastställande av dumpning, skada och gemenskapens intresse och gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:

a) Gemenskapstillverkare

- BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen, Tyskland,
- Randers Rebslaaeri A/S, Randers, Danmark,
- Redaelli Tecna Cordati, Gardone VT, Italien,
- Trefileurope, Bourg-en-Bresse, Frankrike,
- Trenzas y Cables, SL, Barberà del Vallès, Spanien.

b) Exporterande tillverkare

Tjeckien

- ŽDB as, Bohumín och dess närstående exportör, Prag.

Sydkorea

- Kiswire Ltd, Seoul och Pusan,
- Chung Woo Rope Co., Pusan,
- DSR Wire Corp., Suncheon.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT C 127, 5.5.2000, s. 12.

Malaysia

— Kiswire Sdn. Bhd, Johor Bahru.

Ryssland (kontroll av marknadsekonomisk status)

— Cherepovetsky Staleprokatny Zavod, Cherepovets.

Thailand

— Usha Siam Steel Industries plc.

Turkiet

— Celik Halat ve Tel Sanayii AŞ, Istanbul/Izmit,

— Has Celik ve Halat Sanayi Ticaret AS, Kayseri.

c) Närstående importörer i gemenskapen

Förenade kungariket

— Usha Martin UK Ltd, Clydebank.

Danmark

— Usha Martin Scandinavia A/S, Vallensbaek Strand.

Nederländerna

— Kiswire Europe BV, Dongen.

- (8) Undersökningen rörande dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 april 1999 till och med den 31 mars 2000 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen rörande skadeindikatorernas utveckling omfattade perioden från och med den 1 januari 1997 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

2. Berörd produkt och likadan produkt**a) Berörd produkt**

- (9) Den produkt som berörs är linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar. Inom branschen benämns dessa produkter ofta "ställinor". Vid undersökningen fastställdes det att järn inte kan användas som råvara vid tillverkningen av linor och kablar. Ställinor klassificeras för närvarande enligt KN-numren 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99.
- (10) En ställina består av tre huvudsakliga delar: den ståltråd som bildar kardelen, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan. Dessa beståndsdelar har olika utformning beroende på de fysiska krav som ställs i den tilltänkta användningen av ställinan. Det förekommer olika kvaliteter av ståltråd med olika draghållfasthet och diameter. Ståltråden kan vara galvaniserad (t.ex. över-

dragen med zink) eller blank. Kurdelen erhålls genom nära sammanslagning av flera trådar lagda i olika geometriska mönster eller konstruktioner (t.ex. standard, seale, filler och warrington). Mängden ståltråd och dess storlek och kvalitet är avgörande för egenskaperna hos den enskilda typen av ställina. Kardelerna sätts vanligen samman och lindas runt en kärna som kan vara av fibermaterial (naturligt eller syntetiskt), stål eller en kombination av bägge. Det finns också andra specifikationer för ställinor, t.ex. slagningsriktning, om de är förformade eller inte eller har andra särskilda egenskaper (kompakta, kabelslagning, graden av rotationsfrihet). De har i regel runt tvärsnitt, men kan också vara rektangulära. Ställinor kan vara tillkapade i längder eller vara utrustade med anslutningar (krokar, ringar) och kan vara plastöverdragna.

- (11) Ställinor används i en mängd olika tillämpningar, inbegripet för fiskeri, sjöfart/skeppsfart, olje- och gasindustri, gruvsdrift, skogsbruk, linbanetransport, väg- och vattenbyggnadsarbeten, byggnadsverksamhet samt hissar. Alla ställinor konstaterades ha samma grundläggande fysiska egenskaper (dvs. den ståltråd som bildar kardelen, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan).
- (12) Flera berörda parter hävdade att ställinor borde delas upp i två olika produkter, nämligen ställinor för allmänna ändamål och ställinor för särskilda ändamål (inbegripet slutet tågvirke). De hävdade att ställinor för särskilda ändamål, eller åtminstone slutet tågvirke (*), inte borde omfattas av förfarandet, eftersom de skilde sig väsentligt från ställinor för allmänna ändamål med avseende på fysiska egenskaper, tillverkningsprocess, slutlig användning, slutliga marknader och priser.
- (13) Det framgick av undersökningen att det tillverkas många olika typer av ställinor med vissa skillnader i fysiska och tekniska egenskaper och att de olika typerna av ställinor kan klassificeras i ett antal produktgrupper utifrån fysiska och tekniska egenskaper. Det konstaterades emellertid att alla ställinor hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och att även om produkterna längst ner och högst upp i sortimentet inte var utbytbara var detta fallet för produkter i närliggande grupper. Följaktligen drogs slutsatsen att det förekommer en viss grad av överlappning och konkurrens mellan ställinor i olika grupper. Produkter i samma grupp kan dessutom ha olika användningar. Eftersom det inte finns någon tydlig skiljelinje mellan de olika i slagen av ställinor och de alla har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper betraktas alla ställinor som en och samma produkt.

b) Likadan produkt

- (14) Några berörda parter hävdade att den berörda produkten och den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden skiljer sig åt så till vida att den förstnämnda huvudsakligen utgörs av ställinor för allmänna ändamål, under det att den senare huvudsakligen utgörs av ställinor för särskilda ändamål. Med hänsyn till de skäl som anges i skäl 13 kunde detta påstående inte godtas.

(*) Slutet tågvirke består av lager av sammanflätade trådar runt en kärna i form av en kardel av runda trådar. Trådarnas särskilda form både hindrar det slutna tågvirket från att fransa sig om en tråd bryts och gör att det slutna tågvirket tekniskt sett ingår i kategorin ställinor.

- (15) Kommissionen konstaterade att det inte fanns några betydande skillnader i de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna mellan de olika slagen av ställinor (se beskrivningen ovan). När det gäller ställinornas användning och bruk konstaterades det att alla ställinor, trots att det finns ett stort antal användarindustrier, hade samma användning, dvs. att överföra styrka. Dessutom konstaterades det att ställinorna inom varje produktslag var utbytbara. Ställinor som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Malaysia, Sydkorea, Thailand, Tjeckien och Turkiet, ställinor som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna och de ställinor som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin konstaterades ha samma fysiska och tekniska egenskaper och användningar. Detta konstaterades gälla även för ställinor som exporterades till gemenskapen från Ryssland och för ställinor som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin.
- (16) Följaktligen konstaterades att ställinor som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden och ställinor med ursprung i de berörda länderna som exporterades till gemenskapen var att anse som likadana produkter i enlighet med artikel 1.4 i grundförordningen. Kommissionen drog även slutsatsen att ställinor som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Malaysia, Sydkorea, Thailand, Tjeckien och Turkiet och ställinor med ursprung i de berörda länderna som exporterades till gemenskapen var att anse som likadana produkter. På samma sätt var ställinor som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Sydkorea och ställinor med ursprung i Ryssland som exporterades till gemenskapen att anse som likadana produkter.
- (19) Därefter identifierade kommissionen de företag som hade en representativ inhemsk försäljning de typer av ställinor bland dem som såldes på den inhemska marknaden som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som exporterades till gemenskapen. Allmänt sett ansågs ställinor, med eller utan anslutningar, med samma diameter, hopsättning, antal kardeler och trådar per kardel, kärna, trådmaterial, egenskaper, överdrag, ytbehandling och draghållfasthet vara direkt jämförbara. En exporterande tillverkare hävdade att man vid identifieringen av direkt jämförbara produktslag även borde beakta brottlast, diametertolerans, användning, brottöjning, rostskyddsegenskaper, extraordinär längd och bredd och linor för särskilda ändamål. Den alternativa kategorisering av jämförbara produktslag som föreslogs av denna exporterande tillverkare omfattade endast några av dessa ytterligare faktorer och analysen av de priser som togs ut av denna exporterande tillverkare visade inte att dessa ytterligare faktorer hade inverkat på priserna. Följaktligen avvisades detta påstående. Ingen annan berörd part invände mot de kriterier som föreslagits av kommissionen.
- (20) För varje typ av ställinor som de exporterande tillverkarna sålde på den inhemska marknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med de typer som exporterades till gemenskapen fastställdes huruvida den inhemska försäljningen var tillräckligt representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss typ av ställinor ansågs vara representativ om den sammanlagda inhemska försäljningen av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda exportförsäljningen till gemenskapen av den jämförbara typen av ställinor.

B. DUMPNING

1. Allmän metod

- (17) Den allmänna metod som beskrivs nedan har tillämpats för alla berörda exportländer. Undersökningsresultaten rörande dumpning beskriver följaktligen endast den särskilda situationen för var och ett av de sex berörda länderna.
- a) *Normalvärde*
- (18) När det gäller fastställandet av normalvärdet fastställde kommissionen först för varje exporterande tillverkare huruvida dess sammanlagda inhemska försäljning av ställinor var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs den inhemska försäljningen vara representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen för varje exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av tillverkarens sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.
- (21) Kommissionen undersökte även huruvida den inhemska försäljningen av varje produkttyp kunde anses ha skett vid normal handel genom att fastställa andelen lönsam försäljning av den berörda typen till oberoende kunder. I de fall den försäljning som skedde till ett nettopris motsvarande minst den beräknade tillverkningskostnaden (även kallad den lönsamma försäljningen) utgjorde minst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen och om det vägda genomsnittliga priset för den produkttyp motsvarade minst tillverkningskostnaden, fastställdes normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittliga priset för all inhemsk försäljning under undersökningsperioden, oavsett om all denna försäljning var lönsam eller inte. I de fall volymen lönsam försäljning utgjorde mindre än 80 % men mer än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen fastställdes normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittliga priset för den lönsamma försäljningen enbart.
- (22) I de fall andelen lönsam försäljning av en viss typ av ställinor utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet på grundval av det inhemska priset.

(23) I de fall det inte var möjligt att använda de inhemska priserna för en viss typ av ställinor som såldes av en exporterande tillverkare fastställdes, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen, normalvärdet på grundval av ett vägt genomsnitt av de priser som togs ut av andra tillverkare i det berörda landet för representativ inhemska försäljning av motsvarande produktslag vid normal handel, under förutsättning att dessa uppgifter fanns tillgängliga.

(24) I de fall försäljningen var otillräcklig eller ingen annan producent i det berörda landet hade någon representativ inhemska försäljning av ett visst produktslag konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen på grundval av tillverkningskostnaden (vid behov med justeringar) för de exporterade produktslagen, jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och en skälig vinst. För detta ändamål undersökte kommissionen huruvida uppgifterna om varje berörd exporterande tillverkares försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst på den inhemska marknaden var att anse som tillförlitliga.

(25) De faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader ansågs vara tillförlitliga i de fall det berörda företagets inhemska försäljning av den likadana produkten kunde anses vara representativ. Den inhemska vinstmarginalen fastställdes på grundval av den inhemska försäljningen av den berörda produkten vid normal handel (se skäl 21).

b) *Exportpris*

(26) I samtliga fall där ställinorna exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, nämligen på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalats.

(27) I de fall exportförsäljningen skedde till en närstående importör konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, nämligen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare. I dessa fall gjordes justeringar för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris. Eftersom de uppgifter som lämnats av den enda icke-närstående importören som samarbetade i undersökningen var ofullständiga fastställdes importörernas vinstnivå på grundval av de uppgifter som lämnats av de icke-närstående importörer av den berörda produkten som samarbetade i ett tidigare förfarande avseende samma produkt⁽⁵⁾ och med hänsyn till vad som ansågs vara skäligt för de funktioner som utfördes av de berörda parterna. Vinstnivån fastställdes på denna grundval till 5 %.

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 362/1999 av den 18 februari 1999 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Mexiko, Sydafrika och Ukraina och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Ungern och Polen (EGT L 45, 19.2.1999, s. 8).

c) *Jämförelse*

(28) I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes justeringar för olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

d) *Dumpningsmarginal för de undersökta företagen*

(29) Enligt artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av en jämförelse i samma handelsled mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produktslag och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik. Om det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och den metod som tidigare beskrivits inte till fullo återspeglade den dumpning som förekom, jämfördes det normalvärde som fastställdes på grundval av ett vägt genomsnitt med priserna för alla enskilda exporttransaktioner till gemenskapen.

e) *Övrig dumpningsmarginal*

(30) Dumpningsmarginalen för de exporterande tillverkare som varken besvarade frågeformuläret eller gav sig till känna på annat sätt fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen.

(31) I syfte att fastställa graden av samarbetsvilja totalt sett gjordes en jämförelse mellan de exportvolymerna som enligt uppgift från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna exporterats till gemenskapen från varje land som omfattades av undersökningen och motsvarande importuppgifter från Eurostat.

(32) Kommissionen beslutade att fastställa den övriga dumpningsmarginalen för de länder som uppvisade en hög grad av samarbetsvilja till den nivå som fastställdes för den samarbetsvilliga exporterande tillverkare som hade den högsta dumpningsmarginalen.

(33) Uppgifter från den exporterande tillverkare som hade den högsta dumpningsmarginalen användes även för de länder som uppvisade en låg grad av samarbetsvilja eller där det fanns bevisning för att exportörer som var kända avsiktligt inte samarbetade i undersökningen. I detta fall fastställdes emellertid den övriga dumpningsmarginalen till den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för representativa produktslag tillverkade av den nämnda exporterande tillverkaren. Detta tillvägagångssätt användes, eftersom det inte fanns skäl att anta att någon exporterande tillverkare i det berörda landet skulle ha tillämpat dumpning på en lägre nivå än en samarbetsvillig exporterande tillverkare i samma land.

(34) Detta tillvägagångssätt för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare ansågs även nödvändigt för att förhindra icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare från att dra nytta av att de inte samarbetade.

2. Tjeckien

- (35) Två företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Det svar som lämnades av en tjeckisk exporterande tillverkare var emellertid inte tillräckligt fullständigt för att det skulle vara möjligt för kommissionen att komma fram till ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat. Bland annat hade inga granskade räkenskaper eller andra redovisningshandlingar lämnats. Några uppgifter om tillverkningskostnader, export till gemenskapen (bortsett från sammanlagda siffror) eller den inhemska försäljningen av den berörda produkten hade heller inte lämnats. I enlighet med artikel 18.4 i grundförordningen underrättades företaget om att uppgifterna inte var tillräckliga för att det skulle vara möjligt att göra ett individuellt fastställande och gavs tillfälle att lämna ytterligare förklaringar. Eftersom företaget inte rättade till några av de viktigaste bristerna som konstaterats underrättades det om att de preliminära undersökningsresultaten för dess del skulle komma att fattas på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. Något kontrollbesök gjordes inte hos detta exporterande företag, i enlighet med artikel 16.1 i grundförordningen. För detta företag fastställdes en övrig antidumpningsmarginal i enlighet med den metod som anges i skäl 33.

a) Normalvärde

- (36) För de produktslag som såldes i gemenskapen och på den inhemska marknaden i representativa mängder vid normal handel fastställdes normalvärdet på grundval av de inhemska försäljningspriserna, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.
- (37) Eftersom det inte fanns någon representativ inhemska försäljning av jämförbara modeller och någon annan exporterande tillverkare i Tjeckien inte var samarbetsvillig beräknades normalvärdet för de flesta produktslagen i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. Företagets egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och dess egen vinst på den inhemska försäljningen av den berörda produkten vid normal handel lades till tillverkningskostnaderna för de exporterade produktslagen.

b) Exportpris

- (38) Den exporterande tillverkarens exportförsäljning till gemenskapen av den berörda produkten skedde i sin helhet till oberoende importörer i gemenskapen, oavsett om den skedde direkt eller genom den exportör som var tillverkarens närmaste. Följaktligen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen till det pris som faktiskt betalades eller skulle betalats för den berörda produkten när den såldes på export till gemenskapen.

c) Jämförelse

- (39) Justeringar gjordes för olikheter i handelsled, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, förpackningskostnader och kreditkostnader, när detta var tillämpligt och berättigat.

- (40) Eftersom den närmaste exportörens funktioner kan anses vara desamma som för en handlare som arbetar på provisionsbasis, minskades de priser som det närmaste handelsdotterbolaget tog ut av oberoende kunder i gemenskapen med 5 % för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Denna siffra uppskattades på grundval av de provisioner som två sydkoreanska exporterande tillverkare betalade till en icke-närmaste agent för transaktioner avseende den berörda produkten och den ansågs rimlig med hänsyn till den närmaste handlarens delaktighet i exportörens försäljningsverksamhet.

d) Dumpningsmarginal

- (41) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten. Trots att det uppgivits att det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig mellan olika inköpare, regioner eller tider, återspeglade denna metod till fullo den dumpning som förekom.

- (42) Det framgick av jämförelsen att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren bedrev dumpning. Den preliminära dumpningsmarginalen för detta företag, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, företull, var följande:

— ŽDB a.s.: 47,1.

- (43) Eftersom en exporterande tillverkare som var känd inte samarbetade användes den metod för länder med en låg grad av samarbetsvilja som beskrivs i skäl 33 för att fastställa en preliminär övrig dumpningsmarginal för Tjeckien. På denna grundval fastställdes den övriga dumpningsmarginalen till 66 %.

3. Sydkorea

- (44) Med hänsyn till det stora antal sydkoreanska exporterande tillverkare som nämns i klagomålet och de tidsfrister som anges i artikel 6.9 i grundförordningen avsåg kommissionen först att genomföra undersökningen rörande dumpning så vitt gäller Sydkorea på grundval av ett stickprov av exportörer i enlighet med artikel 17 i grundförordningen. Emellertid kontaktade endast tre exporterande tillverkare kommissionen och lämnade de uppgifter som begärdes i tillkännagivandet om inledande inom 15 dagar efter det att tillkännagivandet hade offentliggjorts. Följaktligen ansågs det inte nödvändigt att använda stickprovsmetoden. Dessa tre exporterande tillverkare besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. En importör som var en av de exporterande tillverkarna närmaste besvarade frågeformuläret för närmaste importörer.

a) **Normalvärde**

- (45) En sydkoreansk exporterande tillverkare som köper råvaran (tråd) från ett närstående företag begärde att kommissionen skulle använda det närstående företagets tillverkningskostnad för råvaran vid beräkningen av tillverkningskostnaden för den berörda produkten. Denna begäran avvisades, eftersom företaget tagit upp dessa kostnader i sin bokföring till inköpspriset som konstaterades vara marknadsmässigt och således ansågs åter spegla tillverkningskostnaden för den berörda produkten på ett rimligt sätt.
- (46) En annan exporterande tillverkare uppgav inte samtliga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten. Med hänsyn till att denna part hade handlat efter bästa förmåga och att de uppgifter som lämnats var kontrollerbara kunde kommissionen på grundval av uppgifter som inhämtats och kontrollerats på plats korrigera de siffror som angivits i frågeformuläret.
- (47) För de flesta produktslag som exporterades till gemenskapen fastställdes normalvärdet på grundval av det inhemska försäljningspriset för jämförbara produktslag, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.
- (48) För andra produktslag som exporterades till gemenskapen fastställdes normalvärdet på grundval av ett vägt genomsnitt av de priser som andra tillverkare i det berörda landet tog ut vid representativ inhemska försäljning av motsvarande produktslag, vid normal handel, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.
- (49) För övriga produktslag konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

b) **Exportpris**

- (50) En betydande del av exportförsäljningen till gemenskapen skedde direkt till oberoende kunder. För denna försäljning fastställdes exportpriset på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalats vid export till gemenskapen, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

c) **Jämförelse**

- (51) Justeringar gjordes för olikheter i fysiska egenskaper, importavgifter, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader och provisioner, när detta var tillämpligt och berättigat.
- (52) En exporterande tillverkare begärde en justering för olika handelsled. Företaget ansåg att de indirekta kostnaderna för den inhemska försäljningen borde dras av från det inhemska försäljningspriset vid beräkningen av normalvärdet på samma sätt som försäljningskostnaderna för dess närstående importör i gemenskapen drogs av från återförsäljningspriset vid konstruktionen av exportpriset.

Alternativt begärde företaget att kommissionen skulle bortse från den exportförsäljning till gemenskapen som skett genom dess närstående importör.

- (53) Dessa önskemål kunde inte tillmötesgå. Det faktum att en närstående importör deltar utgör i sig inget skäl för att göra något avdrag i samband med beräkningen av normalvärdet. Fastställandet av exportpriset och den jämförelse som därefter sker mellan detta exportpris och normalvärdet utgör två skilda steg, för vilka helt olika regler gäller. Enligt det preliminära undersökningsresultatet skedde inte exportförsäljningen och den inhemska försäljningen i olika handelsled. Det är att märka att den export till gemenskapen som skedde genom den närstående importören var betydande.
- (54) Samma företag begärde en justering av både den inhemska försäljningen och exportförsäljningen för olikheter i andra faktorer, nämligen företagets kostnader för inspektionsavgifter och behandling utanför företaget (tillkapning i längder eller utrustning med anslutningar) för viss försäljning i syfte att uppfylla kundernas önskemål. Det ansågs lämpligare att bevilja denna justering som en justering för olikheter i fysiska egenskaper. Justeringen uppgår till ett belopp motsvarande en rimlig uppskattning av marknadsvärdet för den olikhet som fastställts av kommissionen.

d) **Dumpningsmarginal**

- (55) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exponerades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.
- (56) Det framgick av jämförelsen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utövade dumpning. Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:
— Kiswire, Ltd:	0,21 %
— Chung Woo Rope Co.:	2,71 %
— DSR Wire Corp.:	0,49 %
- (57) De tre exporterande tillverkarna förefaller (enligt Eurostats importuppgifter) svara för all sydkoreansk export till gemenskapen av den berörda produkten. För att bedöma huruvida den landsomfattande dumpningsmarginalen understeg miniminivån fastställdes en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal. Denna marginal uppgick till 1,2 %.

4. **Malaysia**

- (58) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Ett företag i gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående besvarade frågeformuläret för närstående importörer.

a) **Normalvärde**

- (59) För de flesta produktslag som exporterades till gemenskapen fastställdes normalvärdet på grundval av det inhemska försäljningspriset för jämförbara produktslag i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.
- (60) För övriga produktslag konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

b) **Exportpris**

- (61) En betydande del av exportförsäljningen till gemenskapen skedde till en närstående importör i gemenskapen. För denna försäljning konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

c) **Jämförelse**

- (62) Justeringar för olikheter i fysiska egenskaper, importavgifter, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader och provisioner, gjordes när detta var tillämpligt och berättigat.
- (63) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren begärde en justering för olika handelsled på samma grundval som en av de sydkoreanska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Det konstaterades emellertid att den inhemska försäljningen och exportförsäljningen inte skedde i olika handelsled. Denna begäran kunde inte godtas av de skäl som anges i skäl 53.

d) **Dumpningsmarginal**

- (64) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.
- (65) Det framgick av jämförelsen att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utövade dumpning. Den preliminära dumpningsmarginalen för detta företag, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, före tull, fastställdes till följande:
- Kiswire, Sdn. Bhd: 0,56 %.
- (66) Den exporterande tillverkaren förefaller (enligt Eurostats importuppgifter) svara för all malaysisk export till gemenskapen av den berörda produkten. Den preliminära dumpningsmarginal som fastställts för denna enda tillverkare gäller följaktligen för hela landet.

5. **Thailand**

- (67) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Två företag i gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående besvarade frågeformuläret för närstående importörer.

a) **Normalvärde**

- (68) Den thailändska exporterande tillverkaren som också köper sin råvara (valstråd) från ett närstående företag i Indien till ett högre pris än det rådande marknadspriset begärde att kommissionen skulle använda marknadspriset vid beräkningen av tillverkningskostnaden både i samband med fastställandet av huruvida försäljningen hade ägt rum vid normal handel och vid konstruktionen av normalvärdet. Begäran godtog, eftersom det konstaterades att inköpspriset var ett internpris och således inte enbart återspeglade kostnaderna i samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten.
- (69) För de flesta produktslag som exporterades till gemenskapen fastställdes normalvärdet på grundval av det inhemska försäljningspriset för jämförbara produktslag, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.
- (70) För övriga produktslag konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

b) **Exportpris**

- (71) All försäljning av ställinor på gemenskapsmarknaden skedde till närstående importörer i gemenskapen. Följaktligen konstruerades exportpriserna i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

c) **Jämförelse**

- (72) Justeringar för olikheter i fysiska egenskaper, importavgifter, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader och provisioner, gjordes när detta var tillämpligt och berättigat.
- (73) Den exporterande tillverkaren begärde en justering av normalvärdet för finansieringskostnader för mervärdesskatt, i enlighet med artikel 2.10 k i grundförordningen. Begäran grundade sig på det faktum att det tar lång tid för myndigheterna att återbetala mervärdesskatten, vilket medför att företaget får betydande finansiella kostnader för det icke återbetalade mervärdesskattebeloppet. Begäran kunde inte beviljas, eftersom företaget inte kunde påvisa att denna faktor påverkade prisernas jämförbarhet och särskilt att kunderna dessutom genomgående betalade olika priser på den inhemska marknaden på grund av olikheter i denna faktor. Finansieringskostnaderna för mervärdesskatten utgör i själva verket en normal omkostnad.

d) **Dumpningsmarginal**

- (74) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (75) Det framgick av jämförelsen att den exporterande tillverkaren utövade dumpning. Den preliminära dumpningsmarginalen för detta företag, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, före tull, fastställdes till följande:
- Usha Siam Steel Industries plc: 30,5 %.
- (76) Eftersom graden av samarbetsvilja var låg (mindre än 80 % av den thailändska exporten av den berörda produkten till gemenskapen) fastställdes den övriga dumpningsmarginalen till den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för den exporterande tillverkarens representativa transaktioner. Den övriga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns, före tull, fastställdes till 42,8 %.

6. **Turkiet**

- (77) Två företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare.

a) **Normalvärde**

- (78) I överensstämmelse med den allmänna metoden var det möjligt att fastställa normalvärdet för några produktslag på grundval av det inhemska priset för jämförbara produktslag i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen. På grund av den höga inflationen i Turkiet under undersökningsperioden gjorde kommissionen månadsvisa undersökningar av huruvida försäljningen var representativ och skedde vid normal handel.
- (79) För alla andra typer av den berörda produkten som de samarbetsvilliga företagen exporterade till gemenskapen konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. Företagens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på hemmamarknaden samt vinst vid försäljning på den inhemska marknaden vid normal handel lades till tillverkningskostnaden. För att der höga inflationen skulle beaktas beräknades konstruerade normalvärden för var och en av de månader som undersökningsperioden omfattade.

b) **Exportpris**

- (80) De samarbetsvilliga företagens försäljning av den berörda produkten på gemenskapens marknad skedde i sin helhet till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriset fastställdes därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

c) **Jämförelse**

- (81) Justeringar har i tillämpliga och motiverade fall gjorts för olikheter i importavgifter och indirekta skatter, rabatter, avdrag och kvantiteter, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kost-

nader, kostnader för kredit och tekniskt bistånd samt provisioner.

- (82) En exporterande tillverkare begärde att normalvärdet skulle justeras, i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen, för en skatt på 3 % som erlagts för importerade råvaror för vilka inköpsvillkoren medgav betalningsansvänd. Skatten i fråga skulle nämligen inte komma att tas ut för råvaror som användes för att tillverka ställinor vilka så småningom skulle exporteras. Vid kontrollen på platsen konstaterades det att företagen i början av varje år fick ett medgivande om att skattefritt imponera en viss, på grundval av det föregående årets export av färdiga produkter beräknad, mängd råvaror, oavsett om råvarorna i fråga skulle ingå i slutprodukter som skulle säljas på den inhemska marknaden eller i färdiga produkter för export. Det fanns alltså ingen möjlighet att fastställa att skatten hade erlagts för importerade råvaror som fysiskt ingick i ställinor vilka avsåts på den inhemska marknaden. Denna begäran avvisades därför.

- (83) En exporterande tillverkare begärde att de inhemska priserna skulle justeras, i enlighet med artikel 2.10 d i i grundförordningen, för olika handelsled, eftersom all exportförsäljning till gemenskapen avsåg återförsäljare, medan den inhemska försäljningen skedde både till återförsäljare och slutanvändare. Justeringen beviljades inte, eftersom företaget inte visade att det fanns konsekventa och tydliga olikheter i funktioner och priser i de påstådda olika handelsleden på hemmamarknaden. Den andra exporterande tillverkaren beskrev sina distributionskanaler i gemenskapen och på hemmamarknaden och begärde, dock utan någon förklaring om hur prisjämförbarheten påverkades, en justering. Med ledning av de ytterligare uppgifter som lämnades på platsen kunde dessutom konstateras att företagets distributionskanal i gemenskapen inte kunde beskrivas på det angivna sättet. Någon justering gjordes därför inte i detta skede av undersökningen.

- (84) Den justering för olikheter i direkta kostnader för tillhandahållande av garantier som en av de exporterande tillverkarna begärde avvisades delvis, nämligen avseende det belopp som motsvarade de faktiska utgifterna för bankgarantier. Dessa kostnader är att betrakta som normala driftsomkostnader för vilka en justering inte kan begäras. Företagets begäran om justering innefattade också vinst vid försäljningen, vilken i vederbörlig ordning räknades av från priset på de relevanta transaktionerna.

- (85) De exporterande tillverkarna framställde bäge, med stöd av artikel 2.10 j i grundförordningen, följande två krav avseende valutaomräkning: i) Exportpriser uttryckta i euro eller i den nationella valutan i en medlemsstat som antagit euron borde först omräknas till US-dollar, eftersom de inhemska priserna uttrycks i US-dollar. Med hänsyn till eurons "kontinuerliga" depreciering gentemot dollarn borde man vid omräkningen tillämpa den växelkurs som gällde 60 dagar före fakturadatum (eller helst,

- enligt den ena av de exporterande tillverkarna, den växelkurs som gällde i början av undersökningsperioden). ii) Exportpriserna borde sedan omräknas från US-dollar till turkiska lira med tillämpning av den växelkurs som gällde på betalningsdagen.
- (86) När det gäller det första kravet konstaterades att den valuta som användes vid fakturering och betalning på den inhemska marknaden var den turkiska liran, medan däremot US-dollar användes vid upprättandet av den inhemska prislistan, detta för att undvika att listan fortlöpande skulle behöva omarbetas på grund av den höga inflationen. Eftersom det för prisjämförelsen var nödvändigt att göra en omräkning från euro till turkiska lira, ansåg kommissionen att den relevanta växelkursen när exportpriserna skulle jämföras med de inhemska priserna var förhållandet mellan euron och den turkiska liran. Det första kravet kunde således inte tillmötesgå. Kommissionen kunde inte heller tillmötesgå företagets andra krav. Enligt artikel 2.10 j i grundförordningen har exportörerna visserligen en viss tid på sig att anpassa sina exportpriser så att de återspeglar varaktiga förändringar av valutakurserna, men någon justering med hänsyn till växelkursfluktuationer som inträffar efter försäljningsdagen medges inte.
- (87) De exporterande tillverkarna begärde bägge, enligt artikel 2.10 k i grundförordningen, en justering av normalvärdena för täckning av kostnaden för att finansiera betalningen av mervärdesskatt mellan dess förfallodag (den 25:e dagen i månaden efter försäljningen) och den dag betalningsskyldigheten inträdde för den inhemska kunden. Denna begäran kunde inte tillmötesgå, eftersom företagen inte kunde visa att denna faktor påverkade prisernas jämförbarhet och, särskilt, att kunderna stadigvarande betalade olika priser på den inhemska marknaden på grund av olikheten avseende denna faktor. Kostnader för att finansiera mervärdesskatt är att betrakta som normala driftsomkostnader.
- (88) En av de exporterande tillverkarna, slutligen, begärde enligt artikel 2.10 k grundförordningen att normalvärdet skulle justeras med hänsyn till att den inhemska försäljningen, till skillnad från försäljningen till gemenskapen, var oregelbunden och gällde små kvantiteter. Denna begäran avvisades preliminärt, eftersom företaget inte kvantifierade den och inte kunde visa att denna faktor påverkade prisernas jämförbarhet och, särskilt, att kunderna stadigvarande betalade olika priser på den inhemska marknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.
- d) Dumpningsmarginal**
- (89) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen och det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten. Trots att båda de exporterande tillverkarna hävdade att prismönstret skilde sig åt mellan kunder, regioner och tidsperioder, återspeglades i själva verket genom denna metod dumpningens fulla omfattning.
- (90) Jämförelsen visade att det förekom dumpning från de samarbetsvilliga företagens sida. De preliminära dumpningsmarginalerna uppgår till följande, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, före tull:
— Celik Halat ve Tel Sanayii AŞ:	58,1 %
— Has Celik ve Halat San Tic AS:	19,2 %
- (91) Eftersom samarbetsviljan var omfattande (de samarbetsvilliga företagen svarade för mer än 80 % av exporten av den berörda produkten från Turkiet till gemenskapen), fastställdes den preliminära övriga dumpningsmarginalen till samma nivå som den högsta nivå som fastställdes för de samarbetsvilliga företagen, dvs. 58,1 %.
- ## 7. Ryssland
- ### a) Allmänna aspekter
- #### i) Analys av marknadsekonomisk status
- (92) Två ryska företag begärde att i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen få status som företag som är verk samma under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status). Det ena företaget lämnade – först efter att två gånger ha beviljats en förlängning med en vecka – in sitt svar på frågeformuläret för tillverkare/exportörer i de berörda länderna efter tidsfristens utgång, utan att lämna några godtagbara skäl för förseningen. Svaret var dessutom uppenbart ofullständigt. Framför allt överlämnade företaget inga förteckningar över sin exportförsäljning till gemenskapen eller över sin inhemska försäljning, och det tillhandahöll inte heller de begärda uppgifterna om sina tillverkningskostnader. Företaget betraktades därför som icke samarbetsvilligt i undersökningen och underrättades om att avgörandena beträffande det (som del av övriga fastställanden) skulle komma att fattas på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. Företagets begäran om marknadsekonomisk status och individuell behandling avvisades därför. Det kan också nämnas att företaget inte besvarade en begäran om ytterligare uppgifter och klargöranden som var av avgörande betydelse när det gällde dess ansökan om marknadsekonomisk status och individuell behandling.
- (93) Kommissionen inhämtade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga och kontrollerade på platsen alla uppgifter som lämnats i den andra sökandens ansökan om marknadsekonomisk status.
- (94) Det konstaterades att flera av kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen inte uppfylldes av detta företag och särskilt att företaget hade flera motsägelsefulla och sinsemellan oförenliga uppsättningar av sin redovisning, att vissa kostnader inte återspeglade marknadsvärdena samt att vissa betalningar kvittades mot skulder.
- (95) Efter samråd med rådgivande kommittén underrättade kommissionen de båda företagen om att deras ansökan om marknadsekonomisk status inte kunde beviljas.

ii) Val av jämförbart land

- (96) I avsaknad av företag som uppfyllde kraven för att få marknadsekonomisk status måste enligt artikel 2.7 a i grundförordningen de ryska exporterande tillverkarnas exportpriser jämföras med ett normalvärde som fastställts för ett lämpligt land med marknadsekonomi.
- (97) Den klagande hade föreslagit Tjeckien. Kommissionen hade i tillkännagivandet om inledande av förfarandet sagt sig överväga Tjeckien eller Brasilien. Två ryska exporterande tillverkare meddelade inom den utsatta tidsfristen att de preliminärt godtog de tilltänkta länderna och anförde att de ävenså kunde godta valet av Sydkorea som möjligt jämförbart land. Den klagande sade sig vara något tveksam beträffande valet av Brasilien, framför allt med tanke på landets höga tullnivå. Den klagande bekräftade sin uppfattning att Tjeckien var ett lämpligt val, men framhöll också Kanada som ett alternativ.
- (98) Ingen av de brasilianska tillverkare som kommissionen kontaktade besvarade dess förfrågan om samarbete. Kommissionen försökte också utan framgång att utverka samarbete från kanadensiska tillverkare. Övriga kända tillverkande länder övervägdes inte, antingen därför att importen av den berörda produkten med ursprung i de länderna var föremål för antidumpningsåtgärder eller därför att det i den tidigare undersökningen, av skäl som kvarstod oförändrade (t.ex. begränsad konkurrens i Norge eller bristande samarbetsvilja i Förenta staterna), hade fastställts att de inte var ett lämpligt val⁽⁶⁾.
- (99) De typer av den berörda produkten som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Tjeckien sålde på den inhemska marknaden var huvudsakligen av ett annat slag än de typer som de ryska tillverkarna exporterade till gemenskapen.
- (100) Kommissionen undersökte under dessa omständigheter om det skulle kunna vara lämpligt att använda något av de andra länder som berördes av förfarandet. Sydkorea ansågs vara det lämpligaste jämförbara landet, enligt artikel 2.7 a i grundförordningen. För det första är den inhemska marknaden i Sydkorea volymmässigt störst, och den utmärks av att det finns ett betydande antal konkurrerande tillverkare. För det andra är den sydkoreanska försäljningen på hemmamarknaden av den berörda produkten den mest representativa, vid en jämförelse med den ryska exporten till gemenskapen, när det gäller produktslag och volymer. De berörda parterna underrättades i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen om att Sydkorea avsågs användas som jämförbart land. Inga invändningar framfördes.

iii) Individuell behandling

- (101) För länder som inte är marknadsekonomier brukar gemenskapens institutioner, i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen, beräkna en landsomfattande tull, utom i de fall de exporterande tillverkarna kan visa att de rättsligt och faktiskt åtnjuter ett oberoende som är

jämförbart med vad som skulle råda i en marknadsekonomi och som skulle kunna motivera en avvikelse från huvudregeln om fastställande av en enda landsomfattande tull. I detta syfte innehöll det ansökningsformulär avseende marknadsekonomisk status som sändes till den berörda parterna i samband med inledandet av förfarandet en rad detaljerade frågor.

- (102) De två exporterande tillverkare som önskade få marknadsekonomisk status ansökte också om individuell behandling för den händelse deras begäran om marknadsekonomisk status skulle avslås.
- (103) Det ena företagets begäran om individuell behandling avsågs, eftersom undersökningsresultaten avseende det företaget (som del av "övriga fastställanden"), på grund av dess bristande samarbetsvilja i samband med undersökningen, grundar sig, i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, på tillgängliga uppgifter (se skäl 92).
- (104) Kommissionen inhämtade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga, kontrollerade på platsen alla uppgifter som det andra sökande företaget lämnat i sin ansökan och analyserade dessa uppgifter på grundval av följande kriterier för individuell behandling⁽⁷⁾:
- Det första kriteriet (frihet att ta hem kapital och vinster) är inte relevant i det här fallet, eftersom Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod (nedan kallat JSC CHSPZ) är ett i sin helhet ryskägt företag.
 - Inga restriktioner konstaterades förekomma när det gällde fastställande av exportpriser eller exportkvantiteter. Merparten av aktierna i det sökande företaget och i moderbolagen två nivåer uppåt ägs av enskilda.
 - JSC CHSPZ utför transaktioner till den av Ryska federationens Centralbank tillämpade valutakursen, vilket är den marknadskurs som fastställs på Moskvas internationella valutabörs.
 - Ingen statlig inblandning konstaterades förekomma vad gäller förvaltningen av företaget, moderbolaget eller den viktigaste aktieägaren i moderbolaget.
- (105) Detta företag beviljas därför individuell behandling.

b) Normalvärde

- (106) Normalvärdet för de ryska exporterande tillverkarna beräknades på grundval av de normalvärden som fastställts för de samarbetsvilliga sydkoreanska företagen och med användande av den metod som redovisas i skälen 47–49. Härvid användes de på den sydkoreanska marknaden sålda produktslag som befanns vara jämförbara med de ryska produktslag som exporterades till gemenskapen.

⁽⁶⁾ Förordning (EG) nr 362/1999 (se fotnot 5) och rådets förordning (EG) nr 1796/1999 (EGT L 217, 17.8.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Översyn av de antidumpningsbestämmelser som är tillämpliga på Ryssland och Kina, KOM (2000) 363 slutlig.

c) **Exportpris**

- (107) Exportpriset fastställdes för den samarbetsvilliga exportörande tillverkaren på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas.

d) **Jämförelse**

- (108) I tillämpliga fall justerades exportpriset med hänsyn till olikheter i transport-, försäkrings-, hanterings- lastnings- och därmed sammanhängande kostnader samt till olikheter i kostnader för paketering, kredit och provisioner. Eftersom kostnaderna i länder som inte är marknadsekonomier inte kan beaktas vid fastställandet av de priser som skall ligga till grund för jämförelsen mellan exportpriser och normalvärde, grundades justeringen av exportpriserna för transportkostnader och anknytningskostnader (hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader), till den del de uppkommit i Ryssland, på kostnaderna i det jämförbara landet.
- (109) För att möjliggöra en rättvis jämförelse på nivån fritt fabrik justerades också i tillämpliga och motiverade fall det på grundval av normalvärdena för de samarbetsvilliga sydkoreanska företagen fastställda normalvärdet med hänsyn till följande faktorer: fysiska egenskaper (inbegripet det uppskattade marknadsvärdet av de allmänna kvalitetsskillnader som konstaterats mellan den produkt som tillverkades och såldes på den sydkoreanska marknaden och den produkt som tillverkades i Ryssland och exporterades till gemenskapen), importavgifter, transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader samt kostnader för paketering, kredit och provisioner.

e) **Dumpningsmarginal**

- (110) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes de vägda genomsnittliga normalvärdena för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.
- (111) Den preliminära dumpningsmarginalen fastställdes för det företag som beviljats individuell behandling till följande, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, före tull:
- Cherepovetsky Staleprokatny Zavod: 35,8 %.
- (112) Eftersom en känd exportörande tillverkare avsiktligt inte samarbetade i undersökningen, användes som metod för att fastställa en preliminär övrig dumpningsmarginal för Ryssland den metod som redovisas i skäl 33 och som använts avseende länder där samarbetsviljan var låg. På denna grundval uppgår den övriga dumpningsmarginalen till 50,7 %.

8. **Slutsats beträffande dumpning**

- (113) Kommissionen fastställde betydande dumpningsmarginaler för samtliga samarbetsvilliga företag i Ryssland, Tjeckien, Thailand och Turkiet. Beträffande Sydkorea och Malaysia understeg de fastställda dumpningsmarginalerna miniminivån.

C. **GEMENSKAPSINDUSTRIN**1. **Tillverkning**

- (114) Den berörda produkten tillverkas i gemenskapen av följande företag:
- De tillverkare som ingav klagomålet eller stödde det och som var samarbetsvilliga i undersökningen (se skäl 118).
 - De tillverkare som ingav klagomålet och som betraktades som icke-samarbetsvilliga i den här undersökningen (se skäl 120).
 - Övriga företag som inte tillhörde de klagande och som tillhandahöll allmänna upplysningar eller inte, men som inte motsatte sig förfarandet.
- (115) Kommissionen konstaterade att åtta klagande eller klagomålet understödjande gemenskapstillverkare köpte ställinor från flera olika inköpskällor utanför gemenskapen under undersökningsperioden, bland annat från de berörda länderna. Sammantaget motsvarade emellertid denna import (i volym) en försumbar del av den totala produktionen (dvs, mindre än 1 % av deras tillverkning under undersökningsperioden). Importen av ställinor från de berörda länderna under undersökningsperioden motsvarade mindre än 0,5 % av den samlade produktionen av ställinor hos de klagande gemenskapstillverkarna och hos de gemenskapstillverkare som stödde klagomålet. Kommissionen ansåg därför att dessa inköp skedde i överensstämmelse med sedvanlig kommersiell praxis bland tillverkare som måste komplettera sitt eget produktsortiment med inköp i mindre omfattning. Med hänsyn till det ovan anförda drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns något skäl för att utesluta någon av dessa gemenskapstillverkare från beräkningen av den totala tillverkningen i gemenskapen.
- (116) De ställinor som tillverkas av alla dessa företag utgör därför gemenskapens tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

2. **Definition av gemenskapsindustrin**

- (117) Kommissionen undersökte om de samarbetsvilliga klagande eller klagomålet understödjande gemenskapstillverkarna representerade en betydande del av den totala tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten och fann att de under undersökningsperioden svarade för 70,6 % av denna tillverkning. Kommissionen ansåg därför att de samarbetsvilliga klagande eller klagomålet understödjande gemenskapstillverkarna representerar gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. De kallas nedan gemenskapsindustrin.
- (118) Följande tillverkare i gemenskapen utgör gemenskapsindustrin:
- Bridon International, Retford, Förenade kungariket,
 - BTS Drahtseile GmbH, Tyskland,
 - Cables y Alambres Especiales, SA, Spanien,

- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Tyskland,
 - Cordoaria Oliveira Sá – Manuel Rodrigues de Oliveira Sá & Filhos, SA, Portugal,
 - Drahtseilerei Gustav Kocks GmbH & Co., Tyskland,
 - Drahtseilwerk GmbH, Tyskland,
 - Drahtseilwerk Hemer GmbH & Co. KG, Tyskland,
 - Hamburger Drahtseilerei A. Steppuhn GmbH, Tyskland,
 - Metal Press srl, Italien,
 - Randers Rebslaeri A/S, Danmark,
 - Redaelli Tecna Cordati SpA, Italien,
 - Trefileurope, Frankrike,
 - Trenzas y Cables, SL, Spanien,
 - Vereinigte Drahtseilwerke GmbH, Tyskland,
 - Voest-Alpine Austria Draht GmbH, Österrike,
 - Wadra GmbH, Tyskland.
- (119) Drahtseilwerk Hemer GmbH & Co. KG började tillverka ställinor först i januari 2000 och kunde därför inte lämna några uppgifter avseende skadeundersökningsperioden. Uppgifterna från detta företag har därför inte beaktats.

3. Andra tillverkare i gemenskapen

- (120) Fem tillverkare som tillhörde den klagande organisationen EWRIS men som inte var samarbetsvilliga (Iscar srl, Metalcalvi Wire Ropes srl, Midland Wire Cordage Co. Ltd, Teufelberger Seil GmbH och Westfälische Drahtindustrie GmbH – Seilfabrik Zwickau) samt övriga tillverkare, som inte tillhörde de klagande och som tillhandahöll allmänna upplysningar eller inte men som inte motsatte sig förfarandet, kallas nedan övriga gemenskapstillverkare.

D. SKADA

1. Inledande anmärkningar

- (121) Eftersom de dumpningsmarginaler som fastställts för Sydkorea och Malaysia understiger miniminivån avser analysen av skada och orsakssamband de återstående länderna i undersökningen, dvs. Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet (nedan kallade de berörda länderna).
- (122) Analysen av skada bör ses mot bakgrund av de antidumpningsåtgärder som infördes avseende den berörda produkten genom rådets förordning (EG) nr 1769/1999 av den 12 augusti 1999⁽⁸⁾. Genom denna förordning infördes en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten med ursprung i Indien, Kina, Mexiko, Polen, Sydafrika, Ukraina och Ungern.

2. Inhämtande av uppgifter om skada

- (123) Kommissionen begärde in uppgifter om produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljning, lager och sysselsättning när det gällde den berörda produkten från samtliga företag i gemenskapsindustrin. Med hänsyn till det stora antalet producerande företag som gemenskaps-

industrin omfattade och till tidsfristerna enligt artikel 6.9 i grundförordningen grundade kommissionen sin analys av övriga skadeindikatorer på ett stickprov av företagen inom denna industri. I samtliga de fall då en i denna förordning nämnd skadeindikator bygger på upplysningar från företagen i stickprovet kommer detta att uttryckligen anges. Om det inte görs någon sådan hänvisning bygger skadeindikatorerna på uppgifter som erhållits från alla de gemenskapstillverkare som utgör gemenskapsindustrin.

- (124) Stickprovet gjordes på grundval av geografisk belägenhet och företagets storlek i produktionshänseende. I det slutliga stickprovsurvalet ingick följande medelstora och större gemenskapstillverkare från sex medlemsstater: BTS Drahtseile GmbH, Randers Rebslaeri A/S, Redaelli Tecna Cordati SpA, Trefileurope, Tremas y Cables, SL samt Teufelberger Seil GmbH. Det sistnämnda företaget avböjde att samarbeta och uteslöts därför från stickprovet.
- (125) De samarbetsvilliga företagen i stickprovet svarade för 51 % av gemenskapsindustrins tillverkning (i volym) av den berörda produkten 1999.

3. Synbar förbrukning i gemenskapen

- (126) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av svaren på frågeformuläret (gemenskapsindustrins försäljningsvolym), uppgifter från Eurostat (importvolym) och den klagande (övriga gemenskapstillverkares försäljningsvolym).
- (127) Det bör noteras att utvecklingen av den synbara förbrukningen till stor del påverkas av importörernas och handlarnas (viktiga lagerhållare) beteende på gemenskapsmarknaden. De fungerar nämligen som mellanhänder för de företag som tillverkar ställinor, å ena sidan, och användarna, å andra sidan. Uppgifterna om den synbara förbrukningen återspeglar därför till stor del importörernas och handlarnas inköp under skadeundersökningsperioden och inte nödvändigtvis inköpen från användarnas sida.
- (128) På grundval av ovanstående minskade den synbara förbrukningen i gemenskapen med 6 % under skadeundersökningsperioden, från 156 658 ton 1997 till 147 963 ton under undersökningsperioden. Med tanke på att den synbara förbrukningen ökade med 9 % 1998 till 170 922 ton kan minskningen under 1999 till 147 104 ton förklaras med att det skedde en försäljning från de lager som importörerna och handlarna hade byggt upp 1998. Under 1998 ökade importen från de länder som året därpå blev föremål för antidumpningsåtgärder med 28 % för att sedan minska väsentligt 1999 och under undersökningsperioden. Denna utveckling synes också ligga i linje med den omständigheten att de branscher som är de största användarna av ställinor (fiskeri, gruvsdrift, olje- och gasutvinning offshore, byggnadsverksamhet, inbegripet hissar) noterade låg, och i fråga om fiskeri negativ, tillväxt under skadeundersökningsperioden.

⁽⁸⁾ Se fotnot 6.

4. Sammantagen bedömning av verkningarna av den berörda importen

- (129) Kommissionen undersökte om importen av ställinor med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.
- (130) Det konstaterades att de dumpningsmarginaler som faststälts avseende importen från vart och ett av de berörda länderna översteg miniminivån enligt artikel 9,3 i grundförordningen och att importvolymen från vart och ett av länderna inte var försumbar.
- (131) Vad konkurrensförhållandena beträffar framgick det av undersökningen att de ställinor som importerades från de berörda länderna var, varje typ betraktad för sig, likadana i fråga om alla väsentliga fysiska och tekniska egenskaper. På den grundvalen var dessa ställinor dessutom sinsemellan utbytbara, och de såldes under skadeundersökningsperioden på gemenskapsmarknaden genom jämförbara försäljningskanaler och på likartade kommersiella villkor. Det bör noteras att importerade ställinor därför ansågs konkurrera både med varandra och med ställinor i som tillverkats i gemenskapen.
- (132) Kommissionen ansåg därför att samtliga kriterier i artikel 3.4 i grundförordningen var uppfyllda och att importen från de berörda länderna således borde bedömas sammantaget.

5. Import från de berörda länderna

a) Volym och marknadsandel för den dumpade importen

- (133) Den subventionerade importen till gemenskapen av ställinor med ursprung i de berörda länderna ökade kontinuerligt från 5 100 ton 1997 till 7 233 ton 1998, 13 644 ton 1999 och 16 052 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med 215 % under skadeundersökningsperioden.
- (134) De berörda ländernas marknadsandel ökade med 7,5 procentenheter under skadeundersökningsperioden, från 3,3 % 1997 till 4,2 % 1998, 9,3 % 1999 och 10,8 % under undersökningsperioden. Den största ökningen inträffade 1999 (+ 5,1 procentenheter) och sammanföll med införandet inom ramen för ett tidigare förfarande

av antidumpningsåtgärder mot importen från vissa andra länder utanför gemenskapen.

b) Priserna för den dumpade importen

i) Prisutveckling

- (135) Priserna, uttryckta i euro, på imponerade produkter från de berörda länderna minskade enligt Eurostats uppgifter med 16 % mellan 1997 och 1998 och stabiliserades därefter.

ii) Prisunderskridande

- (136) För bedömningen av prisunderskridandet ombads gemenskapsindustrin och de berörda exporterande tillverkarna att lämna uppgifter om försäljningspriserna på ställinor, indelade i olika modellkategorier enligt följande kriterier: antal kardeler, antal trådar per kardel, sammansättningen av trådar till en kardel, kärnan, trådmateriel, dragfasthållhet, trådens egenskaper, linans egenskaper, linans överdrag samt linans diameter.
- (137) Med hänsyn till det stora antalet gemenskapstillverkare i stickprovet och det stora antalet modeller som såldes på gemenskapsmarknaden, såväl av de berörda exporterande tillverkarna som av gemenskapsindustrin, grupperade kommissionen modellerna enligt de kriterier som bedömdes ha störst betydelse för prisutvecklingen på denna marknad. Dragfasthållhet beaktades därvid inte, eftersom det konstaterades att denna faktor inte hade något separat inverkan på försäljningspriset.
- (138) På grundval av styrka uppgifter från en icke närstående importör justerades vidare de exporterande tillverkarnas priser för kostnader efter importen (för tullar, frakt och hantering). Dessa priser justerades också för olikheter i fråga om handelsled så att kostnader som uppkommit för icke närstående importörer mellan importen och försäljningen fritt fabrik skulle beaktas.
- (139) För varje typ av ställinor jämförde kommissionen de exporterande tillverkarnas och gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser, efter avdrag av rabatter och skatter, beräknade på grundval av försäljningen till den första oberoende kunden i samma handelsled.
- (140) Med tillämpning av metoden enligt ovan uppgår skillnaden mellan priserna, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga pris (fritt fabrik), dvs. prisunderskridandemarginalen, till följande:

Land	Företag	Prisunderskridandemarginal (%)
Tjeckien	ŽDB a.s	30,4
Ryssland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	51,4
Thailand	Usha Siam Steel Industries plc	26,1
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii AŞ	16,4
	Has Celik ve Halat San Tic AS	30,8

6. Gemenskapsindustrins situation

a) *Produktion, installerad kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

- (141) Gemenskapsindustrins produktion minskade med 8 % under skadeundersökningsperioden, från 107 735 ton 1997 till 99 588 ton under undersökningsperioden. Under 1998 ökade produktionen med 6 %, men den förväntade försäljningen översteg den faktiska och lagren ökade (+ 19 %), eftersom importörerna ökade sin import betydligt, särskilt från de länder som vid det laget blivit föremål för antidumpningsåtgärder. Under 1999 minskade produktionen med omkring 15 000 ton för att man skulle komma till rätta med de ökade lagren och den minskade försäljningen. Sedan antidumpningsåtgärder införts 1999 stabiliserades produktionen på nivån cirka 100 000 ton.
- (142) Gemenskapsindustrins installerade kapacitet ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, från 203 319 ton 1997 till 209 313 ton 1998, 213 984 ton 1999 och 216 904 ton under undersökningsperioden. Kapacitetsökningen berodde på att företagen investerade i nya maskiner.
- (143) Förvärvet av nya maskiner, i förening med förekomsten av gammal, men fortfarande användbar maskinpark (som i en del fall redan var helt avskriven), samt behovet av att optimera installationstider och antalet skift, ledde emellertid till lågt kapacitetsutnyttjande under hela skadeundersökningsperioden (53 % 1997, 55 % 1998 och 46 % 1999 och under undersökningsperioden). Även om gemenskapsindustrin skulle producera också de kvantiteter som de berörda länderna nu avsätter på gemenskapsmarknaden skulle dess kapacitetsutnyttjande fortfarande ligga kring 55 %.

b) *Lager*

- (144) Gemenskapsindustrins utgående lager ökade med 13 % under skadeundersökningsperioden, från 26 136 ton 1997 till 29 660 ton under undersökningsperioden. Efter att ha uppgått till 31 208 ton 1998 minskade lagren emellertid till 30 050 ton 1999.

c) *Tillväxt, försäljningsvolym och marknadsandel*

- (145) Tillväxtutsikterna på gemenskapsmarknaden påverkas av de blygsamma tillväxtutsikterna för de branscher som använder ställinor och av gemenskapsindustrins förmåga att konkurrera med lågprisimport från tredje land. Gemenskapsindustrin har inte till fullo kunnat dra fördel av att importen från de länder som blev föremål för antidumpningsåtgärder 1999 praktiskt taget försvann från marknaden. Till stor del ersattes denna import av dumpad import från de länder som omfattas av det nu aktuella förfarandet.

- (146) Gemenskapsindustrins försäljning till oberoende kunder på gemenskapsmarknaden minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, från 71 125 ton 1997 till 67 671 ton under undersökningsperioden (försäljningen hade ökat till 72 676 ton 1998 för att sedan sjunka till 66 331 ton 1999), även om den visade tecken på återhämtning sedan antidumpningsåtgärder införts 1999.

- (147) Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med 0,6 procentenheter under skadeundersökningsperioden, från 55,2 % 1997 till 50,5 % 1998, och förblev stabil under 1999 och undersökningsperioden (54,3 % respektive 54,6 %), en period då de berörda länderna kunde notera fortsatt ökade marknadsandelar. Gemenskapsindustrins ökade marknadsandel 1999 kan till stor del hänföras till en förbrukningsnedgång som ägde rum efter den lageruppbbyggnad som ägde rum precis före införandet av antidumpningsåtgärder 1999.

d) *Försäljningspriser och faktorer som påverkar försäljningspriset – uppgifter från stickprovet*

- (148) Det vägda genomsnittliga försäljningspriset för de stål-linor som gemenskapsindustrin sålde till oberoende kunder på gemenskapens marknad ökade med 8 % under skadeundersökningsperioden. Prisökningen inträffade främst under 1999 och uppgick då till 6 %. Prisuppgången på 1 % under undersökningsperioden är blygsam med tanke på nivån på de antidumpningsåtgärder som infördes 1999. Priset på den huvudsakliga råvaran (ståltråd), som står för upp till 50 % av tillverkningskostnaden, minskade 1999 och förblev stabilt under undersökningsperioden.

e) *Lönsamhet, avkastning på investerat kapital och kassaflöde – uppgifter från stickprovet*

- (149) Gemenskapsindustrin noterade under skadeundersökningsperioden ihållande förluster (före skatt) på sin försäljning till oberoende kunder på gemenskapsmarknaden (-1,4 % 1997, -1,5 % 1998 och -0,6 % 1999), utom under undersökningsperioden då industrin kunde täcka sina kostnader. Det svaga ekonomiska utfallet sammanföll med förekomsten av dumpad import under hela skadeundersökningsperioden.

- (150) Siffror för avkastningen på investerat kapital och för kassaflödet fanns för samtliga företag i stickprovet tillgängliga endast för respektive företag som helhet. Eftersom den berörda produkten endast är en av många produkter som tillverkas av företagen i stickprovet, anses dessa indikatorer inte ge någon ledning när det gäller gemenskapsindustrins situation såvitt gäller den berörda produkten. Det är emellertid uppenbart att den svaga lönsamheten för denna produkt innebär att den inte lämnade något positivt bidrag som kunde förbättra den låga avkastningen på investerat kapital eller kassaflödet från rörelsen.

f) Investeringar och kapitalanskaffningsförmåga – uppgifter från stickprovet

- (151) Investeringarna ökade under skadeundersökningsperioden från 5,8 miljoner euro 1997 till 11,6 miljoner euro 1998, 22,3 miljoner euro 1999 och 21,5 miljoner euro under undersökningsperioden. Investeringar i anläggningar och maskiner svarade för en stor del av de totala investeringarna. Andelen varierade mellan cirka 95 % 1997 och 44 % under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden avsåg merparten av de återstående investeringarna byggnader. Investeringar i anläggningar och maskiner är av avgörande betydelse för att gemenskapsindustrin skall kunna fortsätta att vara konkurrenskraftig på lång sikt. Investeringssatsningarna måste alltså fortsätta även under perioder med svag lönsamhet.
- (152) Dessa investeringar påverkar lönsamheten främst genom de avskrivningar och räntebetalningar som de aktualiserar. Eftersom merparten av investeringarna avsåg anläggningar och maskiner (med en avskrivningsperiod på cirka 10 år) och byggnader (med en avskrivningsperiod på cirka 25 år), hade de endast en begränsad inverkan på gemenskapsindustrins lönsamhet under skadeundersökningsperioden.
- (153) Gemenskapsindustrins förmåga att anskaffa kapital förefaller inte ha påverkats negativt. Detta gäller kapitalanskaffningen såväl från moderbolagen som från banksystemet.

g) Sysselsättning

- (154) Sysselsättningen minskade kontinuerligt, från 2 226 personer 1997 till 2 045 personer under undersökningsperioden, eller med 8 % under skadeundersökningsperioden. Sysselsättningsminskningen berodde främst på gemenskapsindustrins ansträngningar till omstrukturering.

h) Produktivitet

- (155) Produktiviteten inom gemenskapsindustrin, mätt i ton per anställd, förbättrades med endast 1 % under skadeundersökningsperioden. Under 1998 ökade produktiviteten till följd av ökad produktion, medan den minskade 1999 eftersom produktionen minskade snabbare än sysselsättningen. Under undersökningsperioden inträffade en viss produktivetsförbättring i och med att produktionen ökade samtidigt som sysselsättningen sjönk något.

i) Löner – uppgifter från stickprovet

- (156) Arbetskostnaden inom gemenskapsindustrin per producerad enhet, uttryckt i euro per kilogram, var stabil under skadeundersökningsperioden.

j) Den faktiska dumpningsmarginalens nivå

- (157) Med hänsyn till volymen av och priserna på importen från de berörda länderna kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens nivå inte anses vara försumbar.

k) Slutsats om skada

- (158) Volymen dumpad import från de berörda länderna ökade under skadeundersökningsperioden med 215 %. Marknadsandelen för denna import ökade från 3,3 % till 10,8 %.
- (159) Sedan antidumpningsåtgärder hade införts 1999 stabiliserades gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden, men var fortfarande otillfredsställande. Produktionen var i stort sett stabil, kapacitetsutnyttjandet låg kvar på samma nivå och lagren minskade något från 30 050 ton till 29 660 ton. Även om en blygsam försäljningsökning noterades, från 66 331 ton 1999 till 67 671 ton under undersökningsperioden, ökade inte gemenskapsindustrins marknadsandel, trots att en effektiv konkurrens från de länder som omfattades av antidumpningsåtgärder hade återställts.
- (160) Gemenskapsindustrins lönsamhet förbättrades visserligen något, från - 1,4 % till 0 %, under skadeundersökningsperioden, men låg kvar på en nivå som var otillräcklig för att säkerställa industrins långsiktiga livskraft. Gemenskapsindustrins priser ökade vidare inte som förväntat under undersökningsperioden som ett resultat av de antidumpningsåtgärder som infördes 1999. Gemenskapsindustrin kunde nästan inte alls dra fördel av antidumpningsåtgärderna på grund av den ökade importen från de berörda länderna till priser som i betydande grad underskred gemenskapsindustrins.
- (161) Med hänsyn till ovanstående har kommissionen preliminärt dragit slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledande anmärkningar

- (162) För att kunna komma fram till en preliminär slutsats om huruvida det fanns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit undersökte kommissionen hur den dumpade importen från de berörda länderna hade påverkat gemenskapsindustrins situation.
- (163) För att söka utröna om någon annan faktor än den dumpade importen kan ha brutit det eventuella orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit analyseras nedan, i överensstämmelse med artikel 3.7 i grundförordningen, andra kända faktorer, såsom förbrukningsutveckling, övriga gemenskapstillverkarens situation, gemenskapsindustrins exportresultat, utveckling och verkningar vad gäller importen från andra länder utanför gemenskapen samt verkningarna av förändringar i fråga om råvarukostnader.

2. Verkningar av den berörda importen

- (164) Inledningsvis bör noteras att konkurrensen på marknaden för ställinor, där produkterna till helt övervägande del är högggradigt standardiserade, i stor utsträckning sker i form av priskonkurrens.

- (165) Det finns ett tydligt sammanträffande i tiden mellan den ökade importen från de berörda länderna och gemenskapsindustrins oförmåga att i rimlig utsträckning dra fördel av de antidumpningsåtgärder som infördes 1999. Det konstaterades vidare att priserna på importen från de berörda länderna betydligt underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden.
- (166) Sedan det 1999 införts antidumpningsåtgärder avseende import med ursprung i Indien, Kina, Mexiko, Polen, Sydafrika, Ukraina och Ungern kunde gemenskapsindustrin stabilisera eller något förbättra sin situation vad gäller produktion, kapacitetsutnyttjande, lager och försäljning, men marknadsandelen utvecklades inte på ett tillfredsställande sätt och lönsamhetsutvecklingen var klart otillräcklig.
- (167) Importen från de berörda länderna ökade väsentligt 1999 och under undersökningsperioden. Denna import inte bara ersatte till stor del importen från de länder som nu är föremål för antidumpningsåtgärder, utan kunde också öka på gemenskapsindustrins (och även andra gemenskapstillverkare) bekostnad. Priserna på denna import underskred betydligt gemenskapsindustrins priser. Det finns ett klart samband mellan allt detta och det faktum att gemenskapsindustrin inte i någon större utsträckning kunde dra fördel av antidumpningsåtgärderna genom att utnyttja ledig kapacitet och öka sin försäljning och på så sätt förbättra sitt dåliga ekonomiska läge (gemenskapsindustrin befann sig under undersökningsperioden precis bara på den kritiska punkten).
- (168) Därför kan slutsatsen dras att importen från de berörda länderna i stor utsträckning har undergrävt verkningarna av de antidumpningsåtgärder som infördes 1999 och att läget vad gäller gemenskapsindustrins stagnerande marknadsandel, dess prisnivå och dess otillfredsställande situation, särskilt vad lönsamheten beträffar, kan tillskrivas den dumpade importen från de berörda länderna.

3. Verknningar av andra faktorer

a) Den synbara förbrukningens utveckling

- (169) Kommissionen undersökte om utvecklingen av den synbara förbrukningen var en väsentlig orsak till gemenskapsindustrins försämrade situation.
- (170) Medan den synbara förbrukningen ökade kraftigt 1998 (med 9 %) låg gemenskapsindustrins försäljning kvar på en i stort sett oförändrad nivå. Förbrukningsökningen kom bara de länder som nu är föremål för antidumpningsåtgärder, de berörda länderna samt Sydkorea och Malaysia till godo. De länderna kunde se sin marknadsandel öka, medan gemenskapsindustrin förlorade 4,7 procentenheter i marknadsandel under samma period. Detta sammanföll med inledandet av det föregående antidumpningsförfarandet och kan förklaras med att importörerna av ställinor byggde upp sina lager. Under 1999 minskade den synbara förbrukningen, vilket inträffade

simultant som det infördes antidumpningsåtgärder inom ramen för det föregående förfarandet och som en viss försäljning ägde rum från importörernas lager. Gemenskapsindustrins försäljning till oberoende kunder i gemenskapen minskade under denna period väsentligt (från 72 676 ton 1998 till 66 331 ton 1999), medan importen från de berörda länderna, trots nedgången i den synbara förbrukningen, fortsatte att öka. Under 1999 och undersökningsperioden låg förbrukningen kvar på i stort sett oförändrad nivå, medan importen från de berörda länderna ökade från 13 644 ton till 16 052 ton och gemenskapsindustrins försäljning återhämtade sig något, från 66 331 ton till 67 671 ton.

- (171) Det är därför osannolikt att utvecklingen när det gäller den synbara förbrukningen har bidragit till gemenskapsindustrins försämrade situation.

b) Övriga gemenskapstillverkarens situation

- (172) Kommissionen undersökte i samband med undersökningen också om situationen för övriga gemenskapstillverkare, som svarade för 29,4 % av den totala produktionen i gemenskapen under undersökningsperioden, hade förorsakat den skada som gemenskapsindustrin lidit. Det kan i sammanhanget erinras om att kommissionen grundade sina slutsatser på uppgifterna i klagomålet och på ytterligare uppgifter som några gemenskapstillverkare lämnade om sin totala försäljning och tillverkning. Såväl försäljning som produktion minskade hos övriga gemenskapstillverkare under skadeundersökningsperioden (med 4 % respektive 5 %) och följde därmed ungefär samma mönster som inom gemenskapsindustrin.
- (173) Det kan därför inte göras gällande att övriga gemenskapstillverkarens resultat skulle ha förorsakat gemenskapsindustrins stagnerande produktion och försäljning.

c) Import från andra länder utanför gemenskapen

- (174) Marknadsandelen för importen från andra länder utanför gemenskapen, inbegripet tredje land som inte berörs av detta förfarande samt import med ursprung i Sydkorea och Malaysia, minskade från 27 % 1997 till 19,7 % under undersökningsperioden.

i) Sydkorea

- (175) Det framgick av undersökningen att dumpningsmarginalerna för de exporterande tillverkarna i Sydkorea understeg miniminivån. För importen från detta land noterades icke desto mindre en betydande uppgång under skadeundersökningsperioden (299 %). Marknadsandelen för denna import ökade från 1,9 % 1997 till 8,2 % under undersökningsperioden. Det konstaterades att priserna på importen med ursprung i Sydkorea underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser under undersökningsperioden.

(176) Importen från Sydkorea bedöms därför ha påverkat gemenskapsindustrins situation negativt.

ii) *Malaysia*

(177) Det framgick av undersökningen att dumpningsmarginerna för de exporterande tillverkarna i Malaysia understeg miniminivån. För importen från detta land noterades icke desto mindre en betydande ökning under skadeundersökningsperioden (244 %), Marknadsandelen för denna import ökade från 0,5 % 1997 till 1,8 % under undersökningsperioden. Det konstaterades att priserna på importen med ursprung i Sydkorea understred gemenskapsindustrins försäljningspriser under undersökningsperioden.

(178) Importen från Malaysia bedöms därför ha påverkat gemenskapsindustrins situation negativt.

iii) *Andra länder utanför gemenskapen med undantag av Sydkorea och Malaysia*

(179) Kommissionen konstaterade att marknadsandelen för andra länder utanför gemenskapen än de länder som omfattas av det nu aktuella förfarandet minskade med 63 % under skadeundersökningsperioden, huvudsakligen som en följd av minskad import från de länder som omfattades av antidumpningsåtgärder. Eftersom merparten av denna import omfattas av antidumpningsåtgärder och med tanke på den kraftiga volymmässiga nedgången när det gäller denna import, kan man inte dra slutsatsen att den har bidragit till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin har lidit.

iv) *Råvaror*

(180) Kommissionen undersökte om den skada som gemenskapsindustrin lidit kunde bero på ökade råvarukostnader.

(181) Det befanns att priserna på de råvaror som normalt används vid tillverkningen av den berörda produkten (valstråd eller ståltråd, beroende på gemenskapstillverkarnas struktur) minskade under skadeundersökningsperioden.

(182) Kommissionen fann därför att priset på råvaran inte hade bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

4. Slutsats

(183) Även om andra faktorer, särskilt importen från Sydkorea och Malaysia, kan ha inverkat negativt på gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden finner kommissionen på grundval av det ovan anförda att denna inverkan inte är sådan att den bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och gemenskapsindustrins situation. Importen från de berörda länderna har därför, beaktad separat, befunnits vålla gemenskapsindustrin väsentlig skada.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna överväganden

(184) På grundval av de uppgifter som lämnats undersökte kommissionen preliminärt om det, trots undersökningsresultaten beträffande dumpning och skada, fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta fall.

(185) Kommissionen övervägde därför vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för de parter som berördes av förfarandet och även konsekvenserna för dessa parter om det inte skulle vidtas några provisoriska åtgärder.

2. Inhämtande av uppgifter

(186) För att kunna bedöma vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få sände kommissionen frågeformulär angående gemenskapens intresse till alla berörda parter i tidigare och senare led i förädlingskedjan som var kända för kommissionen när förfarandet inleddes. Uppgifter beträffande gemenskapens intresse inhämtades också från gemenskapsindustrin. Endast en råvaruleverantör, två icke klagande tillverkare i gemenskapen samt gemenskapsindustrin besvarade frågeformuläret. Inga användare besvarade det.

3. Gemenskapsindustrins intresse

a) *Gemenskapsindustrins art och struktur*

(187) Gemenskapsindustrin består av små och medelstora företag samt av två större företag, belägna i åtta medlemsstater (Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Italien, Portugal, Spanien, Tyskland och Österrike). Eftersom det finns ett stort antal tillverkare i gemenskapen råder det en kraftig konkurrens på gemenskapsmarknaden.

(188) Tillverkningen av ställinor är kapitalintensiv, och gemenskapsindustrin måste investera i nya maskiner och bedriva forskning och utveckling för att kunna upprätthålla en komparativ fördel i det övre segmentet av marknaden, särskilt för att kunna förbättra sitt produktutbud när det gäller ställinor som tillverkas efter kundens önskemål. De ställinor som gemenskapsindustrin tillverkar blir ofta föremål för åtgärder som ökar deras värde, t.ex. tillkapning i längder och påförande av anslutningar. Dessa åtgärder utförs ibland av närstående handelsföretag. Det bör i noteras att ställinor används inom en mängd olika slutanvändande industrier, vilka inkorporerar ställinorna i diverse tillämpningar. Gemenskapsindustrin sysselsatte omkring 2 000 personer under undersökningsperioden och köpte sina råvaror från leverantörer i gemenskapen, vilket betyder att industrin också påverkade sysselsättningen hos råvaruleverantörerna.

- (189) Vid sidan av standardlinor tillverkar gemenskapsindustrin också ett brett spektrum av linor för särskilda ändamål, inbegripet en del linor som tillverkas på projektbasis, t.ex. linor som används vid byggandet av hängbroar eller inom oljeutvinning offshore. (Tillverkningen av projektställinor har den fördelen att den ger högre vinstmarginal, lägre lagringskostnader (linorna tillverkas på beställning) samt effektivare kapacitetsutnyttjande, eftersom maskininställningen inte behöver ändras lika ofta som när man tillverkar mindre volymer. Tillverkningen kräver sofistikerade maskiner, investeringar i forskning och utveckling (som ofta utförs av närstående företag) samt god planering så att projektställinorna blir färdiga inom den frist som normalt fastställs i kontraktet. Det bör noteras att projektbaserat arbete under årens lopp har blivit en viktig inkomstkälla för gemenskapsindustrin. Eftersom en projektbeställning i regel kräver ett nära tekniskt samarbete med kunden samt tilläggstjänster, inte bara i samband med installationen av ställinorna utan också när det gäller reparations- och underhållsarbete, är gemenskapsindustrin praktiskt taget den enda leverantören på gemenskapsmarknaden av projektställinor.
- (190) Med undantag av projektställinor och andra övre marknadssegment är sortimentet av ställinor emellertid högggradigt standardiserat, och såväl gemenskapsindustrin som de exporterande tillverkarna i de berörda länderna tillverkar ställinor enligt överenskomna standarder. Med hänsyn till den höga standardiseringsgraden och till de större importörernas och handlarnas starka förhandlingsposition i gemenskapen – några av dessa uppträder både som importörer av ställinor som tillverkats i tredje land och som återförsäljare av ställinor som tillverkats i gemenskapen – konkurrerar företagen främst på grundval av priset. De vanligaste typerna av ställinor är alltså extremt känsliga för dumpad import.
- (191) Gemenskapsindustrin tillverkar linor för särskilda ändamål med hjälp av samma maskiner och samma arbetsstyrka som för standardställinor av motsvarande dimension, och därför är tillverkningen av linor för särskilda ändamål knuten till tillverkningen av standardställinor i den mån det finns ett behov av tillverkning av de senare för att sprida de fasta kostnaderna. Det är dessa standardställinor och ställinor för särskilda ändamål som utgör den stora delen av gemenskapsindustrins produktion.
- b) Verkningarna för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs eller inte införs**
- (192) Med hänsyn till att skadan tagit sig uttryck i en otillräcklig ökning av såväl försäljningsvolymerna som försäljningspriserna, vilket i sin tur lett till dålig lönsamhet inom gemenskapsindustrin, förväntar kommissionen att införandet av antidumpningstullar kan komma att leda till att gemenskapsindustrins försäljning av ställinor ökar och även, i viss utsträckning, till att priserna på ställinor på gemenskapsmarknaden ökar. Detta skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att nå en godtagbar lönsamhetsnivå. Med tanke på den konkurrenssituation som råder mellan gemenskapstillverkarna och på förekomsten av annan lågprisimport som inte omfattas av några antidumpningsåtgärder är det emellertid osannolikt att gemenskapsindustrins priser skulle komma att öka med tullens fulla belopp.
- (193) Den bör noteras att gemenskapsindustrins låga vinstmarginaler till stor del beror på dess svårigheter att konkurrera med dumpad lågprisimport med ursprung i de berörda länderna. Om det införs åtgärder kommer gemenskapsindustrin sannolikt att kunna öka sin försäljning och på så sätt få ett ökat bidrag till täckande av de fasta kostnaderna. De typer av ställinor som de berörda länderna tillverkar och som gemenskapsindustrin skulle vara i stånd att ekonomiskt tillverka om det inte förekom någon dumpad import uppskattas motsvara mer än 70 % av den totala importen från de berörda länderna. Med tanke på de förväntade produktivitetsökningarna och utsikterna beträffande förbrukningstillväxten kommer emellertid införandet av åtgärder sannolikt inte att leda till någon ökad sysselsättning.
- (194) Det bör emellertid noteras att fördelarna för gemenskapsindustrin av antidumpningsåtgärder sannolikt inte kommer att härröra från ökad försäljning i det allra lägsta segmentet av produktsortimentet. På grund av gemenskapsindustrins kostnadsstruktur, särskilt dessa rörliga kostnader, kommer tillverkarna också i fortsättningsvis att ha en komparativ fördel inom det segmentet, vilket konstaterats motsvara något mindre än 30 % av den totala importen från de berörda länderna.
- (195) Om det inte införs några åtgärder kommer gemenskapsindustrins situation sannolikt att förvärras, eftersom industrin inte kommer att kunna konkurrera med dumpad lågprisimport från de berörda länderna. Gemenskapsindustrins omstruktureringsansträngningar under senare år skulle i så fall omintetgöras. En nedläggning på medellång sikt av några av företagen kommer kanske inte att kunna undvikas, vilket skulle innebära att sysselsättningen ytterligare minskade. Den skada som gemenskapsindustrin lidit när det gäller de typer av ställinor som exporteras från de berörda länderna skulle dessutom, om resultatet skulle bli att större tillverkare av dessa typer av ställinor tvingades lägga ned sin verksamhet, kunna inverka negativt på gemenskapsindustrins förmåga att tillverka projektställinor.
- (196) Antidumpningsåtgärder förväntas avslutningsvis vara verksamma när det gäller att ge industrin en möjlighet att till fullo återhämta sig från den skadevällande dumpning som fastställts inom ramen för denna undersökning och i den föregående.

4. Leverantörsindustrins intresse

a) Råvaruleverantörernas situation

- (197) Den viktigaste råvaran vid tillverkning av ställinor är ståltråd för industriellt bruk (som tillverkas av valstråd), särskilt tråd av stål med hög kolhalt vilken kan galvaniseras eller på annat sätt överdragas. Några av de stål-linetillverkande företagen i gemenskapen tillverkar sin egen ståltråd, och den råvara de köper är alltså valstråd. Det bör observeras att andra produkter, exempelvis syntetfibrer och fetter, också är viktiga insatsvaror vid tillverkningen av ställinor. Ståltråden levereras i rullar. Den valstråd och ståltråd som gemenskapsindustrin använder tillverkas av de större stålproducenterna i Europa, och dessa företag förser de i stickprovet ingående gemenskapstillverkarna med hela deras råvarubehov. Ståltråd av olika kvalitet och diameter kan användas för denna typ av tillverkning. De ståltrådstillverkande företagen i gemenskapen tillverkar hela det sortiment som krävs för tillverkningen av ställinor.
- (198) Endast en samarbetsvillig råvaruleverantör (ett företag som tillverkar ståltråd) med totalt 589 anställda 1999 besvarade frågeformuläret. Dess försäljning av den berörda råvaran till tillverkare i gemenskapen av ställinor minskade under skadeundersökningsperioden (med mellan 24 % och 26 %) ⁽⁹⁾. Vinstmarginalen ökade för företaget som helhet med (mellan 1 och 2 procentenheter) mellan 1997 och 1999, och den berörda råvaran stod för (mellan 22 % och 26 %) av företagets omsättning 1999.

b) Verkan av att åtgärder införs eller inte införs

- (199) På grundval av uppgifterna från detta företag kan slutsatsen dras att leverantörerna i gemenskapen av de berörda råvarorna säljer mer än två tredjedelar av sin produktion på gemenskapsmarknaden till företag som tillverkar ställinor.
- (200) Med beaktande av att den totala tillverkningen i gemenskapen av de berörda råvarorna står för (mellan 15 % och 20 %) av råvaruleverantörernas totala omsättning och sysselsättning är det rimligt att anta att deras försäljning skulle komma att öka om det infördes antidumpningsåtgärder.
- (201) Om det inte skulle införas några åtgärder är det däremot sannolikt att den nedåtgående tendensen i fråga om försäljning och omsättning skulle komma att fortsätta.

5. Importörernas och handlarnas intresse

a) Import- och distributionskanalernas struktur

- (202) Distributionen av ställinor i gemenskapen kännetecknas av förekomsten av ett stort antal importörer och handlare som håller stora lager av den berörda produkten. Importörerna och handlarna agerar i huvudsak som mellanhänder mellan tillverkare (både gemenskapstillver-

kare och tillverkare utanför Europeiska unionen) och användare av ställinor, och deras marknadsbeteende påverkar i hög grad priserna på ställinor. Importörerna kan genom sin tillgång till dumpad import och sin förhandlingsstyrka gentemot leverantörer från tredje land och gentemot gemenskapsindustrin kontrollera nivån för den synbara förbrukningen och därmed priserna. Kommissionen fann att gemenskapsindustrin fortfarande är beroende av importörernas och handlarnas väletablerade distributionsnät för omkring 15 % av sin försäljning.

b) Importörernas ekonomiska situation

- (203) Den enda importör som svarade på frågeformuläret uppgav låga vinstmarginaler före skatt under skadeundersökningsperioden, men det går inte att från detta svar utläsa vilken lönsamhet företaget hade för den berörda produkten (ställinor svarade för 32 % av företagets totala försäljning 1999). Denna importör stod för omkring 6,5 % av importen från de länder som omfattas av detta förfarande. Kommissionen vill erinra om att undersökningen i det föregående förfarandet utvisade en samlad vinstmarginal för importörerna på mellan 3 % och 18 %.

c) Verkan av att åtgärder vidtas eller inte vidtas

- (204) Det bör noteras att importörerna också handlar med ett stort antal andra varor som inte berörs av detta förfarande. Kommissionen kom i den förra antidumpningsundersökningen fram till att den berörda produkten svarade för mellan 40 % och 80 % av importörernas totala omsättning. Det finns vidare alternativa försörjningskällor i tredje land som inte omfattas av några antidumpningsåtgärder. De tillgodosåg omkring 15 % av gemenskapens behov under undersökningsperioden.
- (205) Mot bakgrund av de åtgärder som redan införts i samband med det föregående antidumpningsförfarandet undersökte kommissionen också hur eventuella antidumpningsåtgärder skulle komma att påverka importörernas ekonomiska situation. Härvidlag bör noteras att endast en importör besvarade frågeformuläret i det nu aktuella förfarandet, vilket kan tyda på att antidumpningsåtgärderna från 1999 inte hade några större verkningar för importörernas del. Vid bedömningen av vilka verkningar eventuella antidumpningsåtgärder skulle få när det gäller importörernas situation bör i alla händelser beaktas att dessa parter också handlar med andra produkter. Det är vidare viktigt att notera att importörerna även har intäkter från försäljningen av ställinor som tillverkas enligt kundens egna krav i fråga om exempelvis längd och anslutningar.

⁽⁹⁾ Av sekretesskäl anges ett intervall.

- (206) Enligt kommissionens bedömning kommer priserna på ställinor sannolikt att stiga på gemenskapsmarknaden om det införs antidumpningsåtgärder. Även om priserna på den dumpade importen med all sannolikhet kommer att öka med tullens fulla belopp, väntas emellertid priserna på gemenskapsmarknaden inte öka i samma utsträckning. Prisökningen kommer sannolikt att påverka importörerna negativt, och deras marginaler kommer troligen att minska. Det bör emellertid noteras att importörerna, som i stor utsträckning också uppträder som handlare, kan komma att välja att öka sina inköp från gemenskapsindustrin eller från leverantörer som inte omfattas av åtgärder och att de kan komma att få mängdrabatter för större inköpsvolym. Vidare kan importörerna och handlarna komma att övervältra prisökningarna på användarna, för vilka den berörda produkten representerar en försumbar del av deras totala kostnader.
- (207) Med hänsyn till ovanstående bedömde kommissionen det som osannolikt att importörernas situation skulle komma att förvärras i någon större utsträckning om det skulle införas åtgärder.

6. Användarnas intresse

a) Användarindustriernas art och struktur

- (208) I avsaknad av samarbete från användarindustrins sida i detta förfarande har verkningarna för användarna av antidumpningsåtgärder undersökts på grundval av undersökningsresultaten i den föregående undersökningen.
- (209) Ställinor används inom en rad olika områden, såsom fiskeri, sjöfart/skeppsfart, grovdrift (såväl under jord som i dagbrott) och olje- och gasutvinning offshore, skogsbruk, linbanetransport (inbegripet skidliftar och kabinbanor), väg- och vattenbyggnadsarbeten (hängbroar, tom, täckta takkonstruktioner) samt byggnadsverksamhet (kranar och hissar). Med hänsyn till den typ av användarindustri som det är fråga om och i överensstämmelse med de uppgifter som lämnades av användarna inom ramen för det föregående förfarandet är det inte fel att dra slutsatsen att ställinor står för en ringa del av slutproduktens kostnad. Det konstaterades i samband med den föregående undersökningen att den andel av användarföretagens omsättning som var hänförlig till den berörda produkten bara uppgick till mellan 0,01 % och 3 %, vilket visade att ställinor i mycket liten utsträckning påverkade användarnas samlade verksamhet.

b) Verknings av att åtgärder införs eller inte införs

- (210) Med tanke på avsaknaden av samarbete från användarindustrins sida i det här förfarandet, på försörjningskanalerna och på vilken typ av användare det rör sig om kommer en eventuell antidumpningstull sannolikt att ha endast marginella verkningar för användarna, eftersom, som visades i den föregående undersökningen, priset på

ställinor endast står för en marginell del av tillverkningskostnaden för slutprodukten.

- (211) Eftersom det finns alternativa försörjningskällor som inte omfattas av några åtgärder, däribland gemenskapsindustrin, är det vidare osannolikt att det skulle uppstå några försörjningssvårigheter om det skulle införas antidumpningsåtgärder.

7. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (212) Undersökningen har visat att införandet av åtgärder kan förväntas göra det möjligt för gemenskapsindustrin att öka sina priser och volymer och att därmed förbättra sin lönsamhet, med därav följande gynnsamma effekter för konkurrensförhållandena på gemenskapsmarknaden. Införandet av antidumpningstullar förväntas också gynna råvaruleverantörerna.
- (213) De eventuella negativa verkningarna för importörerna kommer sannolikt att ta formen av prisökningar, men verkningarna kan reduceras genom att importörerna sänker sina marginaler eller ökar de priser de tar ut av användarindustrin.
- (214) Användarindustrin kommer i sin tur sannolikt inte att drabbas märkbart av en sådan prisökning med tanke på i hur liten utsträckning kostnaden för ställinor påverkar kostnaden för slutprodukten.
- (215) Mot denna bakgrund anser kommissionen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa åtgärder och att en tillämpning av antidumpningstullar skulle ligga i gemenskapens intresse.

G. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (216) Det har sålunda fastställts att den berörda dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada och att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder. Dessa åtgärder bör införas på en nivå som, utan att de fastställda dumpningsmarginalerna överskrids, är tillräckligt hög för att den skada som importen förorsakat skall kunna undanröjas.
- (217) Vid beräkningen av hur stor tull det skulle krävas för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina kostnader och totalt sett uppnå en vinst före skatt på den nivå som industrin rimligen skulle uppnå på försäljning av den likadana produkten i gemenskapen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom dumpad import.
- (218) På grundval av uppgifter från berörda parter konstaterades preliminärt att en vinstmarginal på 5 % av omsättningen kunde betraktas som ett skäligt minimum som gemenskapsindustrin kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevällande dumpning. En sådan vinstmarginal bedöms också möjliggöra för gemenskapsindustrin att göra de investeringar som krävs.

(219) På denna grundval jämfördes de vägda genomsnittliga exportpriserna för ställinor, justerade enligt den metod som beskrivs i skälen 138 och 139, med gemenskapsindustrins försäljningspriser, justerade för att återspegla en skälig vinstmarginal på 5 %. Resultatet, vilket motsvarade skademarginalen, uttrycktes sedan i procent av de exporterande tillverkarnas exportpriser cif gemenskapens gräns.

2. Provisoriska antidumpningsåtgärder

(220) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att en preliminär antidumpningstull bör införas på nivån för de fastställda dumpningsmarginalerna, dock ej för ett företag i Turkiet för vilket tullen, i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen, bör införas på nivån för skademarginalen, som i detta företags fall är lägre.

(221) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av undersökningsresultaten i den här undersökningen och återspeglar alltså dessa företags situation sådan den konstaterats i samband med undersökningen. Dessa tullsatsen är (i motsats till den övriga tull som är tillämplig på "alla övriga företag") uteslutande tillämpliga på import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av de företag, dvs. de specifika juridiska personer, som nämns. Importerade produkter vilka tillverkats av något annat företag som inte, med angivande av företagets namn och adress, särskilt nämns i denna förordnings artikeltext, inbegripet enheter som är de specifikt nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa satsen. För dem måste i stället den tullsats som gäller för "alla övriga företag" tillämpas.

(222) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁰⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén att ändra förordningen för att ta hänsyn till detta och uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

3. Inga provisoriska åtgärder vad gäller Sydkorea och Malaysia

(223) Med hänsyn till undersökningsresultaten beträffande Sydkorea och Malaysia och till att den fastställda dumpningsmarginalen för de två länderna understiger det tröskelvärde på 2 % som anges i artikel 9.3 i grundförordningen, bör det inte införas några provisoriska åtgärder för Sydkoreas och Malaysias del. Kommissionen

kommer att fortsätta att undersöka och överväga den ytterligare bevisning som kan komma att inges. Om de preliminära undersökningsresultaten skulle komma att bekräftas i det slutgiltiga skedet, kommer förfarandet att avslutas såvitt gäller denna import.

4. Åtaganden

(224) De exporterande tillverkarna i Tjeckien och Turkiet har gjort prisåtaganden enligt artikel 8.1 i grundförordningen. De har därigenom gått med på att sälja den berörda produkten till, som lägst, priser på en nivå som innebär att de skadevällande verkningarna av dumpning undanröjs. Företagen kommer också att regelbundet överlämna detaljerade uppgifter till kommissionen om sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen effektivt kommer att kunna följa upp åtagandena. Produktens art, företagens struktur och deras försäljningsmönster är vidare sådana att risken för att åtagandena kommer att kringgås är mycket liten.

(225) Åtagandena bedöms därför som godtagbara. De berörda företagen har underrättats om de huvudsakliga omständigheter, överväganden och skyldigheter på vilka godtagandet grundar sig.

(226) För att ytterligare underlätta för kommissionen att på ett effektivt sätt följa upp att företagen uppfyller sina åtaganden bör, vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att det uppvisas en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till denna förordning. Denna uppgiftsnivå är nödvändig också för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet skall kunna förvissa sig om att leveransen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.

(227) Om åtagandet bryts eller återtas eller om det finns en misstanke om att det har brutits, kan enligt artikel 8.9 och artikel 10 i grundförordningen en antidumpningstull införas.

(228) Trots godtagandet av åtaganden inom ramen för undersökningen kommer, i enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen, undersökningen avseende dumpning, skada och gemenskapens intresse att fullföljas avseende de berörda länderna.

H. SLUTBESTÄMMELSE

(229) Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas en tid inom vilken de berörda parterna kan lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla undersökningsresultat som anges i denna förordning är preliminära och kan behöva omprövas inför fastställandet av de slutgiltiga åtgärder som kommissionen kan komma att föreslå.

⁽¹⁰⁾ Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat C
TERV 0/12
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

HÄRIGENOM FÖRESKRNS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar, enligt KN-numren 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99, med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet.

2. Följande preliminära antidumpningstullsats skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter med ursprung i de nedan angivna länderna:

Land	Preliminär tull (%)	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	66,0	A999
Ryssland	50,7	A999
Thailand	42,8	A999
Turkiet	32,1	A999

3. Dessa tullsatsers skall inte tillämpas på produkter som tillverkats av nedanstående företag, för vilka i stället följande antidumpningstullsatsers skall tillämpas:

Land	Företag	Preliminär tull (%)	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s	47,1	A216
Ryssland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	35,8	A217
Thailand	Usha Siam Steel Industries plc	30,5	A218
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii AŞ	32,1	A219
	Has Celik ve Halat San Tic AS	19,2	A220

4. Trots vad som sägs i punkt 1 skall den preliminära tullen inte tillämpas på import som övergår till fri omsättning enligt bestämmelserna i artikel 2.

5. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

6. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning i gemenskapen skall en säkerhet ställas som motsvarar den preliminära tullens belopp.

Artikel 2

1. De åtaganden som gjorts av nedanstående företag godtas härmed.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s	A216
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii AŞ	A219
	Has Celik ve Halat San Tic AS	A220

2. Produkter som importeras och deklarerats för övergång till fri omsättning enligt TARIC-tilläggsnumren A216, A219, A220 skall vara befriade från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1 om de tillverkats av något av de företag som anges i artikel 2.1 och av detta direkt exporterats (dvs. fakturerats och sänts) till ett företag som agerar som importör i gemenskapen. Sådan import skall även åtföljas av en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till denna förordning.

3. En förutsättning för denna tullbefrielse skall vara att de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar varubeskrivningen i fakturan.

Artikel 3

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för den lämnas ut, framföra synpunkter skriftligen samt begära att bli hörda av kommissionen.

2. Enligt artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande begära att bli hörda angående bedömningen av gemenskapens intresse och lämna synpunkter på tillämpningen av den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Uppgifter som skall anges på de fakturor vilka åtföljer försäljning som omfattas av ett åtagande

1. Fakturanummer.
2. Det TARIC-tilläggsnummer enligt vilka de fakturerade varorna kan tullklareras vid gemenskapens gräns.
3. En exakt beskrivning av varorna med bl.a. följande uppgifter:
 - Produktkodnummer (PCN) (enligt vad som fastställs i det åtagande som gjorts av den tillverkade exportören i fråga).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (i kilogram).
4. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per kilogram.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
5. Namnet på det företag som agerar som importör och till vilket fakturan utfärdas direkt av det berörda företaget.
6. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljning för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av ... [företaget] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom förordning (EG) nr 230/2000. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och korrekta."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 231/2001

av den 2 februari 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2281/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 26 januari till och med den 1 februari 2001 fastställas till 225,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 232/2001

av den 2 februari 2001

om exportanbud som lämnats för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2282/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförfarande.

(3) Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 26 januari till och med den 1 februari 2001 inom ramen för anbudsförfarande för det exportbidrag för helt slipat mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder som avses i förordning (EG) nr 2282/2000 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 233/2001

av den 2 februari 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2283/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 26 januari till och med den 1 februari 2001, fastställas till 237,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 234/2001

av den 2 februari 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2284/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 26 januari till och med den 1 februari 2001 fastställas till 314,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 235/2001

av den 2 februari 2001

om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2285/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2285/2000 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfördran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 29 januari till och med den 1 februari 2001 fastställas till 314,00 euro/t inom ramen för det anbuds förfarande som avses i förordning (EG) nr 2285/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 236/2001
av den 2 februari 2001
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 200/2001 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2.1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 200/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 200/2001 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 30, 1.2.2001, s. 9.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet	28,77	18,77
	av låg kvalitet	50,15	40,15
1002 00 00	Råg	42,09	32,09
1003 00 10	Korn, för utsäde	42,09	32,09
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	42,09	32,09
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	66,04	56,04
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	66,04	56,04
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	42,09	32,09

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 31.1.2001–1.2.2001)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (euro/ton)	129,49	124,73	110,83	90,46	212,76 (**)	202,76 (**)	126,36 (**)
Tillägg för golfen (euro/ton)	45,28	15,72	7,48	11,96	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 euro per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Golfen.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 17,86 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 28,78 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/ton (HRW2)
0,00 euro/ton (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 juni 1999

om villkorligt godkännande av det stöd som Frankrike har beviljat *Crédit Foncier de France*

[delgivet med nr K(1999) 2035]

(Endast den franska versionen är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/89/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 87 och 88 i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artiklarna 61 och 62 i detta,

efter att, i enlighet med de nämnda artiklarna, ha givit de berörda parterna tillfälle att lämna sina synpunkter⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 2 februari 1996 begärde kommissionen upplysningar av de franska myndigheterna om inrättandet av en kontokredit på 20 till 25 miljarder franska franc hos Caisse des Dépôts et Consignations (CDC) för det specialiserade kreditinstitutet *Crédit Foncier de France* (CFF) för att tillgodose dess likviditetsbehov. De franska myndigheterna besvarade kommissionens förfrågan genom skrivelser av den 29 februari och den 21 mars 1996, i vilka de översände en del av den dokumentation kommissionen hade begärt och underrättade kommissionen om att CFF:s nye direktör inom kort skulle presentera en omstruktureringsplan för banken.
- (2) Genom en skrivelse av den 17 april 1996 begärde kommissionen hos de franska myndigheterna nödvändiga upplysningar för att komplettera analysen av de

offentliga stödåtgärderna till förmån för banken. Den 29 april tillkännagav finans- och ekonomiministeriet i ett pressmeddelande sitt stöd till bankföretaget, som befann sig i svårigheter, i form av statlig borgen för CFF:s lån och återställande av dess kapitaltäckningsgrad.

- (3) Eftersom kommissionen fann att vissa av de åtgärder som planerades till stöd för CFF kunde innehålla inslag av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget och inte vid denna tidpunkt och utifrån de då tillgängliga uppgifterna kunde förklaras förenliga med den gemensamma marknaden, inledde den den 3 juli 1996 förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget. I samband med detta begärde kommissionen ytterligare förklaringar av de franska myndigheterna om de planerade stödåtgärderna.
- (4) Den lösning som de franska myndigheterna planerade på CFF:s problem bestod i första skedet av en saneringsplan enligt vilken koncernens verksamhet åter skulle koncentreras på medellånga och långa fastighetskrediter samtidigt med en omstrukturering – och i stöd från en partner. Den nye delägaren skulle tack vare sin rating dels kunna minska återfinansieringskostnaderna, dels återställa bolagskapitalet. Efter det att den nye direktören hade utsetts, inledde banken en medveten politik för att överlåta tillgångar och dra sig ur icke-strategiska innehav. Ett avtal som förhandlades fram med fackföreningarna gjorde det möjligt att inleda en plan för 600 frivilliga avgångar, så att CFF:s personal vid utgången av 1997 skulle ha reducerats till 2 400 anställda.

⁽¹⁾ EGT C 275, 20.9.1996, s. 2.

- (5) Eftersom sökandet efter en köpare inledningsvis inte gav något positivt resultat, beslutade de franska myndigheterna att förstatliga CFF. Enligt den franska regeringens projekt, den s.k. Arthuis-planen, som anmäldes till kommissionen den 26 juli 1996 och hade utformats i anslutning till förstatligandet, skulle CFF därefter försättas i likvidation och ersättas med en offentlig institution, Caisse Nationale du Crédit Foncier de France (CNCF). Crédit Immobilier de France (CIF) skulle överta CFF:s kontor, förvaltningen av dess utestående fordringar och en del av personalen. CNCF skulle få ett anslag från staten på 2,5–2,6 miljarder franska franc för att kunna överta hela den fastighetsportfölj som förvärvats av CDC och skulle få i uppgift att säkra CFF:s skuld och återbetalningen av fastighetskrediterna inför en likvidation på lång sikt inom cirka tio år. Efter det att Caisse des Dépôts et Consignations (CDC) för franska statens räkning den 9 september 1996 hade lämnat ett offentligt köpbud, innehade CDC 90,6 % av kapitalet i CFF. CFF:s personalsparprogram hade 1,3 %, CFF:s pensionskassa 1,2 % och övriga aktieägare 6,9 %. Av hänsyn till personalens mycket starka motstånd mot CIF övergavs senare i detta projekt av den nya regeringen, som hade tillträtt i juni 1996. I stället planerades en ren överlåtelse av CFF till en köpare.
- (6) Eftersom kommissionen inte hade fått alla begärda upplysningar, sände den en begäran till de franska myndigheterna genom en skrivelse av den 9 juli 1997. Den franska finansministern besvarade denna den 17 oktober 1997 och meddelade kommissionen att CFF med franska statens godkännande hade överlåtit sökandet efter en referensaktieägare till banken Deutsche Morgan Grenfell, som hade utarbetat ett prospekt och sänt skrivelser med redogörelser för villkoren till möjliga kandidater som förfogade över minst 10 miljarder franska franc i konsoliderat eget kapital. Transaktionen skulle gälla CDC:s aktier i CFF och i första hand hela CFF:s verksamhet, men det var också möjligt att lämna partiella bud eller gemensamma bud tillsammans med tredje part så att en privatisering kunde uppnås på detta sätt. Kommissionen begärde genom skrivelse av den 21 november 1997 upplysningar om det anmälda stödförfarandet och särskilt Deutsche Morgan Grenfells rapport. Kommissionen fick kännedom om rapporten den 18 december 1997 och begärde efter analys av den genom skrivelse av den 26 januari 1998 kompletterande upplysningar om alla eventuella övriga åtgärder från statens sida till stöd för CFF under överlåtelseförfarandet.
- (7) Enligt uppgifter i pressen anmälde sig flera kandidater som var intresserade av CFF:s kontorsnät för att överta finansinstitutet (GE Capital, koncernen Azur-GMF, franska postverket, sparkassorna "Caisses d'épargne" samt de amerikanska bolagen General Electric och General Motors). Den lösning som uppenbarligen föredrogs var att bygga upp en grupp minoritetsägare kring en operatör inom branschen med mycket gott kreditbetyg. Under perioden 19 januari till 30 april 1998 organiserades utslutande för de mest seriösa kandidaterna en möjlighet att gå igenom koncernens ekonomiska dokumentation (*data rooms*). I september 1998 avslutade den franska regeringen, efter flera månaders

förhandlingar, de diskussioner som inletts med den enda kandidat som var intresserad av att överta hela CFF, det amerikanska konsortiet GMAC-Bass. Orsaken till att diskussionerna avbröts var att det övertagande företaget inte lämnade något åtagande att överta hela CFF och omfattningen av de garantier som krävdes av GMAC-Bass. Enligt uppgifter i pressen fruktade GMAC-Bass nämligen att dess kreditbetyg skulle sänkas om man övertog hela CFF:s balansomslutning (i detta skede cirka 310 miljarder franska franc) utan någon statlig garanti. GMAC-Bass fruktade att ratingbolagen skulle sänka dess kreditvärdighetsbetyg. Därför bad de presumtiva köparna att franska staten skulle dela upp CFF:s balansräkning i två delar och att de för sin del skulle få behålla alla obligationer som omfattades av statlig garanti.

- (8) Efter det att diskussionerna med GMAC-Bass om ett övertagande av CFF hade misslyckats underrättade Frankrikes regering genom en skrivelse av den 18 september 1998 kommissionen om att man inlett ett nytt förfarande som syftade till en definitiv lösning av fallet CFF. Den nya plan man övervägde, som anmäldes till kommissionen genom en skrivelse av den 24 december 1998 och som översändes i fullständig version med samtliga tekniska bilagor den 23 mars 1999, bestod av tre etapper: finansiell omstrukturering, statligt kapitaltillskott via CDC och inledande av ett nytt stödförfarande för banken.
- (9) Den 24 mars 1999 anmälde Frankrikes regering ett statligt kapitaltillskott till banken på högst 1,85 miljarder franska franc via ett aktieägartillskott från CDC mot kort marknadsränta. De franska myndigheterna angav vidare att man avsåg att inleda ett stödförfarande för banken före utgången av 1999. Direktören för statsgäldskontoret (le Trésor) meddelade bl.a. genom en skrivelse av den 11 maj 1999 att CDC:s överlåtelse av sin andel i CFF (90,5 % av aktierna och aktieägartillskottet på 1,85 miljarder franska franc) skulle ske genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande med kravsprecifikation.

2. SAKFÖRHÅLLANDE

2.1 Crédit Foncier de France

- (10) Crédit Foncier de France (CFF) är en medelstor finanskoncern. Vid utgången av 1994 var dess balansomslutning 377 miljarder franska franc och antalet anställda 3 400. Koncernen bestod av 52 företag med verksamhet inom finanssektorn, sociala bostadsprogram och fastighetsförsäljning. Utöver sitt nationella nätverk med 145 permanenta och tillfälliga försäljningskontor hade man filialer i och utanför Frankrike (även i Storbritannien, Spanien, Italien och Nederländerna).
- (11) CFF är ett specialiserat finansinstitut enligt banklagen från 1984. I denna egenskap har det anförtratts flera uppgifter som de franska myndigheterna anser ligga inom samhällsintresset, t.ex. tilldelning av offentligt subventionerade hyresfastighetslån (prêts locatifs aidés: PLA), organisation av hypoteksmarknaden och utbetalning till kreditinstitut av sparpremier avseende planer

och konton för bostadssparande. CFF:s viktigaste samhällsnyttiga uppgift bestod i tilldelningen av subventionerade lån för förvärv av fasta bostäder (prêts pour l'achat de la résidence principale: PAP). Den franska staten betalade bidrag till CFF så att institutet skulle kunna bevilja lån med subventionerad ränta. Inom denna sektor stod CFF för 75 % av distributionen och 100 % av fördelningen. Detta uppdrag avslutades den 1 oktober 1995 med en fullständig reform av finansieringen av fastighetsförvärven.

- (12) Efter den franska regeringens beslut att inte bevilja några nya PAP-lån från och med oktober 1995 och reformen av PLA-lånen i oktober 1996 sjönk den totala volymen utställda lån kraftigt (-85 % under 1994-1996. CFF måste fortfarande förvalta den befintliga stocken subventionerade lån, som minskar i takt med lånebetalningarna (ordinarie eller förtidsbetalningar). CFF:s konkurrensutsatta verksamhet, som generellt sett är lönsammare men förenad med större risker, var tidigare begränsad men har gradvis ökat i betydelse under de senare åren för att uppväga minskningen av de samhällsnyttiga uppdragen.
- (13) Fram till 1994 var större delen av aktiekapitalet i CFF (59 %) fördelat på ett stort antal privatpersoner, medan återstoden kontrollerades av en grupp institutionella placerare i Frankrike (t.ex. Caisse des Dépôts et Consignations, Assurances Générales de France och andra institutioner med tillsammans cirka 15 % av aktiekapitalet) och i utlandet (UBS Asset Management, Templeton Global Investors och andra institut med tillsammans cirka 22 % av kapitalet). CFF:s personal innehade cirka 3 % av kapitalet. Trots detta kontrollerades CFF av franska staten, som utser CFF:s direktör och biträdande direktörer. Staten är också representerad på årsstämman och utser en av de tre "censorerna", som har till uppgift att övervaka att stadgarna efterlevs strikt, och den är även representerad av en biträdande statlig revisor. CFF omfattas genom sina stadgar av offentliga kontroller som går utöver vad som är vanligt i aktiebolag som förvaltar sparmedel från allmänheten och i kreditinstitut.

2.2 Beskrivning av det statliga ingripandet

- (14) Till skillnad från affärsbankerna har CFF inte någon traditionell inlåningsverksamhet utan finansierar sig genom obligationslån på nationella och internationella marknader som betygsätts av de mest betydande internationella ratinginstituten. Fastighetskrisen på 90-talet,

indragningen av de subventionerade PAP-lånen, för vilka CFF nästan hade monopol och, framför allt, dess registrerade eller förutsedda förluster har lett till att CFF:s kreditvärdighetsbetyg på lång sikt har försämrats till Baa hos Moody's och till A1 hos Standard & Poor's⁽²⁾ och till ökade upplåningskostnader i en utsträckning som gjort det omöjligt att vända sig till kapitalmarknaden utan att äventyra institutets lönsamhet.

- (15) I början av 1996 säkrades bankens återfinansiering genom en kontokredit hos CDC på 20 miljarder franc, som kunde ökas till 25 miljarder franska franc under 18 månader, vilket gjorde det möjligt för banken att övervinna sin likviditetskris. I räkenskaperna för 1995 noterades en gigantisk förlust (10,8 miljarder franska franc), som orsakades av avsättningar som i stor utsträckning sammanhängde med en politik för kreditverksamheten på den konkurrensutsatta fastighetsmarknaden som styrts illa och utan tillräckligt strikt riskkontroll. Koncernens egna kapital var negativt, -2,4 miljarder franska franc. På en extra bolagsstämma den 28 juni 1996 nedsattes det egna kapitalet till 943 miljarder franska franc genom en minskning av aktiernas nominella värde från 200 till 25 franska franc.
- (16) Eftersom den föreskrivna kapitaltäckningsgraden hade sjunkit till 0,5 % gick staten själv in för att garantera skulden och CFF:s framtida solvens. De stödåtgärder som den franska staten planerade omfattade följande:
1. En kontokredit hos Caisse des dépôts et consignations (till 100 % offentligägt) på 20 miljarder franska franc, med möjlighet till ökning till 25 miljarder och med en löptid på 18 månader.
 2. Statlig garanti för full betalning av ränta och amortering på förfallodagarna på de av CFF:s skulder som representeras av värdepapper.
 3. Statligt åtagande att vidta alla nödvändiga åtgärder för att CFF skall kunna fortsätta att utöva sin verksamhet med iakttagande av gällande försiktighetsregler.

3. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (17) Inga synpunkter på detta ärende från andra berörda parter har inkommit till kommissionen inom den föreskrivna tiden.

4. KOMMENTARER FRÅN FRANSKA STATEN

- (18) Vad gäller villkoren för det lån CDC beviljat CFF, har de franska myndigheterna inkommit med flera argument som syftar till att bevisa att ingripandet var av tillfällig och brådskande natur och att CDC:s lånevillkor var utformade på ett återhållande sätt på grund av den begränsade löptiden och progressiviteten i räntesatserna.

⁽²⁾ Standard & Poor's använder följande kreditvärdighetsbetyg: AAA = ytterst god återbetalningsförmåga, AA = mycket god förmåga, A = god förmåga, men känslighet för ekonomiska svängningar, BBB = tillräcklig förmåga, men stor känslighet för ekonomiska svängningar, BB och B = spekulativ karaktär och osäker betalningsförmåga, CCC, CC och C = osäkra fordringar, D = redan betalningsanmärkningar. Moody's har följande skala för investment grade"-risker: Aaa, Aa1, Aa2, Aa3, A1, A2, A3, Baa1, Baa2. De båda betygsskalorna är inte jämförbara steg för steg.

(19) Vad gäller löptiden framhöll myndigheterna att lånet hade återbetalats slutgiltigt och i sin helhet åtta månader efter beviljandet. I fråga om lånegarantierna bestod det urval lån till kommuner och regioner som lämnats som garanti ⁽³⁾ till CDC av lån på över två år av god kvalitet, dvs. utan betalningsförseningar och risker för tvistemål, som tillsammans uppgick till 27,8 miljarder franska franc. Vad slutligen gäller räntesatsen var den genomsnittliga effektiva räntemarginalen 31 räntepunkter (27 i februari och 41 i augusti). Den låg därför på högre nivåer än vad som noterades på interbankmarknaden.

(20) De franska myndigheterna har hävdade att Ekonomi- och finansministeriets åtagande av den 29 april 1996, som det hänvisades till i meddelandet av den 26 juli 1996, om att lånebetalningarna på CFF:s skuld skulle ske på förfallodagarna inte hade samma rättsverkan som en verklig statlig garanti. Det saknas exakta uppgifter om hur det skall tillämpas tekniskt och rättsligt, och en formell statlig garanti, om någon sådan hade funnits, skulle dessutom inte ha kunnat införas utan en budgetproposition. Det rör sig alltså snarare om ett politiskt åtagande om att följa upp CFF:s situation och lugna finansmarknaderna.

(21) De franska myndigheterna har vidare hävdade att endast en del av obligationslånen, nämligen de lån i valuta som utfärdats före den 1 januari 1991, omfattas av en formell statsgaranti. Denna garanti hade beviljats under 70-talet för lån som togs av offentliga företag och specialiserade finansinstitut för att säkra finansieringen av betalningsbalansen i en miljö som präglades av hög inflation och valutakontroll. Den avskaffades därefter av Frankrikes regering från och med den 18 januari 1991, efter det att inflationsbekämpningen hade blivit effektivare och den franska francen stabil. Följaktligen har CFF:s lån efter den 18 januari 1991 tagits upp utan någon formell garanti från franska staten eller från någon offentlig inrättning.

(22) Vad slutligen gäller de statliga garantierna för CFF:s tillgångar, föreskrivs den offentliga garantin för dess hypotekslån inom sektorn bostadsfinansiering genom en lag av den 31 december 1950. Villkoren för denna garanti fastställs genom avtal mellan staten och CFF enligt en mekanism som säkerställer att statsgarantin är av begränsad omfattning – den gäller uteslutande 50 % av värdet på den inlånat fastigheten (60 % sedan 1991) – samt att den endast utövas om ett otillräckligt belopp blir resultatet av det hypoteksförfarande som syftar till att täcka den fordran som långgivaren normalt ansvarar

för. I avtalet föreskrivs även sedan 1991 att CFF skall medverka till att garantifonden för de subventionerade lånen fungerar optimalt.

(23) Genom en skrivelse av den 16 april 1999 begärde kommissionen hos de franska myndigheterna förklaringar om skälen till att bankkommissionen inte begärt att CFF:s bolagskapital snabbt skulle återställas. De franska myndigheterna svarade i sin skrivelse av den 30 april 1999 att de inte hade någon kännedom om motiven till bankkommissionens beslut, men att deras uppfattning var att kontrollorganet kunde ha föredragit att aktivt söka en köpare i samband med en sanering av institutet i stället för att försätta detta i likvidation.

5. BEDÖMNING AV STÖDÅTGÄRDERNA I FRÅGA

5.1 Karaktären av statligt stöd hos de aktuella åtgärderna

(24) I sin bedömning av medlemsstaternas ekonomiska ingripanden tillämpar kommissionen den s.k. marknadsinvesterarprincipen på det sätt som anges i dess meddelande ⁽⁴⁾ om offentliga företag. Enligt detta meddelande finns det inslag av stöd i en transaktion, om en privat investerare, som verkar under normala marknadsekonomiska förutsättningar, inte skulle ha företagit transaktionen i fråga.

5.1.1 Kontokrediterna från CDC

(25) Enligt ett protokoll, som undertecknades den 23 januari 1996, beviljade CDC CFF likviditetsmöjligheter genom en förnybar kredit, som garanterades genom överlåtelse av lån till kommuner och regioner. Denna kontokredit hos CDC på 20 miljarder franska franc med möjlighet till ökning till 25 miljarder och med en löptid på 18 månader utnyttjades i genomsnitt med 7,9 miljarder franska franc under tiden mellan den 31 januari och den 30 augusti 1996 och som högst med 12,4 miljarder den 2 april 1996, samma dag som krediten reglerades. I fråga om villkoren för denna kontokredit var den genomsnittliga effektiva räntan 0,31 räntepunkter över den interbankränta som användes som referens enligt lånevillkoren med som lägst 0,27 räntepunkters marginal i februari och 0,41 i augusti 1996.

(26) Kontokrediterna syftade till att stödja CFF:s likviditet i en övergångsfas där institutet inte kunde låna på finansmarknaderna på normala affärsmässiga villkor. Sedan början av 1996 och under andra veckan i januari 1996 noterades CFF:s emissioner av tioåriga obligationer på "andra marknaden" (*second marché*) med en rekordstor skillnad i avkastning på nästan 200 räntepunkter (2 procentenheter) i förhållande till statliga lån med samma löptid. När CFF:s ekonomiska situation försämrades på detta sätt, var det endast staten som, utan att vara direktägare och via CDC (som tidigare nämnts, ett offentligt finansinstitut som då ägde cirka 4 % av CFF), gav sitt stöd till CFF, medan de privata aktieägarna i detta skede vägrade att ge något som helst stöd.

⁽⁴⁾ Kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG på offentliga företag inom tillverkningssektorn (EGT C 307, 13.11.1993, s. 2).

⁽³⁾ Av CFF som säkerhet för dess lån.

(27) För att bedöma om kontokrediterna från CDC bör betraktas som statligt stöd skall man jämföra den med övriga lån som kreditinstituten beviljade på normala villkor på marknaden. Man bör särskilt undersöka

a) om andra, privata, institut skulle ha beviljat en sådan kontokredit, och

b) om villkoren (löptid, räntesats och garantier) för lånet överensstämde med rådande normala villkor på marknaden.

Vid bedömningen av dessa faktorer bör man också beakta de särskilda förhållandena i samband beviljandet av krediten, bl.a. den ekonomiska situation som CFF befann sig i i början av 1996.

(28) Beträffande CFF:s situation vid den aktuella tidpunkten skall det först påpekas att banken, på grund av sitt beroende av kapitalmarknaderna för finansieringen av sin verksamhet, också var beroende av vilka bedömningar ratinginstituten gjorde av dess soliditet när räntorna på dess lån skulle fastställas. Institutet hade börjat sänka CFF:s kreditvärdighetsbetyg under 1993, men läget förvärrades under 1995 när Moody's gav CFF ett betyg som innebar osäker soliditet. Detta betyg sänktes ytterligare i januari 1996 till E+, vilket innebär "mycket svag finansiell soliditet". Betyget för långsiktig upplåning, som är det viktigaste, eftersom det tar hänsyn inte bara till den finansiella soliditeten utan också till varje form av stöd och skydd från andra aktörer (bl.a. från de offentliga myndigheterna) låg dock kvar på en jämförelsevis högre nivå (Baa1). Detta visar att marknaden diskonterade ett statligt stöd till CFF.

(29) Om ett institut, som i fallet CFF, hamnar under ett dominerande statligt inflytande och skyddas av staten, kommer detta till uttryck i att dess kreditvärdighetsbetyg utvecklas på ett onormalt sätt. Även om vissa institut befinner sig i allvarliga finansiella och ekonomiska svårigheter, försämrans enligt de iakttagelser som gjorts inte deras kreditvärdighetsbetyg, om staten upprätthåller någon form av kontroll över dessa företag. För att belysa detta fenomen har Moody's utvecklat ett betyg på "finansiell soliditet" som är en bedömning av en inrättnings egna finansiella styrka, dvs. den styrka den har om man bortser från varje tänkbart externt stöd^(?). Utvecklingen av CFF:s kreditvärdighetsbetyg är ett skolexempel på detta fenomen. Under tiden 30 augusti 1995 till 1 maj 1996 sänkte Moody's bankens betyg för finansiell soliditet från C+ till E (lägsta möjliga betyg), trots att staten

ingrep till stöd för banken mellan januari och april 1996. Däremot ändrade institutet inte CFF:s betyg då det gäller den långsiktiga upplåningen, som fastställdes till Baa1 i början av 1996, och begränsade sig till att ändra sin prognos från negativ till positiv efter uttalandena från den franska regeringen i slutet av april.

(30) Under förfarandet har kommissionen bedömt de upplysningar som de franska myndigheterna lämnat, särskilt i fråga om löptiden, garantierna och räntesatserna för kontokrediterna.

(31) Kommissionen har konstaterat att CFF har begränsat sitt utnyttjande av krediten till endast åtta månader på grund av lånevillkoren, som motverkade att krediten togs i anspråk för mer än ett nödvändigt minimum genom tillägg på grundräntan som varierade beroende på uttagens fördelning över tiden⁽⁶⁾. CFF utnyttjade denna frist för att finna snabba lösningar på problemet med skuldsättningen på marknaden och för att förbättra sin ALM (asset-liabilities management). Genom lånet fick således företaget, som befann sig i svårigheter, stöd under en kritisk fas i sin finansiella omstrukturering med ett begränsat belopp och under begränsad tid.

(32) Vad gäller säkerheterna för lånet begärde kommissionen ytterligare upplysningar för att bättre kunna kontrollera säkerheten hos de lån till kommuner och regioner som CFF beviljat och lämnat som säkerhet till CDC. Kommissionen har kunnat fastställa att det sammanlagda värdet av de krediter som lämnats som säkerhet översteg totalbeloppet för CDC:s lån⁽⁷⁾ och att överlåtelserna endast gällde lån till stadskommuner på längre tid än två år, och att inga eftersläpande betalningar eller risker för tvistemål förekom.

(33) Den säkerhet som lämnades till CDC överensstämmer med normal bankpraxis och omsorg vid tecknande av avtal. Enligt bankpraxis begärs i allmänhet fordringar till ett högre värde än lånet som säkerhet, och i det överskjutande värdet ingår även en kompletterande säkerhet för borgenären avseende den statistiska risken för ofullständig betalning. Ju fler inslag av risk lånet innehåller, desto lättare måste det också vara att realisera de lämnade säkerheterna och desto större visshet måste det finnas om att detta låter sig göra. Med hänsyn till den höga kvaliteten på de tillgångar som CFF lämnat som säkerhet till CDC kan denna säkerhet anses stå i proportion till lånet, trots den särskilt stora risk som normalt är förenad med lån till en inrättning i svårigheter, som CFF var vid denna tidpunkt.

(34) Vad gäller de räntesatser CDC tillämpade på lånet i fråga, konstaterar kommissionen att det krävdes att CFF skulle betala en "spread", dvs. ett påslag på den genomsnittliga interbankräntan i Frankrike. Den senare räntan är förbehållna förmedlare med en god riskbild. Omfattningen av denna räntespread, som fastställs utifrån den risk låntagaren uppvisar, förekomsten av straffavgifter som är kopplade till graden av utnyttjande av krediten och

⁽⁶⁾ Följande genomsnittliga räntesatser tillämpades: TIOP (den genomsnittliga interbankräntan i Paris) + 0,25 % för uttag som gjordes före den 3 juni 1996, TIOP + 0,40 % för uttag mellan den 3 juni och den 1 oktober 1996 och TIOP + 0,675 % för uttag mellan den 1 oktober 1996 och den 31 mars 1997.

⁽⁷⁾ Det överskjutande nettot inom sektorn för lån till kommuner och regioner var 27,8 miljarder franska franc per den 31 december 1995 exklusive osäkra fordringar och eftersläpande betalningar för ett totalt utestående lån på 37,6 miljarder franska franc samma dag.

^(?) Se "Moody's assigns bank financial strength ratings to 540 banks", Moody's, New York, september 1995.

kontokreditens löptid, ligger till grund för bedömningen av om avtalsvillkoren, sedda i relation till de krediträntor som CFF skall betala, kan anses följa bankpraxis, eller om de innehåller ovanligt gynnsamma villkor och eventuellt inte kan anses vara förenliga med konkurrensreglerna. Med hänsyn till att den totala kostnaden för CFF var cirka två miljarder franska franc högre än vad som hade behövt betalas om referensräntan för interbankkupplåning hade tillämpats, på grund av den tillämpade räntespreaden, och till att avtalsvillkoren innehöll straffavgifter i syfte att förhindra att kontokrediten i praktiken omvandlades till en långsiktig finansiering, kan de räntevillkor som tillämpades på CFF:s kredit betraktas som överensstämmande med bankpraxis.

- (35) Sammanfattningsvis har kommissionen kunnat fastställa att villkoren för den kontokredit som CDC beviljade CFF överensstämde med bankpraxis för ett lån inom den riskkategori som CFF tillhörde i januari 1996, och att de innehöll mekanismer för straffavgifter i syfte att förmå institutet att snabbt söka andra finansieringskällor, som var mindre kostsamma eller gjorde det möjligt att snabbt lösa problemen med likviditetsbalansen, t.ex. genom överlåtelse av fordringar inom ramen för CFF:s utlåning till kommuner och regioner. Detta utgör grund för att kontokrediten inte skall betraktas som stöd.

5.1.2 Den statliga garantin för CFF:s skulder

- (36) Den 29 april 1996 meddelade de franska myndigheterna att CFF hade registrerat en förlust på 10,8 miljarder franska franc för 1995, vilket medförde att dess situation förvärrats allvarligt och att dess bolagskapital hade blivit negativt med över två miljarder franska franc. Samma dag uppgav ekonomi- och finansministern i sin kommuniké att franska staten hade förbundit sig att se till att alla amorteringar och räntebetalningar på de av CFF:s skulder som representerades av värdepapper skulle betalas på förfallodagarna. Vid denna tid täckte denna garanti lån som tagits av CFF till ett belopp av cirka 260 miljarder franska franc.
- (37) Garantin bekräftades några månader senare. I sin kommuniké av den 26 juli 1996 uppgav ministern vidare att "institutets situation följaktligen föranleder franska staten att ingripa i enlighet med åtagandena av den 29 april i år för att skydda statsfinanserna, personalen på Crédit Foncier de France, innehavarna av aktier och obligationer och Parisbörsen". Ministerns uttalande riktades till allmänheten och var alltså avsett att lugna CFF:s motparter, som var oroade över sin gäldenärs

allvarliga finansiella problem och kvaliteten på de lån denne tagit upp, och dessa motparter var i stor utsträckning utländska investerare, eftersom CFF i betydande grad var närvarande på de internationella marknaderna. Ekonomi- och finansministerns uttalande innehöll dock inte någon uppgift om de tidsmässiga ramarna eller om det belopp som garanterades och inte heller någon uppgift om en eventuell avgift för utställandet av garantin.

- (38) Eftersom kommissionen ansåg att den statliga garanti som inrättats för samtliga CFF:s skulder kunde utgöra omstruktureringsstöd, begärde den kompletterande uppgifter om de statliga garantierna och om varje annat skydd från statens sida för CFF.
- (39) Kommissionen har bedömt de franska myndigheternas synpunkter i fråga om garantin för institutets skulder. Den finner dock att ministerns uttalande inte – som de franska myndigheterna hävdar – kan betraktas som ett rent politiskt, och inte rättsligt bindande, åtagande. I de argument som framförts underskattas den konkreta betydelsen av ett sådant uttalande från en minister med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor.
- (40) Om man ser inte endast till de eftersträlvade målen utan också – som framhållits av domstolen – framför allt till effekterna⁽⁸⁾ av de statliga stödåtgärderna, måste man dra slutsatsen att uttalandet i fråga, genom att lugna fordringsägarna då det gäller kvaliteten på deras fordringar, lett till att man kunnat undvika krav på återbetalning av värdepapper utställda av CFF under en tid då institutet inte kunde finansiera sig på marknaden på normala villkor. Kommissionen finner att det dessutom gett följande effekter: För det första kunde det undvikas att CFF behövde utnyttja sin kontokredit hos CDC till extraordinära transaktioner till följd av eventuella krav på återbetalning av lån från fordringsägare som oroats av bankens finansiella situation, vilket skulle ha lagt beslag på resurser som inte längre kunnat användas för en ekonomisk och finansiell sanering av institutet. För det andra gav det ledningen möjlighet att utveckla och därefter genomföra omstruktureringsplanen i ett långsiktigt perspektiv tack vare den lugnande verkan av statens stöd. Slutligen kunde CFF få tillstånd från bankkommissionen att fortsätta sin verksamhet trots sin otillräckliga kapitaltäckningsgrad.
- (41) Det skall påminnas om att bankkommissionen tillät att CFF fortsatte sin verksamhet under lång tid med en kapitaltäckningsgrad som låg klart under den som föreskrivs i gemenskapens försiktighetsregler. Även om regeringen hade åtagit sig att se till att kapitaltäckningsgraden nådde föreskriven nivå, meddelades det faktiska offentliga ingripandet först i mars 1999. Det är högst troligt att bankkommissionen, när den godkände fortsatt verksamhet i CFF i strid med försiktighetsreglerna, inte hade funnit regeringens förestående återställande av bolagskapitalet tillfredsställande, men att den hade kontrollerat att den statliga garanti som ministern hade förutskickat skulle sättas i verket, om CFF:s svåra situation förvärrades ytterligare.

⁽⁸⁾ Enligt domstolen görs inga distinktioner mellan olika former av statliga ingripanden i artikel 87.1 i fördraget, utan stöden definieras utifrån sina effekter. Se bl.a. mål C-241/94, Republiken Frankrike mot kommissionen, dom av den 26 september 1996, REG 96, s. I-4551.

- (42) En indirekt bekräftelse på bankkommissionens betänkligheter med anledning av osäkerheten kring statens tillskott till CFF:s kapital ges genom det förhållandet att bankkommissionen förefaller ha uppmanat CDC (som sedan det offentliga uppköpsbudet i slutet av 1996 innehade 90 % av kapitalet i CFF) att göra ett kapitaltillskott till CFF för att säkerställa att försiktighetsnivåerna respekterades. CDC skulle dock ha svarat att dess ingripande till förmån för CFF var begränsat till beviljandet av kontokrediten och att man innehade kontrollen över CFF för franska statens räkning. Därför skulle CDC ha vägrat att tillskjuta de nya egna medel som CFF behövde.
- (43) Även om franska statens åtagande inte åtföljdes av en formell definition av de tekniska villkoren, följdes det av konkreta stödåtgärder till förmån för CFF från franska staten, som formellt försatte institutet under dess kontroll via CDC. Efter uttalandet den 29 april 1996 och bekräftandet av det den 26 juli 1996 köpte CDC, som redan i januari 1996 hade beviljat det brådskande lånet till CFF, i oktober 1996 för franska statens räkning 90,6 % av institutet på marknaden till ett pris som låg betydligt över det dåvarande marknadspriset: fram till dess att det offentliga uppköpsbudet på 70 franska franc per aktie lanserades hade CFF-aktien noterats på nivåer som varierade mellan 29 och 40 franska franc, medan man sökte efter någon som kunde överta företaget. Att kontrollen över CFF övergick till statsgäldens bankinstitut var visserligen en tillfällig företeelse inför en kommande överlåtelse till en köpare av institutet, men det var inte desto mindre en offentlig bekräftelse av de franska statsmakternas vilja att säkra institutets fortbestånd.
- (44) Kommissionen anser att ministerns uttalande i april 1996 fick påtagliga effekter, även om det inte hade givits rättsligt bindande form, och att det därför måste betraktas som likvärdigt med en garanti och bedömas utifrån marknadsinvesterarprincipen enligt kommissionens meddelande till medlemsstaterna av den 13 november 1993⁽⁹⁾.
- (45) Kommissionens tillämpning av marknadsinvesterarprincipen på de statliga garantierna måste omfatta en bedömning av förekomsten av stöd genom en jämförelse mellan villkoren för garantin och de villkor som mottagaren skulle ha kunnat få på marknaden vid tiden för beslutet om stöd. Marknadsvillkoren är normalt beroende av en bedömning av det mottagande företags finansiella ställning och framtida utveckling. När det statliga stödet ges genom en beviljad garanti måste man särskilt kontrollera att det inte finns några specifika villkor för att garantin skall utlösas. Inslag av stöd förekommer t.ex. när garantin omfattar ett företags skulder och det inte finns några begränsningar, vare sig tidsmässiga eller kvantitativa, för mottagarens rätt att utnyttja garantin och/eller om avgiften för garantin inte motsvarar de villkor som tillämpas på marknaden för liknande transaktioner.
- (46) I det aktuella fallet vill kommissionen fästa uppmärksamheten vid att den statliga garantin är av obegränsad natur, vad avser såväl giltighetstid som belopp, samt vid att ingen som helst avgift har tagits ut för den. Ministerns allmänna uttalande omfattade alla institutets skulder som representeras av värdepapper utan någon särskild specifikation av deras art eller belopp. Det fanns t.ex. inte någon förklaring att tillgå i frågan om det endast gällde skulder som representeras av värdepapper eller också andra skulder, som t.ex. efterställda skulder.
- (47) Om förutsättningarna för utlösandet av garantin hade infunnit sig, skulle garantin för att samtliga CFF:s lånebetalningar skulle ske på förfalldagarna ha gällt alla olika slag av skulder. Om det endast gällde "skulder representerade av värdepapper", som tas upp i bokslutet 1995, skulle garantin omfatta nära 268 miljarder franska franc. I annat fall får man lägga till efterställda lån och värdepapper på 9,2 miljarder franska franc. Utifrån de förklaringar de franska myndigheterna givit om förekomsten av en mekanism för stadgeenligt stöd har kommissionen dock funnit att den statliga garantin inte, vid beräkningen av stödbeloppet, skall omfatta det nominella beloppet av CFF:s totala skuld som representeras av värdepapper. Enligt de särskilda föreskrifterna för fastighetsfinansieringsinstitut skall nämligen de lån som ett institut beviljar omfattas av ett speciellt privilegium som definieras i lagen av den 28 februari 1852 och bekräftas genom lagen av den 4 januari 1993, i vilka det fastställs en koppling mellan finansiering och lån, enligt vilken beloppet av de stadgeenliga lånen alltid skall vara minst lika med den garanterade finansieringen. I annat fall måste fastighetsfinansieringsinstitutet återköpa egna obligationer så att detta krav uppfylls. Fordringar till följd av lån påverkas i viss utsträckning av värdet på de fastigheter i vilka fordringsägarna har en förstahandsintekning. Beloppet för fastighetslånen uppgår initialt till högst 62 % av värdet på fastigheterna, om de inte garanteras av en kommun eller region eller genom någon specifik lagstadgad mekanism. Enligt denna mekanism skulle således den statliga garantin i fråga om fastighetsobligationerna komplettera det särskilda privilegiet för fastigheter eller garantier från kommuner och regioner, som förbättrar likviditetsnivån för CFF:s fordringar. Fordringsägarna i CFF får därigenom säkerhet för att deras fordringar betalas på förfalldagarna, utan att de behöver vidta rättsliga åtgärder för att utlösa fastighetsgarantin. Om staten skulle tvingas infria sin garanti, skulle det dessutom vara högst troligt att den skulle kunna återvinna en stor del av det utbetalda beloppet genom hypoteksprivilegiet. Detta är inte fallet, då det gäller de efterställda skulder som redovisas nedan: dessa omfattas inte av något privilegium och deras återvinningsgrad är obetydligt högre än för eget kapital.

⁽⁹⁾ Se fotnot 4.

- (48) Sammanfattningsvis bör det påpekas att det, vad gäller villkoren för garantin, inte fanns någon fastställd giltighetstid och inte heller någon som helst avgift eller motprestation till förmån för franska staten. Dessutom var, som tidigare framhållits, institutets situation så allvarlig, då garantin beviljades, att det inte hade varit möjligt för det att få någon garanti på jämförbara villkor från en privat investerare i en marknadsekonomi: endast staten var beredd att ge sitt stöd. Den statliga garantin utgör därför statligt stöd. Den har gjort det möjligt för institutet att fortsätta med sin verksamhet i nära tre år under förhållanden som normalt skulle ha hindrat varje annat institut från att få samma tillstånd att utöva bank- och finansverksamhet.
- (49) Vad gäller bestämningen av stödbeloppet, kan man uppskatta vilket pris CFF hade behövt betala om man hade varit tvungen att köpa garantin på marknaden. För detta ändamål skall man uppskatta sannolikheten för återbetalning av ett finansiellt instrument (lån, obligation eller garanti) med samma egenskaper som den statliga garanti som gavs till CFF, och då särskilt dess obegränsade giltighetstid, sannolikheten för att hypotekslånen skulle återbetalas och den teoretiska risken för konkurs i institut som vid beviljandet av garantin har ett sådant kreditvärdighetsbetyg som CFF (Moody's: Baal, S & P: A1). Utifrån denna sannolikhet i kombination med de ovan beskrivna faktorerna kan man beräkna den räntebonus (*spread*) som skall läggas på den räntesats som begärs för en bankprodukt med samma egenskaper som garantin i fråga, om inga särskilda risker föreligger. På detta sätt kan man fastställa den avgift som den franska staten borde ha begärt för det aktuella ingripandet till 14,6 miljarder franska franc.
- (50) Den statliga garantin för CFF:s skuld utgör också en indirekt stödåtgärd till förmån för bankens fordringsägare. Efter den franska statens beslut att garantera alla CFF:s lån har fordringsägarna kunnat se värdet på sina fordringar öka på grund av att säkerheten för att lånen kommer att återbetalas ökat till följd av den statliga garantin. Det stora flertalet av CFF:s lån är i form av obligationer som ägs anonymt och kan överföras utan att ges skriftlig form.

5.1.3 Franska statens åtagande då det gäller CFF:s iakttagande av försiktighetsreglerna

- (51) I finans- och ekonomiministerns pressmeddelande av den 29 april 1996 nämndes, förutom det statliga åtagandet beträffande institutets skulder, även ett åtagande som gällde CFF:s iakttagande av försiktighetsreglerna. Som tidigare framhållits i fråga om skuldåtagandet, rörde det sig om ett uttalande i syfte att lugna CFF:s motparter. I detta fall var syftet särskilt att skapa förtroende hos de anställda, som var oroade över institutets framtid och som den 22 mars 1996 redan hade utnyttjat den rätt att formulera en varning som ges genom lagen av den 1 mars 1984 om förhindrande av företagskonkurser.
- (52) Eftersom innehav av tillräckliga egna medel är ett grundläggande och nödvändigt krav för att bedriva bankverksamhet, innebar ministerns uttalande dock även en förklaring om franska statens beredskap att tillhandahålla nödvändiga resurser till bolagskapitalet för att säkra institutets fortbestånd och bärkraft. Vid tiden för ministerns uttalande hade CFF betydande behov av eget kapital: de stora förlusterna hade lett till att kapitaltäckningsgraden sjunkit till 0,5 %. När förslaget i artikel 88.2 i fördraget inleddes, var det inte möjligt att kvantitativt bestämma detta eventuella statliga ingripande, eftersom tillräckliga uppgifter saknades. I pressen talades vid denna tidpunkt om ett minsta behov av ograverat eget kapital på åtta miljarder franska franc för att uppnå en kapitaltäckningsgrad på 8 %.
- (53) Enligt rådets direktiv 89/647/EEG⁽¹⁰⁾ av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut, senast ändrat genom direktiv 92/30/EEG⁽¹¹⁾, skall banktillsynsmyndigheterna se till att en bank, vars kapitaltäckningsgrad har sjunkit under 8 %, vidtar erforderliga åtgärder för att så snart som möjligt återställa en tillräcklig nivå genom kapitaltillskott eller minskade åtaganden. I annat fall skall banken fräntas sin oktroj och åläggas att upphöra med sin verksamhet. Som redan framhållits i kommissionens tidigare beslut i bankärenden, utgör sådana kapitaltillskott stöd, om inte staten som aktieägare beviljat dem på normala marknadsvillkor, och detta även om stödbeloppet understiger de eventuella likvidationskostnaderna för det stödmottagande institutet. Kravet på en minsta kapitaltäckningsgrad är ett av kriterierna för bärkraft i en bank och säkrar samtidigt jämbördiga konkurrensvillkor, eftersom bankerna teoretiskt sett alltid kan minska sina åtaganden för att respektera kapitaltäckningskravet i stället för att öka sina egna medel.

⁽¹⁰⁾ EGT L 336, 30.12.1989, s. 14.

⁽¹¹⁾ EGT L 110, 28.4.1992, s. 52.

- (54) Eftersom möjligheten till likvidation alltid står öppen, utgör ett sådant kapitaltillskott stöd, om det inte beviljas på normala villkor som en privat investerare skulle godta med hänsyn till avkastningen. När man jämför statens åtgärder med en privat investerares i en marknadsekonomi, skall bedömningen av stödbeloppet bygga på en jämförelse mellan kostnaden för transaktionen och en korrekt nuvärdesberäkning av detta belopp.
- (55) Sedan 1996 har det inte varit möjligt för CFF, trots bokföringsmässiga dispositioner och överlåtelser av fastighetstillgångar, att uppfylla försiktighetsreglerna utan att genomföra kapitaltillskott. Genom en skrivelse av den 24 mars 1999 meddelade finans- och ekonomiministern kommissionen att beloppet för kapitaltillskottet, utifrån bokslutet för räkenskapsåret 1998, hade fastställts till 1,85 miljarder franska franc. Kapitaltillskottet skulle verkställas genom ett aktieägartillskott från CDC mot kort marknadsränta. Vid överlåtelse av CFF skulle köparen överta detta tillskott och därefter konsolidera det i bolagskapitalet. En redan diskonterad förutsättning för att beloppet för kapitaltillskottet skall kunna begränsas till 1,85 miljarder franska franc är dock att dotterbolaget Crédit Logement (CLog) avskiljs från koncernen, vilket ännu inte skett, och att man håller sig till det mål som bankkommissionen formulerat om att åtminstone 6 % av kapitaltäckningen skall vara i primärt kapital (*tier one*) enligt direktiv 89/299/EEG.
- (56) Genom att CLogs verksamhet ökade till följd av att bostadsmarknaden åter tog fart, samtidigt som sektorn för lån mot säkerhet utvecklades snabbt, ökade CLogs viktade utestående fordringar, som CFF på grund av omfattningen av sin ägarandel (71 %) upptar i deras helhet i sin koncernredovisning. CLogs fordringar är förenade med större ekonomisk risk, och deras försiktighetsviktning är därför högre, vilket ökar CFF:s behov av eget kapital. I sin skrivelse av den 24 december 1998 underrättade de franska myndigheterna kommissionen om att diskussioner inletts med övriga aktieägare i CLog om att CFF:s ägarandel i CLog skulle minskas från 71 % till mindre än 20 % så att kravet på eget kapital för CFF skulle mildras under de kommande månaderna⁽¹²⁾. Utifrån de uppgifter de franska myndigheterna lämnat beräknar kommissionen att CFF:s behov av eget kapital ligger inom intervallet 1,357 miljarder franska franc till 5,914 miljarder franska franc beroende på hypoteserna om vilken andel primärt kapital bankkommissionen skulle kräva och vilken nivå ägarandelen i CLog skulle hamna på.

Tabell 1–Kapitalbehov för Crédit Foncier de France

(miljoner franska franc)

Andel primärt kapital (<i>tier one</i>)	Ägarandel i Crédit Logement				
	71 %	51 %	20 %	10 %	0 %
	(oförändrat)				
4 %	1 849	1 321	1 646	1 357	1 357
5 %	3 857	3 329	1 646	1 357	1 357
6 %	5 914	5 385	1 801	1 801	1 801

Källa: De franska myndigheterna.

- (57) Med stöd av tillgängliga uppgifter drar kommissionen slutsatsen att det statliga åtagandet för att säkra iakttagandet av försiktighetsreglerna är ett stöd vars förenlighet måste bedömas med beaktande av åtgärderna för en omstrukturering av CFF. Kommissionen bygger sin bedömning av stödet på hypotesen att ökningen av det egna kapitalet begränsas till 1,85 miljarder franska franc (diskonterat från 1,4 miljarder 1996) och på antagandet att minskningen av CFF:s ägarandel i CLog kommer att vara tillräcklig för detta syfte (se tabell 1).

⁽¹²⁾ Vid beräkningen av kapitaltäckningsgraden upptas tillgångarna, viktade efter grad av risk, i nämnaren.

- (58) Sammanfattningsvis uppgår det totala stöd som beviljats CFF till 16 miljarder franska franc enligt följande sammanställning:

Tabell 2—Sammanfattning av stöden (värden per den 31 december 1996)

<i>(miljarder franska franc)</i>	
Åtgärd	Stödbelopp
Omstruktureringsstöd	
— Statlig garanti	14,6
— Kapitaltillskott	1,4
Totalt	16,0

5.2 Påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

- (59) Avregleringen av de finansiella tjänsterna och integreringen av finansmarknaderna leder till att handeln på detta område inom gemenskapen blir allt känsligare för snedvridningar av konkurrensen.

5.2.1 Snedvridning av konkurrensen

- (60) Ett stöd som ges till en bankkoncern som CFF, som tillhandahåller lån och andra tjänster till företag och som har en stor krets inlåningskunder, kan snedvrida konkurrensen med andra kreditinstitut. Stöd som ges till de svagaste instituten har ett skadligt inflytande och bidrar till att pressa ned marginalerna inom sektorn. Stöd är en ineffektivitetspremie och motverkar marknadsdisciplinen. Stöd som ges av en stat, som är beredd att ingripa om kreditinstituten hamnar i svårigheter, gör att fordringsägarna inte längre är motiverade att kontrollera sina gäldenärens handlande. Institutet berörs inte längre av marknadernas kontroll och sanktioner. Ett sådant skydd är inte bara otillbörligt och omotiverat utan leder också till att en dålig förvaltning av kreditinstituten uppmuntras.
- (61) Vad särskilt gäller upplåningen av medel för rörelsen, ett område där konkurrensen likaledes är betydande, har stödet påtagligt snedvridit konkurrensen, eftersom CFF är en relativt stor låntagare på de internationella finansmarknaderna. Beviljandet av den statliga garantin har givit CFF en betydande konkurrensfördel inom denna sektor.

5.2.2 Påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

- (62) Det bör påpekas att bankerna visserligen i princip kan erbjuda sina tjänster, huvudsakligen i form av in- och utlåningsverksamheter, fritt och utan begränsningar till följd av nationsgränserna inom gemenskapen, men att det ändå finns hinder för deras expansion utomlands.
- (63) Dessa hinder sammanhänger ofta med att de nationella bankerna har en lokal förankring, vilket gör marknadsinträdet kostsammare för deras utländska konkurrenter. I en situation, då fullbordandet av den inre marknaden har öppnat möjligheter för bankerna att erbjuda sina tjänster i de andra medlemsstaterna, kan varje stöd till en – nationell eller internationell – bank medföra hinder för att dessa möjligheter skall kunna förverkligas.
- (64) Stöd som syftar till att göra det möjligt att fortsätta verksamheten i banker, också lokala sådana, som annars skulle ha slagits ut från marknaden på grund av sin lägre lönsamhet och svaga konkurrensförmåga, riskerar därför att snedvrida konkurrensen på gemenskapsnivå, eftersom de gör det svårare för utländska banker att komma in på en ny marknad, i detta fall den franska.
- (65) Utan stödet i fråga hade det troligen blivit nödvändigt att försätta CFF i likvidation. I händelse av detta hade CFF:s tillgångar kunnat köpas upp av utländska konkurrenter som önskade skaffa sig en betydande kommersiell närvaro i Frankrike. CFF:s kunder hade kunnat vända sig till en annan bank, eventuellt en med ursprung i en annan medlemsstat.
- (66) Stöden till CFF måste följaktligen anses omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget; eftersom de snedvrider konkurrensen i sådan utsträckning att, handeln mellan medlemsstaterna kan påverkas.

5.3 Bedömning av förenligheten med fördraget hos stöden till Crédit Foncier

- (67) Efter det att en utvärdering gjorts av inslaget av statligt stöd i de finansiella stödåtgärder som beviljats CFF, skall det undersökas om sådana stöd kan förklaras vara förenliga med det gemensamma intresset enligt artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.
- (68) I det föreliggande fallet skall det först konstateras att det inte rör sig om vare sig ett stöd av social karaktär som givits till enskilda konsumenter eller ett stöd för att främja utvecklingen i vissa franska regioner. Det rör sig inte heller om stöd för att avhjälpa en allvarlig ekonomisk störning, eftersom syftet med stödet är att avhjälpa en enda stödmottagares, nämligen CFF:s, svårigheter, och inte svårigheter som delas av alla som är verksamma inom sektorn.
- (69) Kommissionen anser att CFF:s problem inte har sitt ursprung i en systemkris som drabbat det franska bankväsendet. CFF är inte det enda franska kreditinstitut som hamnat i svårigheter – vissa andra banker, även offentligägda, befinner sig i en sådan situation. CFF:s förluster är dock av en specifik art och förefaller i stor utsträckning ha samband med en illa kontrollerad kreditpolitik utan tillräckligt strikt riskkontroll inom CFF:s filialers konkurrensutsatta fastighetskreditverksamhet. Det beviljade stödet kan därför inte motiveras med att det skulle ha legat i gemenskapens intresse på grund av att det utvecklats en generell bankkris.
- (70) Endast undantaget i artikel 87.3 c andra ledet kan komma i fråga. De aktuella stödernas förenlighet måste bedömas enligt de särskilda reglerna för stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹³⁾. Enligt den allmänna princip som skall tillämpas på statliga stöd som beviljas till företag i svårigheter gäller flera villkor för att de skall vara förenliga. För omstruktureringsstöd gäller särskilt följande:
1. Fullständigt genomförande av en omstruktureringsplan som bygger på realistiska hypoteser och som gör det möjligt att inom rimlig tid återställa den minsta avkastning som krävs på det investerade kapitalet och därigenom säkra företagets bärkraft på lång sikt.
 2. Genomförande av motprestationer som är tillräckliga för att kompensera snedvridningen av konkurrensen, så att det kan konstateras att stödet inte strider mot det gemensamma intresset.
 3. Proportionalitet mellan stödet och de eftersträvade målen och begränsning av stödbeloppet till det minimum som krävs för omstruktureringen, så att företaget självt i största möjliga grad står för insatserna för att återställa lönsamheten.
 4. Fullständigt genomförande av omstruktureringsplanen och uppfyllande av varje annat villkor i kommissionens slutgiltiga beslut.
 5. Upprättande av ett system för kontroll av att det föregående villkoret uppfylls.

Med tillämpning av ramarna för omstruktureringsstöd anser kommissionen att sådant stöd normalt endast skall behöva ges en gång.

5.3.1.1 Företagets bärkraft

- (71) I en skrivelse av den 21 mars 1996 underrättade de franska myndigheterna kommissionen om att CFF:s nye direktör höll på att utarbeta en plan för omstrukturering och strategisk omgruppering av banken. Planen skulle göra det möjligt att sanera bankens ekonomi och återställa dess lönsamhet så att man skulle kunna få stöd från en partner. I det första skedet innehöll inte planen något kapitaltillskott till institutet från staten, som hoppades att åtgärderna i planen skulle vara tillräckliga för att generera de medel som krävdes för ett återställande av kapitalet i CFF.
- (72) Under sökandet efter en referensaktieägare, och framför allt från och med 1996, har CFF inlett en intern omstruktureringsprocess som inriktats på att åter koncentrera verksamheten till dess kärna, fastighetslån till köp och för hyresfastigheter, framför allt till privatpersoner. Företagets strategi bygger på fem funktioner utifrån vilka den nya organisationsstrukturen har utformats. Den interna omstruktureringen har givit ett rationellare organisationsschema genom att verksamheter av samma art förts samman i syfte att skapa ökad klarhet och möjliggöra skalekonomier.

⁽¹³⁾ Gemenskapens riktlinjer för statliga stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 368, 23.12.1994, s. 12).

- (73) Försäljningsaktiviteterna har prioriterats av CFF:s personal och ledning, och de har givit påtagliga resultat på tillväxten av krediterna inom den konkurrensutsatta sektorn med en ökning från 6,1 miljarder franska franc 1995 till 11,5 miljarder franska franc 1998. Tack vare de insatser som gjorts inom försäljningsnätet, har CFF erövat marknadsandelar inom sitt traditionella verksamhetsområde, statligt reglerade lån. Försäljningsmetoderna har förbättrats genom att en säljskola inrättades i början av 1988.
- (74) Politiken för omstrukturering och överlåtelser av tillgångar inom ramen för en återställd inriktning på kärnverksamheten har samtidigt också bidragit till att balansera koncernens likviditetssituation och återställa bolagskapitalet. Under 1996 överlät institutet tillgångar och icke-strategiska innehav för 23 miljarder franska franc och slutförde transaktioner som gällde värdepapperisering och direkt överlåtelse av krediter till kommuner och regioner till ett belopp av totalt 22 miljarder franska franc, varav 11 miljarder i form av värdepapperisering. Dessa transaktioner gjorde det möjligt att först återbetala krediten från CDC och därefter, med hjälp av införandet av ALM-instrument, inte behöva utnyttja kapitalmarknaden för att bygga upp finansiella medel från och med krisen i januari 1996.
- (75) Likviditetssituationen är nu övervägande positiv, inte bara tack vare de betydande överlåtelserna av krediter till kommuner och regioner och av övriga tillgångar, utan framför allt på grund av att kunderna gjort förskottsbetalningar till följd av de sjunkande marknadsräntorna. Under 1996 gjordes förskottsbetalningar på nästan alla utestående lån med tillsammans 26 miljarder franska franc som skall läggas till de avtalsenliga amorteringarna på 9 miljarder och de 21 miljarder franska franc som tillkom efter överlåtelser av lån till kommuner och regioner. Därigenom kunde institutet klara av sin nyutlåning och återbetalningarna av värdepapper som nått förfallodagen och andra skulder samtidigt som man kunde öka sin värdepappersportfölj till ett belopp av cirka 10 miljarder franska franc. Eftersom andelen förskottsbetalningar fortfarande var hög under räkenskapsåren 1997 och 1998 kunde CFF uppfylla alla sina åtaganden fram till 1999, samtidigt som man kunde hålla nyutlåningen på den nivå som angetts i affärsplanen. Om så skulle bli nödvändigt, kan banken förlita sig på värdepapperisering eller utnyttjande av sin obligationsportfölj för att få fram likvida medel.
- (76) Vad gäller utvecklingen av de osäkra fordringarna och avsättningarna, har totalmängden osäkra fordringar minskat i takt med den totala lånestocken. Avsättningarna för osäkra fordringar sjönk från 9,7 miljarder franska franc under 1995 till 5,2 under 1998, vilket var resultatet av en klar förbättring av den politik för strikt riskbedömning vid bankens långivning (riskhantering) som införts som en direkt följd av att verksamheterna åter koncentrerats till sektorer med låg risk (fastighetslån). I fråga om systemet för kontroll av filialernas risker och åtaganden har CFF medgett att det tidigare visserligen fanns allmänna instrument för kontroll av förvaltningen, men att de inte hade anpassats kvantitativt och kvalitativt till de krav som en modern förvaltning ställer, framför allt inte i samband med den diversifiering som förekommit inom institutet. Därför har institutet sedan 1996 försökt förbättra moderbolagets kontroll över filialerna: en koncernkommitté har till uppgift att kontinuerligt övervaka att filialernas strategier är förenliga med moderbolagets och möjliggöra undersökningar av gemensamma problem. Kontrollen av filialernas förvaltning omfattar en kvartalsmässig uppföljning av resultaten och de viktigaste indikatorerna för likviditetssituationen samt en uppdatering av prognoserna om årets resultat. Rapporteringen kompletteras av en uppföljning av rörelseresultaten. Vad gäller riskkontrollen har två kommittéer befogenhet dels att godkänna CFF:s filialers åtaganden gentemot enheter utanför gruppen i de fall då totalbeloppet överstiger fem miljarder franska franc, dels att bedöma hanteringen av stora risker som rör ett belopp på fem miljarder franska franc eller mer på koncernnivå räknat efter det ackumulerade beloppet per kund.
- (77) Följande tabell visar hur CFF-koncernens balans utvecklats från och med 1995 till och med 1998:

Tabell 3—Sammanställd balansräkning för CFF-koncernen

(i miljarder franska franc)

	1998	1997	1996	1995
<i>Tillgångar (netto)</i>				
Statspapper	14,4	12,4	3,1	3,7
Fordringar på banker	21,1	36,8	45,5	51,4
Kundfordringar	193,8	228,2	257,4	299,3
Värdepappersportfölj	33,6	16,6	15,6	9,9
Andra tillgångar	13,0	4,8	5,0	6,3
Regleringskonton	10,6	10,7	14,0	11,4
Totalt	286,5	309,5	340,6	382,0

(i miljarder franska franc)

	1998	1997	1996	1995
<i>Skulder</i>				
Till banker	39,4	44,1	47,3	60,9
Till kunder	5,4	5,3	4,9	5,2
I värdepapper	194,4	215,9	241,4	266,0
Andra skulder	14,0	15,3	16,5	19,5
Regleringskonton	12,6	11,2	13,1	13,0
Riskavsättningar	5,2	5,5	7,1	9,7
Fond för allmänna bankrisker	1,3	0,9	0,7	0,7
Efterställda skulder	11,7	11,2	10,3	9,2
Minoritetsintressen	0,8	0,7	0,7	0,3
Konsoliderat eget kapital	0,5	- 1,5	- 2,3	8,3
Koncernresultat	1,2	0,9	0,9	- 10,8
Totalt	286,5	309,5	340,6	382,0
<i>Utanför balansräkningen</i>				
Givna åtaganden	142,0	122,3	114,4	112,8
Mottagna åtaganden	0,9	1,4	20,5	1,0
Valutaterminer	69,7	78,8	67,2	75,1
Finansiella terminskontrakt	107,7	102,6	73,9	75,4

(78) Sedan 1996 har marginalerna återställt enligt målen i företagsplanen. De viktigaste insatserna har gjorts i fråga om de strukturella kostnaderna i syfte att anpassa resurserna till den minskade verksamhetsnivån. Från 1995 till 1998 har antalet anställda minskats med cirka 30 % (från 3 287 årsarbetsplatser till 2 371) så att personalkostnaderna har kunnat minskas med 25 %. De totala driftskostnaderna har minskats med 22 % under samma period. Sedan den exceptionella förlusten 1995 har koncernen ackumulerat intäkter, som visserligen hittills har varit blygsamma men som ändå har medfört en förbättring av koncernens egna kapital. Minskningen av banknettot till följd av de minskade samlade räntemarginalerna (som ingick i företagsplanen) har neutraliserats inte bara av minskningen av de allmänna driftskostnaderna utan också av de mervärden som skapats vid överlåtelserna av lånen till kommuner och regioner och genom de minskade värdekorrigeringarna på fordringarna och de finansiella anläggningstillgångarna (tack vare en bättre riskhantering) samt genom lägre amorteringar och avsättningar.

(79) Följande tabell visar utvecklingen av CFF:s konsoliderade resultaträkning:

Tabell 4—Resultaträkning för CFF-koncern

(i miljarder franska franc)

	1998	1997	1996	1995
Intäkter bankverksamhet	25,2	28,3	31,2	34,2
Kostnader för bankverksamhet	- 22,2	- 24,5	- 26,8	- 29,4
Andra kostnader och intäkter	0,5	0,3	0,1	0,1
<i>Banknetto</i>	3,5	4,1	4,5	4,9
Driftskostnader och avskrivningar	- 2,0	- 2,3	- 2,3	- 2,8
varav personalkostnader	- 1,2	- 1,5	- 1,5	1,7
<i>Bruttoresultat</i>	1,5	1,8	2,2	2,1
Riskavsättningar	- 0,6	- 0,9	- 1,7	- 13,6
Extraordinära kostnader och intäkter	- 0,1	- 0,1	0,2	1,2
Andra konton	0,4	0,1	0,2	- 0,4
<i>Koncernens nettoresultat</i>	1,2	0,9	0,9	- 10,7

- (80) Att institutet genomfört en framgångsrik omstruktureringsplan, som gjort det möjligt att genom saneringsåtgärder generera de likvida medel som krävts under den period av svårigheter som banken gått igenom, och att detta lett till förnyad lönsamhet har dock inte varit tillräckligt för att återställa institutets kapitaltäckningsgrad. Även om de franska myndigheterna till en början angav att de, trots regeringens åtagande, inte önskade vare sig ett inledande kapitaltillskott till CFF eller någon annan stödåtgärd till förmån för institutet, har de omfattande intäkter som skapats inte räckt till för att föra upp bolagskapitalet till den nivå som föreskrivs i gemenskapens försiktighetsregler. Återställandet av bolagskapitalet var därför avsett att åligga köparen då banken skulle överlåtas.

Tabell 5–Bolagskapital i CFF-koncernen

(i miljoner franska franc)

	1998	1997	1996	1995
Primärt eget kapital	6 424,0	3 304,0	1 990,0	557,0
Sekundärt eget kapital	6 424,0	3 304,0	1 990,0	557,0
Avdrag	- 96,0	- 126,0	- 183,0	- 194,0
Koncernens kapital	12 752,0	6 482,0	3 797,0	920,0
Viktade risker	205 600,0	188 000,0	185 550,0	183 600,0
Kapitaltäckningsgrad	6,20 %	3,45 %	2,05 %	0,50 %
Kvot primärt kapital (tier one) (1)	3,12 %	1,76 %	1,07 %	0,30 %

(1) Kvoten för primärt kapital (tier one) skall enligt gällande försiktighetsregler vara minst 4 %.

- (81) I september 1998 avbröts dock de diskussioner som hade inletts med kandidaten för övertagandet av kreditinstitutet, det amerikanska konsortiet GMAC-Bass, på grund av att den tilltänkte köparen vägrade att överta hela CFF. Enligt uppgifter i pressen fruktade GMAC-Bass att dess kreditvärdighetsbetyg skulle sänkas av ratinginstitutet om man övertog den samlade balansräkningen (som i detta skede omslöt cirka 310 miljarder franska franc) utan någon statlig garanti. Därför begärde GMAC-Bass att franska staten skulle dela upp CFF:s balansräkning i två delar och reservera hela den obligationsstock som omfattades av den statliga garantin för GMAC-Bass.
- (82) Den nya plan som de franska myndigheterna lade fram den 24 december 1998 omfattar tre etapper: finansiell omstrukturering, kapitaltillskott och ett nytt förfarande för att finna en ny ägare till banken.
- (83) Den finansiella omstruktureringen syftar till att lösa de svårigheter som konstaterades då man tidigare sökte en ny ägare bl.a. lånegarantier, problem med ledningen av företaget (*corporate governance*), öppenhet i redovisningen och ett ökande behov av egna medel. Dessa problem har angripits genom skapandet av ett dotterbolag för fastighetskredit, upphävande av den juridiska särställningen för CFF:s bolagsordning, klarare utformning av CFF:s balansräkning respektive minskning av CFF:s ägarandel i CLog.
- (84) Hypoteksbevis och motsvarande tillgångar skall föras över till ett specialiserat dotterbolag med status som fastighetskreditbolag (*Société de Crédit Foncier – SCF*). På grund av de särskilda villkor som gäller för sådana bolag kommer CFF att få tillgång till ett nytt, säkert återfinansieringsinstrument, som kommer att göra det möjligt att upphäva den statliga garantin. För att detta projekt skall förverkligas krävs det att det franska parlamentet godkänner den lag om sparande och finansiella säkerheter som planeras läggas fram under slutet av detta år. Kommissionen ser positivt på denna lagstiftning och på CFF:s bildande av ett SCF, eftersom denna organisationsstruktur kommer att ge en slutgiltig lösning på problemet med den statliga garantin.
- (85) Kommissionen anser att det är mycket viktigt att CFF minskar sin ägarandel i CLog på grund av de effekter på koncernens kapitaltäckningsgrad som CLogs resultat ger på den sammanställda redovisningen, enligt vad som framgår av tabell 1.

- (86) Som svar på en skrivelse av den 24 mars 1999 från finans- och näringsministern uppgift om det belopp som franska staten övervägde för kapitaltillskottet till CFF begärde kommissionen uppgifter för att kunna kontrollera om det fanns en affärsplan som var lämplig för att fullfölja arbetet med saneringen av institutet och om den planerade stödåtgärden var begränsad till ett strikt minimum. De begärda uppgifterna skulle dessutom bekräfta de planerade tidpunkterna för upphävandet av bankens juridiska särställning och för bildandet av dotterbolaget SCF. Kommissionen mottog de begärda fullständiga uppgifterna den 12 maj 1999.
- (87) I den nya planen har man utgått från de resultat som meddelats för räkenskapsåret 1998 för att utarbeta en framtida strategi för koncernen och för att prognostisera dess resultat. Den är ett led i sökandet efter en köpare och präglas av ambitionen att sanera bankens mest riskabla verksamhetsområden och undvika att banknettot reduceras genom att söka andra inkomstkällor som uppväger minskningen av de traditionella intäkterna. Planen har beaktat institutets grundläggande problem och alla aspekter av den ordinarie verksamheten (personal, organisation, försäljning), den strategiska utvecklingen och den finansiella strukturen (egna medel, fordringarnas kvalitet, lönsamhet, likviditet) i syfte att göra det möjligt för CFF att bevisa sin bärkraft.
- (88) Den strategiska planen har två mål: att avsluta den pågående koncentreringen på hypoteksverksamheten och att öka aktiviteten inom fastighetskrediter, försäljning av tjänster och erbjudande av sparprodukter. Då det gäller det första av dessa mål, avser de viktigaste åtgärderna koncentration på krediter till sociala bostäder, omorganisation av kontorsnätet och förstärkning av säljfunktionen. CFF avser att fortsätta sin expansion inom tre huvudområden: fastighetskrediter för köp av bostäder eller hyresfastigheter, huvudsakligen till privatpersoner, varvid en strategi skall utvecklas för ett kompletterande utbud av sparprodukter, utökad kreditverksamhet inom skyddade sektorer, som krediter till fastighetsbranschen och specialkrediter, samt ökad försäljning av tjänster med högt förädlingsvärde som t.ex. fastighetsvärdering, förmögenhetsförvaltning, sociala bostäder och fastighetsförvaltning, där banken redan har stor professionell erfarenhet.
- (89) Som helhet förefaller planen, utifrån de handlingar som överlämnats, vara lämpligt utformad, även om den ibland framstår som väl optimistisk. Minskningen av verksamheten inom den subventionerade sektorn har nämligen inte ännu kompenseras tillräckligt av den ökning som skett på det konkurrensutsatta området, där CFF fortfarande har en blygsam marknadsandel. Tillväxtprognoserna för marknadsandelen inom detta område förefaller optimistiska med tanke på att det i företagsplanen inte förväntas någon tillväxt för denna sektor som helhet. En sådan omställning är inte lätt för CFF, som just har gått igenom en djup kris, och den kommer att kräva stora insatser av personalen, som tidigare inte har haft någon utpräglat kommersiell inriktning.
- (90) Till detta kommer att det ökande antalet omförhandlingar och förtidsbetalningar av lån till följd av räntesänkningarna och av att bankerna utvecklat en politik för inlösen av lån visserligen initialt har påverkat CFF:s likviditet positivt, men att det därefter kan leda till minskade intäkter av bankrörelsen, framför allt inom den subventionerade sektorn som fortfarande är kärnområdet för institutets kreditverksamhet.
- (91) Analysen av kostnadsutvecklingen efter 1999 ger slutligen inte uttryck för att någon kompletterande anpassning har gjorts till minskningen av PAP-länestocken och till den fortsatt svaga tillväxten av banknettot. Utvecklingen av driftskostnaderna återspeglar inte den trend som rått under de tre senaste åren eller prognoserna för banksektorn som helhet.

5.3.1.2 Motprestationerna

- (92) Det skall först av allt erinras om att CFF utan de mottagna stöden hade tvingats att försättas i likvidation. Som föreskrivs i kommissionens riktlinjer om stöd för undsättning och omstrukturering⁽¹⁴⁾, skall det först undersökas om man har eftersträvat en lösning som ger minsta möjliga snedvridande effekter för konkurrenterna. Om det inte går att undvika en allvarlig snedvridning, skall det krävas betydande motprestationer som gagnar de andra operatörerna inom sektorn, så att stödets negativa effekter mildras.

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 13.

- (93) I detta avseende skall det tilläggas att motprestationerna, enligt gemenskapens politik på området, skall innebära en ytterligare insats från det stödmottagande företaget, utöver de omstruktureringsåtgärder som oundgängligen är nödvändiga för dess sanering. Det skall först och främst röra sig om åtgärder som inte, direkt eller indirekt, finansieras genom statligt stöd. Om det inte förekommer någon kapacitetsnedläggning kan man skapa motprestationer genom överlåtelse av verksamheter, förutsatt att dessa är lönsamma, eller genom att minska företagets kommersiella närvaro.
- (94) Inom banksektorn har det krav på kapitaltäckningsgrad som införts i banklagstiftningen (det primära egna kapitalet och det egna kapitalet i vid mening måste utgöra 4 % respektive 8 % av de riskvägda tillgångarna) medfört en skyldighet som begränsar kreditinstitutens tillväxtkapacitet. I praktiken omfattas varje företag i grunden av ett sådant kapitalkrav på medellång och lång sikt, men inom banksektorn är det tillämpligt kontinuerligt och omedelbart. Det kvantifieras efter fastställda metoder och kan inte frångås tillfälligt som ett led i en tillväxtstrategi för ett kreditinstitut. Ett kreditinstitut som nått och jämnt uppfyller kapitaltäckningskravet har inte någon tillväxtmarginal, så länge som det inte kan locka till sig nytt eget kapital eller föröka sitt egna kapital genom att uppnå en betydande avkastningsnivå. Därför hämmas ineffektiva institut mycket direkt i sin strävan efter tillväxt, medan banker som gör betydande vinster kan utnyttja en tillväxtmarginal som är proportionell till avkastningen. Denna hämmande effekt, som kapitaltäckningskravet får på tillväxten i de institut som presterar sämst, illustrerar mycket tydligt att det finns ett samband mellan de förebyggande försiktighetspolitiska åtgärderna och konkurrenspolitiken.
- (95) Kravet på kapitaltäckningsgrad gör det möjligt att beräkna snedvridningen av konkurrensen enligt fastställda regler då det gäller kreditinstitut⁽¹⁵⁾. Om stöden är jämförbara med kapitaltillskott, kan snedvridningen av konkurrensen mätas uttryckt som riskvägda tillgångar. Ett kapitaltillskott på en miljon euro, eller varje annan åtgärd med motsvarande effekt, gör det möjligt för en bank att öka de riskvägda tillgångarna i sin balansräkning (med iakttagande av det lagstadgade kapitaltäckningskravet på 8 %) och därmed också sin verksamhetsnivå. En sådan transaktion yttrar sig i en potentiell snedvridning av konkurrensen i fråga om bankernas verksamhet i storleksordningen 12,5 miljoner euro (utan stödet i fråga skulle banken inte ha kunnat öka summan av sina riskvägda tillgångar med 12,5 miljoner euro). Detta förhållande innebär också att om ett kreditinstitut mottar ett stödbelopp som är större än dess egna kapital, blir snedvridningen av konkurrensen större än bankens samlade riskvägda tillgångar. Med denna utgångspunkt skall alltså motprestationerna begränsa den snedvridning av konkurrensen som på detta sätt beräknats ytterst approximativt enligt de fastställda reglerna.
- (96) I det aktuella fallet skall det påpekas att de franska myndigheterna har lämnat uppgifter om de insatser som gjorts som svar på kommissionens begäran, då förfarandet enligt artikel 88.2 inleddes, om upplysningar om de motprestationer CFF erbjuder konkurrenterna. Kommissionen finner inte att det minskade banknetto som tas upp i företagsplanen kan ses som en motprestation, eftersom det snarare är ett resultat av att verksamheten minskar i den subventionerade sektorn, utan att detta ännu kompenseras av en ökning av verksamheten inom det konkurrensutsatta området.
- (97) Kommissionen anser dock att den betydande minskningen av balansomslutningen (från 392 miljarder franska franc per den 31 december 1995 till 296 miljarder per den 31 december 1998, dvs. 25 %) inte endast kan ses som en nödvändighet för att skapa bärkraft och som en följd av bankens medvetet valda nya inriktning på sin verksamhet, utan att den också är ett uttryck för betydande insatser som mildrat snedvridningen av konkurrensen efter det statliga ingripandet. Dessa insatser utgör särskilt ett mycket påtagligt bidrag då det gäller att minska den snedvridning av konkurrensen så som den kan uttryckas enligt de fastställda reglerna i det aktuella fallet.
- (98) I detta avseende ser kommissionen positivt på CFF:s beslut att avskilja sitt kontorsnät i utlandet, särskilt med tanke på att den, visserligen föga omfattande, verksamheten utomlands expanderade före det statliga ingripandet (en filial hade öppnats i Italien).
- (99) Om stödbeloppet ställs i relation till de lämnade motprestationerna, finner kommissionen att CFF i väsentlig utsträckning har bidragit till omstruktureringskostnaderna och lämnat betydande motprestationer som gör det möjligt att mildra stödets snedvridande effekt på konkurrensen.

⁽¹⁵⁾ Se kommissionens beslut 98/490/EG av den 20 maj 1998 om det stöd Frankrike beviljat koncernen Crédit Lyonnais (EGT L 221, 8.8.1998, s. 72).

5.3.1.3 Proportionaliteten mellan stödåtgärderna och institutets bidrag till saneringen

- (100) Med hänsyn till vad som redovisats finner kommissionen, då det gäller uppfyllandet av villkoren i ramarna för omstruktureringsstöd, att CFF i väsentlig utsträckning bidrar med egna medel till omstruktureringskostnaderna.
- (101) Även om saneringen av CFF till stor del är avslutad, ligger dock det egna kapitalet fortfarande betydligt under det lagstadgade minimum som föreskrivs i de relevanta försiktighetsreglerna. Detta problem borde kunna lösas genom det kapitaltillskott som anmälts av franska staten (begränsat till 1,85 miljarder franska franc med hänsyn till minskningen av ägarandelen i CLog⁽¹⁶⁾, för vilken det fortfarande råder osäkerhet om tidpunkten och villkoren). Kommissionen anser att de återstående osäkerheterna kring bankens definitiva bärkraft bör kunna skingras genom att den får stöd av en ny ägare.
- (102) Bankens avkastning på det egna kapitalet under 1998, beräknad som kvoten mellan koncernens resultat och koncernens bolagskapital (med beaktande av aktieägartillskottet) uppgår till cirka 8,4 %. Det är ett värde som visserligen inte ligger i linje med den genomsnittliga avkastningen inom banksektorn eller med en privat aktieägares förväntningar, men som ändå motiverar att en solid partner övertar huvudansvaret för banken enligt planerna för en privatisering på kort sikt av banken i syfte att säkra dess bärkraft.
- (103) Om återställandet av det egna kapitalet och den definitiva saneringen av banken skall anförtros en majoritetsägande partner, som i denna sin egenskap bör kunna genomföra sin företagsplan, kommer problem att uppstå vid överlåtelsen.
- (104) Vid sidan av granskningen av de aktuella stödets förenlighet ser kommissionen även till villkoren för en privatisering av banken. I sin skrivelse av den 12 maj 1999 har de franska myndigheterna åtagit sig att privatisera CFF under tiden fram till december 1999 enligt ett öppet, transparent och icke diskriminerande förfarande. Kommissionen noterar dessa åtaganden och påminner om att den i sin XXIII:e rapport om konkurrenspolitiken⁽¹⁷⁾ från 1993 fastställde de allmänna principer som den tillämpar vid privatiseringar för att avgöra om sådana transaktioner kan innehålla inslag av stöd. Kommissionen anser att en privatisering bör ge en definitiv lösning på det tidigare behandlade problemet med företagets ledning (*corporate governance*) och leda till att CFF i fortsättningen vänder sig till sina privata aktieägare och till marknaden för att få tillgång till de ytterligare resurser institutet kan komma att behöva.
- (105) I detta skede och utifrån de tillgängliga uppgifterna om privatiseringen av CFF finner kommissionen att detta förfarande inte ger anledning att anta att ytterligare statligt stöd kommer att förekomma, eftersom valet av köpare skall göras utifrån marknadsmässiga kriterier då det gäller priset och köparens företagsplan.
- (106) I sin utvärdering av stödet beaktar kommissionen inte det belopp som franska staten skulle kunna inkassera i samband med privatiseringen av företaget: i detta skede har priset för överlåtelsen av CFF inte fastställts och kommissionen har inte tillgång till någon utvärdering.

6. SLUTSATSER

- (107) Sammanfattningsvis finner kommissionen mot bakgrund av vad som redovisats ovan och med stöd av tillgängliga uppgifter att saneringsplanen för CFF innehåller betydande inslag av statligt stöd, bl.a. i form av
- en statlig garanti för att betalningar avseende räntor och amorteringar på CFF:s skuld skall ske på förfallodagarna, och
 - ett åtagande från franska statens sida om att vidta alla nödvändiga åtgärder för att CFF skall kunna fortsätta att utöva sina verksamheter med iakttagande av gällande försiktighetsregler samt slutligen i förm av ett kapitaltillskott till CFF.
- (108) Dessa åtgärder har granskats utifrån artikel 87.3 c i EG-fördraget för att fastställa om kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Av de skäl som redovisats i punkterna 62–100 finner kommissionen att de stöd som beviljats CFF uppfyller villkoren i riktlinjerna om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, förutsatt att de villkor som anges i den senast anmälda planen iakttas.

⁽¹⁶⁾ Se tabell 1.

⁽¹⁷⁾ XXIII:e rapporten om konkurrenspolitiken, punkt 403, s. 276. De principer kommissionen tillämpar för att avgöra om en privatisering i tillämpliga fall skall anses innehålla inslag av statligt stöd hade tidigare meddelats de franska myndigheterna genom en skrivelse av den 14 juli 1993 från generaldirektören för konkurrens.

- (109) Med hänsyn till stödets omfattning är det vidare nödvändigt med en kontroll av att planen utförs på avsett sätt, särskilt i fråga om omstruktureringsåtgärderna, så att den saneringsplan som förelagts kommissionen genomförs på ett effektivt sätt och i sin helhet. De franska myndigheterna skall därför var sjätte månad från godkännandet av detta beslut överlämna information till kommissionen om hur planen fortskrider och om varje avvikelse mellan de uppnådda resultaten och prognoserna. Detta skall ske fram till dess att målen i omstruktureringsplanen har uppnåtts. Planen får inte ändras på ett sätt som kan öka den franska statens stöd till CFF utan förhandsgodkännande från kommissionen.
- (110) De franska myndigheterna har anmält att aktieägartillskottet på 1,85 miljarder franska franc skulle vara ett nödvändigt minimum för att CFF skall kunna uppfylla försiktighetskraven och att det kommer att bli köparens uppgift att öka bankens egna kapital till en nivå som säkrar CFF:s bärkraft på lång sikt. Om ingen privatisering sker och därigenom inte heller någon ökning av det egna kapitalet genom en köpares försorg, kommer den franska staten troligen att behöva genomföra ett ytterligare kapitaltillskott till institutet. Om så sker, kan kommissionen komma att betrakta en sådan transaktion som ett ytterligare stöd.
- (111) På dessa villkor kan stödåtgärderna i fråga undantas från förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom de kan anses förenliga med den gemensamma marknaden enligt bestämmelserna i artikel 87.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Åtgärderna i syfte att sanera, omstrukturera och privatisera Crédit Foncier de France utgör, särskilt vad gäller den statliga garanti för detta instituts skulder, som den franske finans- och ekonomiministern anmälde den 29 april 1996 och den ökning av Crédit Fonciers kapital med 1 850 miljoner franska franc som genomfördes av Caisse des Dépôts et Consignations, statligt stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget. Dessa transaktioner, vilkas värde för den franska staten beräknas uppgå till 16 miljarder franska franc, förklaras förenliga med den gemensamma marknaden och med EES-avtalet i enlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet.

Artikel 2

Godkännandet av de åtgärder som avses i artikel 1 ges under förutsättning att Frankrike iakttar följande villkor:

- a) Att garantera att samtliga saneringsåtgärder och samtliga föreskrifter i den omstruktureringsplan som förelagts kommissionen genomförs.
- b) Att inte ändra de villkor som föreskrivs i omstruktureringsplanen, med beaktande av de villkor som åläggs genom detta beslut, utan godkännande i förhand från kommissionen.
- c) Att upphäva Crédit Fonciers möjlighet att till kommande räkenskapsår föra över skatteunderskott motsvarande beloppet av de skatteförluster som täcks genom den anmälda kapitalökningen.

Artikel 3

Frankrike skall fullt ut medverka i kontrollen av att detta beslut efterlevs och till kommissionen överlämna följande handlingar:

- a) En detaljerad rapport från de franska myndigheterna om tillämpningen av kommissionens beslut och av omstruktureringsplanen samt om privatiseringen av företaget. Denna rapport skall särskilt innehålla
 - en granskning av Crédit Fonciers ekonomiska bärkraft som bygger på en detaljerad resultatredovisning med jämförelser med beräkningarna i omstruktureringsplanen,
 - en redovisning av alla statliga ingripanden till förmån för Crédit Foncier (i form av kapitaltillskott, finansiering, garantier osv.),
 - en detaljerad analys av förfarandet för försäljning av Crédit Foncier.

Ett sådant dokument skall överlämnas var sjätte månad från och med dagen för delgivningen av kommissionens beslut. En sista rapport skall överlämnas till kommissionen efter det att företaget privatiserats.

- b) De balansräkningar, resultaträkningar och verksamhetsberättelser (för år och halvår) som läggs fram av Crédit Fonciers styrelse.

Kommissionen kan begära att sådana dokument och genomförandet av planen skall utvärderas genom specialrevisioner. Om så sker skall de franska myndigheterna och Crédit Foncier de France medverka vid genomförandet av dessa revisioner.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 23 juni 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

BESLUT nr 1/2000

av den 12 december 2000

av **Gemensamma kommittén som inrättats inom ramen för avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ändring av de sektoriella bilagorna om telekommunikationsutrustning, elektromagnetisk kompatibilitet, god tillverknings sed i fråga om läkemedel och medicintekniska produkter**

(2001/90/EG)

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, särskilt artiklarna 14 och 21 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet bör ändras så att det återspeglar ändringar i parternas respektive lagstiftning.
- (2) I enlighet med artikel 21.2 i avtalet får sektoriella bilagor, genom Gemensamma kommittén, ändras skriftligen av parterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Ändringar av den sektoriella bilagan om telekommunikationsutrustning

Den sektoriella bilagan om telekommunikationsutrustning skall ändras på följande sätt:

- a) I kolumnen "EG" i avsnitt I skall hela texten utgå och ersättas med följande:
"Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse"
- b) I avsnitt III punkt 2 c skall frasen "direktiv 98/13/EG" utgå och ersättas med "direktiv 1999/5/EG".
- c) I avsnitt III punkt 2 skall följande underpunkter läggas till:
"d) Föreskrift om radiotester som skall utföras i enlighet med bilagorna III och IV till direktiv 1999/5/EG.
e) Yttrande om teknisk dokumentation i enlighet med bilaga IV till direktiv 1999/5/EG."
- d) I tillägg 1 skall fraserna "ACTE Approvals Committee for Terminal Equipment – Kommittén för godkännande av terminalutrustning", "ADLNB Association of Designated Laboratories and Notified Bodies" och "CTR Common Technical Regulation" utgå.

2. Ändringar av den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet

I kolumnen "USA" i avsnitt IV skall frasen "Federal Aviation Administration (FAA)" utgå.

3. Ändringar av den sektoriella bilagan om god tillverknings sed i fråga om läkemedel

I artikel 1.3 skall hela texten utgå och ersättas med följande:

"3. God tillverknings sed:

I Förenta staterna avses med god tillverknings sed de krav som anges i lagar och andra författningar beträffande de metoder, hjälpmedel eller kontroller som skall användas vid tillverkning, bearbetning, förpackning eller förvaring av ett läkemedel för att sörja för att läkemedlet uppfyller säkerhetskraven och har de kännetecken och den styrka samt de egenskaper i fråga om kvalitet och renhet som det utger sig för att ha eller påstås ha.

I Europeiska gemenskapen är god tillverknings sed den del av kvalitetssäkringen som säkerställer att produkterna alltid tillverkas på ett enhetligt sätt och att kontroller genomförs av att de uppfyller kvalitetsstandarder. God tillverknings sed omfattar därför även det system varigenom tillverkaren erhåller specifikationer för produkten eller processen från den som innehar eller ansöker om försäljningstillstånd/produktgodkännande eller licens samt varigenom tillverkaren säkerställer att produkten har tillverkats i överensstämmelse med dessa specifikationer (motsvarar certifiering av person med särskild kompetens i Europeiska gemenskapen).

Eftersom likvärdighet är hörnstenen i denna bilaga kommer parternas myndigheter att bibehålla sina respektive krav och genomföra inspektionerna med utgångspunkt från sina egna krav.”

4. **Ändringar av den sektoriella bilagan om medicintekniska produkter**

Den sektoriella bilagan om medicintekniska produkter skall ändras på följande sätt:

- a) Tabell 1 skall utgå helt och ersättas med den reviderade versionen av tabell 1, som bifogas detta beslut.
- b) Tabell 2 skall utgå helt och ersättas med den reviderade versionen av tabell 2, som bifogas detta beslut.

Detta beslut, som har upprättats i två exemplar, skall undertecknas av de företrädare i Gemensamma kommittén som har bemyndigats att på parternas vägnar vidta åtgärder när det gäller ändring av avtalet. Beslutet skall tillämpas från och med dagen för det sista undertecknandet.

Washington D.C. den 12 december 2000

Bryssel den 21 november 2000

På Amerikas förenta staters vägnar

Charlene BARSHEFSKY

Europeiska gemenskapens kommissions vägnar

Pascal LAMY

BILAGA

TABELL 1

Klass I-produkter för vilka det krävs utvärdering innan de släpps ut på marknaden i Förenta staterna och vilka omfattas av produkttäckningen under övergångsperiodens inledningsskede

DENTALA OMRÅDET

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING — PRODUKTNAMN
872.4200	DENTALA VINKELSTYCKEN OCH TILLBEHÖR EBW – STYRENHET, PEDAL, VINKELSTYCKE OCH KABLAR EFB – VINKELSTYCKE, LUFTDRIVET, DENTALT EFA – VINKELSTYCKE, REM- ELLER KUGGHJULSDRIVET, DENTALT EGS – VINKELSTYCKE, LABORATORIEHANDSTYCKE, DENTALT EKX – VINKELSTYCKE, ELMOTORDRIVET EKY – VINKELSTYCKE, VATTENDRIVET
872.6250	TANDLÄKARSTOL OCH TILLBEHÖR KLC – STOL MED EN ENHET
872.6640	STYRENHET FÖR TANDLÄKARUTRUSTNING DYN – MUNSTYCKE, SALIVEJEKTOR EBR – ENHET, SUGVAKUUM, FÖR OPERATION EHZ – EVAKUERINGSENHET, MUNHÅLA EIA – STYRENHET, TANDLÄKARUTRUSTNING
872.6710	ÅNGAUTOKLAV ECG – AUTOKLAV, ÅNG-

1.1 OMRÅDET GASTROENTEROLOGI OCH UROLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
876.5160	UROLOGISK KLÄMMA FÖR MÄN FHA – KLÄMMA, PENIS

OMRÅDET ALLMÄN- OCH PLASTIKKIRURGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
878.4460	OPERATIONSHANDSKAR KGO – OPERATIONSHANDSKAR
880.5090	VÅTOMSLAG KMF – OMSLAG, VÅT-

OMRÅDET ALLMÄNT SJUKHUS

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
880.5680	POSITIONSHÅLLARE FÖR BARN FRP – POSITIONSHÅLLARE, BARN
880.6250	UNDERSÖKNINGSHANDSKE LZB – FINGERSKYDD FMC – HANDSKE, UNDERSÖKNING LYY – HANDSKE, UNDERSÖKNING, LATEX LZA – HANDSKE, UNDERSÖKNING, POLY LZC – HANDSKE, UNDERSÖKNING, SPECIALITET LYZ – HANDSKE, UNDERSÖKNING, VINYL
880.6375	MEDICINSKT SMÖRJMEDEL KMJ – SMÖRJMEDEL, MEDICINSKT MMS – SMÖRJMEDEL, VAGINALT, MEDICINSKT
880.6760	SKYDDSBÄLTE BRT – BÄLTE, PATIENT, SKYDD FMQ – BÄLTE, SKYDD

OMRÅDET NEUROLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
882.1030	REGISTRERINGSANORDNING FÖR ATAXI GWW – REGISTRERINGSANORDNING, ATAXI
882.1420	SPEKTRALANALYSATOR FÖR EEG GWS – SPEKTRALANALYSATOR, EEG
882.4060	VENTRIKELKANYL HCD – KANYL, VENTRIKEL
882.4545	INSTRUMENT FÖR SHUNTIMPLANTAT GYK – INSTRUMENT, SHUNTIMPLANTAT

OMRÅDET OBSTETRIK OCH GYNEKOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
884.2980	SYSTEM FÖR TERMOGRAFERING LHQ – SYSTEM, TELETERMOGRAFISKT (TILLÄGGSANVÄNDNING)
884.2982	TELETERMOGRAFISKT SYSTEM BASERAT PÅ FLYTANDE KRISTALL LHM – SYSTEM, TELETERMOGRAFISKT, FLYTANDE KRISTALL KYA – SYSTEM, TELETERMOGRAFISKT, FLYTANDE KRISTALL, EJ NÄTDRIVET (TILLÄGGSANVÄNDNING)

OMRÅDET OFTALMOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
886.4070	NÄTDRIVEN KORNEALBORR HQS – BORR, KORNEAL, NÄTDRIVEN HOG – BORR, KORNEAL, BATTERIDRIVEN HRG – TREPANATÖR, TILLBEHÖR, NÄTDRIVEN HRF – TREPANATÖR, TILLBEHÖR, BATTERIDRIVEN HLD – TREPANATÖR, TILLBEHÖR, GASDRIVEN
886.4300	GUIDE FÖR INTRAOKULÄR LINS KYB – LINS, GUIDE, INTRAOKULÄR
886.4370	KERATOM HNO – KERATOM, NÄTDRIVEN HMY – KERATOM, BATTERIDRIVEN

OMRÅDET ORTOPEDI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
888.1500	GONIOMETER KQX – GONIOMETER, NÄTDRIVEN

OMRÅDET FYSIKALISK MEDICIN

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
890.3850	MEKANISK RULLSTOL LBE – RULLATOR, JUSTERBAR IOR – RULLSTOL, MEKANISK
890.5710	VÄRME- ELLER KYLDYNA, ENGÅNGSFÖRPACKNING IMD – DYNA, VÄRME ELLER KYLA, ENGÅNGSFÖRPACKNING

OMRÅDET RADIOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
892.1100	GAMMAKAMERA IYX – KAMERA, GAMMA
892.1110	POSITRONKAMERA IZC – KAMERA, POSITRON

TABELL 2

Medicintekniska klass II-produkter som omfattas av produkttäckningen under övergångsperiodens inledningskede

(Förenta staterna skall utarbeta vägledande handlingar i vilka Förenta staternas krav specificeras och EG skall specificera vilka normer som krävs för att uppfylla EG:s krav)

OMRÅDET ANESTESIOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
868.5630	NEBULISATOR CAF – NEBULISATOR (DIREKT PATIENTKONTAKT)

KARDIOVASKULÄRA OMRÅDET

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
870.1120	BLODTRYCKSMANSCHETT DXQ – MANSCHETT, BLODTRYCK
870.1130	SYSTEM FÖR NONINVASIV BLODTRYCKSMÄTNING (UTOM ICKE-OSCILLOMETRISK) DXN – SYSTEM, MÄTNING, BLODTRYCK, NONINVASIV
870.2300	HJÄRTÖVERVAKNINGSPUTRUSTNING (INKLUSIVE KARDIOTAKOMETER OCH FREKVENS-ALARM) DRT – ÖVERVAKNINGSPUTRUSTNING, HJÄRT-, (INKLUSIVE KARDIOTAKOMETER OCH FREKVENSALARM)
870.2330	EKOKARDIOGRAF DXK – EKOKARDIOGRAF
870.2340	EKG-APPARAT DPS – EKG-APPARAT MLC – MONITOR, ST-STRÄCKAN (UTAN LARM)
870.2350	OMKOPPLARE OCH ANPASSARE AV EKG-LEDNINGAR DRW – OMKOPPLARE, ANPASSARE, EKG-LEDNINGAR
870.2360	EKG-ELEKTROD DRX – ELEKTROD, EKG
870.2370	ANORDNING FÖR TEST AV YTELEKTRODER FÖR EKG KRC – ANORDNING FÖR TEST, YTELEKTRODER, EKG
870.2880	ULTRALJUDGIVARE JOP – GIVARE, ULTRALJUD

DENTALA OMRÅDET

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
872.3060	GULDBASERADE LEGERINGAR OCH ÄDELMETALLEGERINGAR FÖR KLINISKT BRUK EJT – LEGERING, GULDBASERAD, FÖR KLINISKT BRUK EJS – LEGERING, ÄDELMETALL, FÖR KLINISKT BRUK
872.3200	POLYMERBASERAT BINDNINGSSYSTEM MED DENTIN OCH EMALJ KLE – BINDNINGSSYSTEM, MED DENTIN OCH EMALJ, POLYMERBASERAT

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
872.3275	DENTALCEMENT EMA – CEMENT, DENTAL EMB – ZINKOXIDEUGENOL
872.3660	AVTRYCKNINGSMATERIAL ELW – MATERIAL, AVTRYCK
872.3690	POLYMERBASERAT TANDFÄRGNINGSMATERIAL EBF – MATERIAL, TANDFÄRGNING, POLYMERBASERAT
872.3710	OÄDEL METALLEGERING EJH – METALL, OÄDEL

OMRÅDET GASTROENTEROLOGI OCH UROLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
876.1075	BIOPSIINSTRUMENT FÖR GASTROENTEROLOGI-UROLOGI KNW – INSTRUMENT, BIOPSI FCF – INSTRUMENT, BIOPSI, MEKANISKT, GASTROINTESTINALT FCK – INSTRUMENT, BIOPSI, SUGVAKUUM FCI – BIOPSIINÅL FCG – SATS, BIOPSIINÅL OCH NÅL, GASTO-UROLOGISKT BRUK
876.1500	ENDOSKOP OCH TILLBEHÖR FEB – TILLBEHÖR, RENGÖRING FÖR ENDOSKOP FER – ANOSKOP, EJ NÄTDRIVET FDP – APPARAT, PNEUMOPERITONEUM, AUTOMATISK FDX – BORSTE, CYTOLOGI, FÖR ENDOSKOP FGS – BÄRARE, SVAMP, ENDOSKOPISK FBN – CHOLEDOCHOSENDOSKOP, FLEXIBELT ELLER STELT FDF – COLONOSKOP, GASTRO-UROLOGI FTJ – COLONOSKOP, ALLMÄN- OCH PLASTIKKIRURGI FFZ – SLADD, ELEKTRISK, FÖR ENDOSKOP FAJ – CYTOSKOP, DIAGNOSTISKT FBO – CYSTOURETOSKOP FDT – DUODENUMENDOSKOP, ESOPHAGISKT, GASTRISKT KOG – ENDOSKOP OCH/ELLER TILLBEHÖR GCP – ENDOSKOP, NÄTDRIVET MED TILLBEHÖR GCS – ENDOSKOP, BATTERIDRIVET MED TILLBEHÖR GCR – ENDOSKOP, DIREKTAVBILDANDE GDB – ENDOSKOP, FIBEROPTISKT GCQ – ENDOSKOP, FLEXIBELT GCO – ENDOSKOP, SPEGEL GCN – ENDOSKOP, PRISMA GCM – ENDOSKOP, STELT FDA – ENTEROSKOP GCL – ESOPHAGOSKOP, ALLMÄN- OCH PLASTIKKIRURGI FDW – ESOPHAGOSKOP, STELT, FÖR GASTRO-UROLOGISKT BRUK FDS – GASTROSKOP, GASTRO-UROLOGI GCK – GASTROSKOP, ALLMÄN- OCH PLASTIKKIRURGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBETECKNING – PRODUKTNAMN
	FFS – BELYSNING, FIBEROPTISK, FÖR ENDOSKOP FCX – INSUFFLOR, AUTOMATISK, KOLDIOXID, FÖR ENDOSKOP FHX – GEL, SMÖRJ, FÖR TRANSURELTALT KIRURGISKT INSTRUMENT FTI – LAMPA, ENDOSKOP, GLÖD- GCI – LARYNGOSKOP GCT – LJUSKÄLLA, ENDOSKOPIK, XENON-LAMPA FCW – LJUSKÄLLA, FIBEROPTISK, RUTIN FCQ – LJUSKÄLLA, GLÖDLAMPA, DIAGNOSTISK FCR – LJUSKÄLLA, FOTOGRAFISK, FIBEROPTISK GCH – MEDIASTINOSKOP FBK – NÅL, ENDOSKOPIK FHP – NÅL, PNEUMOPERITONEUM, ENKEL
	FHO – NÅL, PNEUMOPERITONEUM, FJÄDERBELASTAD FEC – OBTURATOR, FÖR ENDOSKOP FTK – PANCREATOSKOP, GALL- FAK – PANENDOSKOP (GASTRODUODENOSKOP) FAL – PANENDOSKOP (URETROSOP) GCG – PERITONEOSKOP GCF – PROCTOSKOP FEQ – PUMP, LUFT, EJ MANUELL, FÖR ENDOSKOP FJL – RESEKTOSKOP FDC – RESEKTOSKOP, ARBETANDE KOMPONENT FCC – TILLBAKADRAGARE, ENDOMAGNETISK FBI – RONGEUR, CYTOSKOPIK KDO – RONGEUR, CYTOSKOPIK, HET KGD – SAXAR FÖR CYTOSKOP FDE – SATS, LAPAROSKOPI FGA – SATS, NEFROSKOP FED – FODRAL, FÖR ENDOSKOP FAM – SIGMOIDOSKOP, FLEXIBELT FAN – SIGMOIDOSKOP, STELT, ELEKTRISKT KDM – SIGMOIDOSKOP, STELT, EJ ELEKTRISKT FDR – SFINKTERENDOSKOP FET – BAND, TELEVISION & VIDEO, INTERNT, ANVÄNDS VID ENDOSKOPI FBP – TELESKOP, STELT, ENDOSKOPIK GCW – TRANSFORMATOR, ENDOSKOP FGB – URETEROSKOP FGC – URETROSOP
876.4500	MEKANISK LITOTRIPTOR LQC – LITOTRIPTOR, GALL-, MEKANISK FGK – TRIPTOR, STEN, BLÅSA
876.5010	GALLKATETER OCH TILLBEHÖR (ENDAST GALLSTENSUPPLÖSARE) LQR – UPPLÖSARE, STEN, GALL-
876.5320	ELEKTRISK KONTINENSAPPARAT, EJ IMPLANTERAD KPI – STIMULATOR, ELEKTRISK FÖR INKONTINENS (EJ FÖR IMPLANTATION)
876.5665	SYSTEM FÖR VATTENRENING FÖR HEMODIALYS FIP – UNDERSYSTEM, VATTENRENING

OMRÅDET ALLMÄNT SJUKHUS

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
880.2910	KLINISK ELEKTRONISK TERMOMETER (UTOM AV TYPERNA TRUMHINNA ELLER NAPP) FLL – TERMOMETER, ELEKTRONISK, KLINISK
880.5400	KUVÖS FMZ – KUVÖS
880.5410	TRANSPORTKUVÖS FPL – KUVÖS, TRANSPORT
880.5570	HYPODERMISK ENKELLUMENNÅL MMK – BEHÅLLARE, NÅLAR FMI – NÅL, HYPODERMISK, ENKELLUMEN (UTOM ANTI-STICK OCH SJÄLVDESTRUERANDE)
880.5725	INFUSIONSPUMP (ENDAST YTTRE) MRZ – TILLBEHÖR, PUMP, INFUSION FRN – PUMP, INFUSION LZF – PUMP, INFUSION, PROVTAGNING MEB – PUMP, INFUSION, POLYVINYL LZH – PUMP, INFUSION, ENTERAL MHD – PUMP, INFUSION, GALLSTENSUPPLÖSNING MEA – PUMP, INFUSION, PATIENTKONTROLLERAD SMÄRTLINDRING (MED UNDANTAG FÖR KOMBINATIONSPRODUKTER SOM REGLERAS I ENLIGHET MED AVTALET MELLAN CENTER FOR DRUG EVALUATION AND RESEARCH OCH CENTER FOR DEVICES AND RADIOLOGICAL HEALTH, ELLER AVTALET MELLAN CENTER FOR BIOLOGICS EVALUATION AND RESEARCH OCH CENTER FOR DEVICES AND RADIOLOGICAL HEALTH.)
880.5860	KOLVSPRUTA FMD – SPRUTA, KOLV
880.6880	ÅNGAUTOKLAV (STÖRRE ÄN 2 KUBIKFOT) FLE – AUTOKLAV, ÅNG-

OMRÅDET NEUROLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
882.1240	ECOENCEFALOGRAF GXW – ECOENCEFALOGRAF
882.1320	HUDELEKTROD GXY – ELEKTROD, HUD-
882.1400	ELEKTROENCEFALOGRAF GWQ – ELEKTROENCEFALOGRAF
882.1480	NEUROLOGISKT ENDOSKOP GWG – ENDOSKOP, NEUROLOGISKT
882.5890	TRANSKUTAN ELEKTRISK NERVSTIMULATOR FÖR SMÄRTLINDRING GZJ – STIMULATOR, NERV, TRANSKUTAN, FÖR SMÄRTLINDRING

OMRÅDET OBSTETRIK/GYNEKOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
884.1690	HYSTEROSKOP MED TILLBEHÖR HHH – HYSTEROSKOP (OCH TILLBEHÖR)
884.1720	GYNEKOLOGISKT LAPAROSKOP MED TILLBEHÖR HET – LAPAROSKOP, GYNEKOLOGISKT (MED TILLBEHÖR)
884.2225	ULTRALJUDSAVBILDARE FÖR OBSTETRIK OCH GYNEKOLOGI HEN – PASSARE, FÖR FETALT HUVUD, ULTRALJUDS- HHX – HOLOGRAF, FETALT, AKUSTISKT HEM – AVBILDARE, ULTRALJUDS-, FÖR OBSTETRIK OCH GYNEKOLOGI HHJ – LOKALISATÖR, INTRAKORPORALT INSTRUMENT, ULTRALJUDS-
884.2660	ULTRALJUDSMONITOR FÖR FOSTER, MED TILLBEHÖR HEP – MONITOR, BLODFLÖDE, ULTRALJUDS- HEL – MONITOR, HJÄRTFREKVEN, FÖR FOSTER, ULTRALJUDS- HEK – MONITOR, HJÄRTLJUD, FÖR FOSTER, ULTRALJUDS- HEI – MONITOR, HJÄRTKLAFFSRÖRELSER, FÖR FOSTER, ULTRALJUDS- HEJ – MONITOR, BLODFLÖDESLJUD, ULTRALJUDS- HEQ – MONITOR, TRYCK, ARTERIELL, FÖR FOSTER, ULTRALJUDS- KNG – MONITOR, ULTRALJUDS-, FÖR FOSTER
884.2960	OBSTETRISK ULTRALJUDSGIVARE MED TILLBEHÖR HGL – GIVARE, ULTRALJUDS-, OBSTETRISK
884.5300	KONDOM HIS – KONDOM

OMRÅDET OFTALMOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
886.1570	OFTALMOSKOP HLI – OFTALMOSKOP, NÄTDRIVET HLJ – OFTALMOSKOP, BATTERIDRIVET
886.1780	RETINOSKOP HKL – RETINOSKOP, NÄTDRIVET
886.1850	NÄTDRIVEN SPALTLAMPA MED BIOMIKROSKOP HJO – BIOMIKROSKOP, SPALTLAMPA, NÄTDRIVEN
886.4150	ASPIRATIONS- OCH SKÄRSINSTRUMENT FÖR GLASKROPPAR MMC – DILATOR, EXPANSIV, IRIS (TILLBEHÖR) HQE – INSTRUMENT, ASPIRATIONS- OCH SKÄR- FÖR GLASKROPP, NÄTDRIVET HKP – INSTRUMENT, ASPIRATIONS- OCH SKÄR- FÖR GLASKROPP, BATTERIDRIVET MLZ – VITREKTOMIINSTRUMENT, HANDTAG
886.4670	FAKOEMULSIFIKATIONSSYSTEM HQC – ENHET, FAKOEMULSIFIKATION

OMRÅDET ORTOPEDI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
888.1100	ARTROSKOP HRX – ARTROSKOP MED TILLBEHÖR

OMRÅDET RADIOLOGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
884.2660	ULTRALJUDSMONITOR FÖR FOSTER, MED TILLBEHÖR LXE – DOPPLER, FOSTERULTRALJUD MAA – MONITOR, DOPPLER, FÖR FOSTER, ULTRALJUDS-
892.1000	DIAGNOSTISK MAGNETRESONANSUTRUSTNING MOS – SÄRSKILD SPOLE, MAGNETRESONANS LNH – SYSTEM, BILDGENERERING BASERAD PÅ NUKLEÄR MAGNETRESONANS LNI – SYSTEM, NUKLEÄR MAGNETRESONANSSPEKTROSKOPI
892.1200	SYSTEM FÖR EMISSIONSDATORTOMOGRAFI KPS – SYSTEM, TOMOGRAFI, DATOR-, EMISSION
892.1310	NUKLEÄRT TOMOGRAFISYSTEM JWM – SYSTEM, TOMOGRAFI, DATOR-, EMISSION
892.1360	DOSKALIBRATOR FÖR RADIONUKLIDER KPT – KALIBRATOR, DOS, RADIONUKLIDER
892.1540	ULTRALJUDSMONITOR (EJ FÖR FETALT BRUK) JAF – MONITOR, ULTRALJUDS-, EJ FÖR FETALT BRUK
892.1550	PULSAD ULTRALJUDSDOPPLER, BILDGIVARSYSTEM IYN – SYSTEM, BILDGIVAR-, PULSAD DOPPLER, ULTRALJUDS-
892.1560	ULTRALJUDSSCANNER IYO – SYSTEM, SCANNER, ULTRALJUDS-
892.1570	DIAGNOSTISK ULTRALJUDSGIVARE ITX – GIVARE, ULTRALJUDS-, DIAGNOSTISK
892.1600	ANGIOGRAFISYSTEM IZI – SYSTEM, RÖNTGEN, ANGIOGRAFISKT
892.1610	STRÅLBEGRÄNSARE FÖR DIAGNOSTISK RÖNTGENUTRUSTNING IZS – BLÄNDARE, RADIOGRAFISK IZW – KOLLIMATOR, AUTOMATISK, RADIOGRAFISK IZX – KOLLIMATOR, MANUELL, RADIOGRAFISK IZT – KÄGLA, RADIOGRAFISK KPW – STRÅLBEGRÄNSARE, RÖNTGEN, DIAGNOSTISK
892.1620	FLUOROGRAFISK RÖNTGENKAMERA, FILM ELLER STILLBILD IZJ – KAMERA, RÖNTGEN, FLUOROGRAFISK, FILM ELLER STILLBILD

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBETECKNING – PRODUKTNAMN
892.1630	ELEKTROSTATISKT RADIOLOGISYSTEM IXK – SYSTEM, RADIOLOGI, ELEKTROSTATISKT
892.1650	FLUOROSKOPISKT RADIOLOGISYSTEM MED BILDFÖRSTÄRKNING (utom halvledarbetyckat) JAA – SYSTEM, RADIOLOGI, FLUOROSKOPISKT, BILDFÖRSTÄRKT
892.1670	FILMUTRUSTNING, STILLBILD IXL – UTRUSTNING, STILLBILDSFILM
892.1680	STATIONÄRT RÖNTGENSYSTEM KPR – SYSTEM, RÖNTGEN, STATIONÄRT
892.1720	MOBILT RÖNTGENSYSTEM IZI – SYSTEM, RÖNTGEN, MOBILT
892.1740	TOMOGRAFISKT RÖNTGENSYSTEM IZF – SYSTEM, RÖNTGEN, TOMOGRAFISKT
892.1750	DATORBASERAT TOMOGRAFISKT RÖNTGENSYSTEM JAK – SYSTEM, RÖNTGEN, TOMOGRAFISKT, DATORBASERAT
892.1820	STOL FÖR PNEUMOENCEFALOGRAFI HBK – STOL, PNEUMOENCEFALOGRAFISK
892.1850	RADIOGRAFISK FILMKASSETT IXA – KASSETT, RADIOGRAFISK FILM
892.1860	VÄXLARE FÖR RADIOGRAFISK FILM ELLER KASSETTER KPX – VÄXLARE, RADIOGRAFISK FILM ELLER KASSETTER
892.1870	STYRENHET FÖR VÄXLARE FÖR RADIOGRAFISK FILM ELLER KASSETTER IZP – STYRENHET, VÄXLARE, FILM ELLER KASSETTER, RADIOGRAFISK
892.1900	AUTOMATISK FRAMKALLARE FÖR RADIOGRAFISK FILM EGT – KONTROLLENHET, TEMPERATUR, RADIOGRAFISK EGW – TORKARE, FILM, RADIOGRAFISK IXX – FRAMKALLARE, FILM IXW – FRAMKALLARE, RADIOGRAFISK FILM, AUTOMATISK EGV – FRAMKALLARE, RADIOGRAFISK FILM, AUTOMATISK, DENTAL

OMRÅDET ALLMÄN PLASTIKKIRURGI

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBETECKNING – PRODUKTNAMN
876.1500	ENDOSKOP OCH TILLBEHÖR GCJ – LAPAROSKOP, ALLMÄN- OCH PLASTIKKIRURGI
878.4400	APPARAT FÖR ELEKTROKIRURGISK SKÄRNING OCH KOAGULERING, MED TILLBEHÖR HAM – APPARAT, ELEKTROKIRURGISK GEI – APPARAT, ELEKTROKIRURGISK, SKÄRNING OCH KOAGULERING, MED TILLBEHÖR JOS – ELEKTROD, ELEKTROKIRURGISK JOT – ELEKTROD, GEL, ELEKTROKIRURGISK DWG –ELEKTROKIRURGISK UTRUSTNING BW – ENHET, ELEKTROKIRURGISK OCH KOAGULERINGS-, MED TILLBEHÖR

NUMMER	NAMN ENLIGT FÖRESKRIFT PRODUKTBECKNING – PRODUKTNAMN
878.4580	OPERATIONSLAMPA HBI – BELYSNING, FIBEROPTISK, OPERATION FTF – BELYSNING, EJ FJÄRRSTYRD FTG – BELYSNING, FJÄRRSTYRD HJE – LAMPA, FLUORESCERANDE, NÄTDRIVEN FQP – LAMPA, OPERATION FTD – LAMPA, OPERATION GBC – LAMPA, OPERATION, GLÖD- FTA – LAMPA, OPERATION, TILLBEHÖR FSZ – LAMPA, OPERATION, STÖD FSY – BELYSNING, OPERATION, TAKMONTERAD FSX – BELYSNING, OPERATION, ANSLUTNING FSW – BELYSNING, OPERATION, ENDOSKOPISK FST – BELYSNING, OPERATION, FIBEROPTISK FSS – BELYSNING, OPERATION, STÅENDE PÅ GOLV FSQ – BELYSNING, OPERATION, INSTRUMENT
878.4780	SUGPUMP MED DRIVENHET JCX – APPARAT, SUG-, FÖR ANVÄNDNING PÅ SJUKHUS, BÄRBAR, NÄTANSLUTEN BTA – PUMP, BÄRBAR, ASPIRATIONS- (MANUELL ELLER MED DRIVENHET)

BESLUT nr 2/2000**av den 4 december 2000**

av Gemensamma kommittén, som inrättas inom ramen för avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, om ändring av övergångsbestämmelserna i de sektoriella bilagorna om elektromagnetisk kompatibilitet och telekommunikationsutrustning

(2001/91/EG)

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, särskilt artiklarna 14 och 21 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Övergångsbestämmelserna i de sektoriella bilagorna om elektromagnetisk kompatibilitet och telekommunikationsutrustning när det gäller den sektoriella bilagan om elsäkerhet bör ändras.
- (2) I enlighet med artikel 21.2 i avtalet får sektoriella bilagor, genom Gemensamma kommittén, ändras skriftligen av parterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. I den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet skall punkt 9 i avsnitt VIII utgå.
2. I den sektoriella bilagan om telekommunikationsutrustning skall punkt 9 i avsnitt VIII utgå.

Detta beslut, som har upprättats i två exemplar, skall undertecknas av de företrädare i Gemensamma kommittén som har bemyndigats att på parternas vägnar vidta åtgärder när det gäller ändring av avtalet. Beslutet skall tillämpas från och med dagen för det sista undertecknandet.

Washington D.C. den 4 december 2000

Bryssel den 4 december 2000

På Amerikas förenta staters vägnar

Susan ESSERMAN

På Europeiska gemenskapens vägnar

Peter CARL